

## Вітання Митрополита ЮРІЯ з нагоди Нового Церковного Року Greetings from Metropolitan YURIJ for the New Ecclesiastical Year

Ваші Преосвященства, Всечесне Духовенство, Боголюбиві  
Брати і Сестри, Дорога Молоде і Діти!

*Слава Ісусу Христу!*

■ Вітаємо Вас з нагоди початку Нового Церковного Року (14 вересня за григоріанським календарем), в який ми вступаємо з благословення "Отця, Вседержителя, Творця неба і землі і всього видимого і невидимого" (Символ Віри).

Церковний Рік, це не тільки особливий церковний календар, який сягає частину 2017 і 2018 державного календаря, а певний порядок рухомих та нерухомих свят, навкруг яких ми організовуємо наше молитовне життя.

Ми розпочинаємо цей Новий Церковний Рік з надією, що ми як одиниці, громади, суспільство досягнемо те, чого ми не досягнули в минулому—що буде розвиток і поступ в нашому "видимому і невидимому" житті. Новий Церковний Рік співпадає з початком нового шкільного року і ми бачимо хоч серед нашої молоді поступ в тому, що вона вступає до вищої класи на шляху до вищої освіти і ми бажаємо їй успіху і добрих досягнень у навчанні і всесторонньому розвитку.

*продовження на стор.2*



Your Graces, Reverend Clergy, God-loving Brothers and Sisters,  
Dear Youth and Children!

*Glory to Jesus Christ!*

■ We greet you on the occasion of the beginning of the New Ecclesiastical Year (September 14 according to the Gregorian Calendar) which we are entering with the blessing of "The Father, God Almighty, Master of heaven and earth, all things visible and invisible (Symbol of Faith).

The Ecclesiastical Year is not only a special calendar which encompasses part of 2017 and 2018 of the state calendar but is a certain order of moveable and immovable feast days around which we organize our prayer-life.

We begin this New Ecclesiastical Year with hope we as individuals, parishes, society will attain that which we did not attain in the past—that there will be development and progress in our "visible and invisible" life. The new Ecclesiastical Year coincides with the beginning of the New School Year and we see, at best among our youth, progress in that, they enter into a higher class on the way to higher learning. And we wish them success and great achievements in their studies and all encompassing development.

*continued on p.2*

## Усікновення голови Предтечі Господнього Івана Хрестителя



■ Пам'ять про мученицьку смерть Св. Івана Хрестителя згадується Православною Церквою **11 вересня** і називається днем Усікновення голови Івана Хрестителя, Предтечі Господнього. В цей день призначено суворий піст. Іван Хреститель—пророк, мученик, і після Діви Марії Свята Православна Церква шанує Івана Предтечу вище всіх святих.

Іван Хреститель народився в сім'ї священика Захарії та Єлисавети, родички Богородиці, коли вони були у похилому віці й вже не сподівалися на потомство. Він був посланий Богом, щоб приготувати вибраний народ до визнання Ісуса Христа Месією. "Він буде великий перед Господом" (Лк 1:15),—каже ангел до батька Св. Івана Захарії, сповіщаючи йому новину про те, що невдовзі у нього народиться син.

*продовження на стор.2*

## The Beheading of St. John the Baptist

■ The Holy Orthodox Church commemorates St. John the Baptist's martyrdom on **September 11** on the Feast Day of the Beheading of John the Baptist. The faithful observe a strict fast on this day. The Church holds the prophet and martyr St. John in high esteem, venerating him first among the saints, after the Mother of God, the Virgin Mary.

St. John was born into the family of the priest Zacharias and his wife Elizabeth, a relative of the Virgin Mary. They were already advanced in years and did not anticipate any children. St. John was sent by God to prepare the chosen people to accept Jesus Christ, the Messiah. "For he will be great in the sight of the Lord," (Lk 1:15) the angel said to Zacharias, telling him the news that a son would soon be born to him. John the Baptist, who is also called the Forerunner, provides an excellent example of dedicating one's life to God through his austere lifestyle. He called the people to repentance, saying, "There comes One after me who is mightier than I, whose sandal strap I am not worthy to stoop down and loose. I indeed baptized you with water, but He will baptize you with the Holy Spirit." (Mk 1:7-8)

The Gospels describe the martyr's death of St. John in Mark 6:14-30. John the Baptist censured King Herod for marrying his brother's wife, Herodias. She held this against St. John and wanted to take revenge against him.

Registration № 1574  
Publication Mail Agreement № 40010125

*continued on p.3*

## Різдво Пресвятої Богородиці: Смуток радістю стає!

■ На **21-го вересня** за григоріанським календарем (це—8-го вересня за юліанським) ми святкуємо великий Празник Різдва Пресвятої Богородиці, який рівнож є Престольним Празником українських Церков і Соборів, які носять почесне ім'я Премудрості Божої, тобто Софії, бо ж "Софія" на грецькій мові це власне "Премудрість".

Оборонець Православ'я автор численних Богом натхнених церковних співів, Св. Іван Дамаскин, писав про це Свято: "День Різдва Божої Матері—це день вселенської радості, бо через Божу Матір увесь людський рід оновився і смуток першої матері, Єви, радістю став".

Що ж це за смуток Єви? Він походить внаслідок великої трагедії, яка припала людській родині, якої перша мати—це

Єва. Ця трагедія—гріхопадіння, втрата первісного благодатного стану, що настав через непослух Адама й Єви. Це гріхопадіння описує символічно розповідь про споживання забороненого плоду. Вона просто означає, що Адам і Єва зрадили відношення любові та довір'я, яке було між ними і Богом, їхнім Творцем, Батьком і Приятелем. Він був сказав їм стримуватися від споживання плоду дерева пізнання добра й зла. Іншими словами Він закликав їх бути вірними відношенню між ними—між Батьком і Його дітьми. Єдиний спосіб, яким вони могли б "пізнати" добро й зло це зламати відношення своє з Богом і цим вони пізнають, що це таке бути відчуженими від Нього. І це й сталося.

*продовження на стор.3*





Вітання Митрополита ЮРІЯ

(продовження зі стор.1)

Це час, коли наші парафії, організації та установи знову урухомлюються після літнього відпочинку. Це час урожаю, коли земля дає свої рясні плоди для годування людства та худобини. У цьому всьому Господь Бог, Творець дає нам широкі можливості використовувати нашу вільну волю творити для себе як одиницям, так і суспільству—рай або пекло на землі. З необмеженої любові до нас Він дає нам бачити і відчувти наслідки наших рішень. Він не обмежує нашу волю. Чи ми любимо нашого Творця і виявляємо ту любов в пошані до нашого оточення і до наших сусідів залежить від нас самих.

У цьому році до 1 вересня 2017, Його Всесвятість, Патріярх Варфоломей I і Його Святість Франциск видали спільне послання про шанування нашого оточення. Ми всі повинні ознайомитися з цим важливим докумен- том.

Вже на почачу цього року ми свідомі різних катастроф природи—зем- летруси, урагани, лісові пожежі. Ми свідки війн, геноцизму, актів терориз- му, масових вбивств. Усе це результат людської гріховності.

Новий Церковний Рік закликає нас відвернутися від гріховного життя, стати на інший шлях, ближчий до Святих Заповідей. В усіх цих злочинах і трагедіях ми також бачимо доброту тих, які приходять потребуючим з по- міччю. Ці трагедії спонукають людство роздумувати над добром і злом.

Цей Новий Церковний Рік включає історичний ювілей для Української Православної Церкви в Канаді. А це сторіччя від історичних з'їздів в 1918, які вели до організування "Української Греко-Православної Церкви в Кана- ді"

В серпні 2018 в місті Саскатун відбудеться Святковий Собор з відпо- відною програмою, щоб належно відзначити сторіччя нашої Церкви. Ми повинні належно підготуватися до тих відзначень і чисельно прибути до Саскатуну завершити перше сторіччя і розпочати друге сторіччя УПЦК. Протягом цілого року ми також повинні відзначати цей ювілей на парафі- яльному, регіональному та єпархіяльному рівнях.

Протягом цього Нового Церковного Року ми бажамо Вам доброго здо- ров'я, духовного росту і впевненості про любов та опіку Всевишнього Бога над світом і кожним з нас.

З любов'ю у Христі й Архирейським благословенням,

—† ЮРІЙ, Архископ Вінніпегу і Середньої Єпархії  
Митрополит Всєї Канади, Первоієрарх УПЦК

Greetings from Metropolitan Yurij

(continued from p.1)

This is the time when our parishes, organizations and institutions again re- activate after the summer's rest. This is the time of harvest when the earth gives its bountiful fruits to feed humanity and live-stock. In all of this the Lord, God the Creator gives us wide possibilities to utilize our free will to create for our- selves as individuals ad as a society—paradise or hell on earth. With un-limited love toward us He allows us to see and feel the consequences of our choices. He does not limit our will. Whether we love our Creator and express that love with respect towards our environment and towards our neighbours depends on our- selves.

In this year on September 1,2017 His All Holiness Patriarch Bartholomew I, and His Holiness Pope Frances issued a joint epistle regarding respecting our environment. All of us should familiarize ourselves with this importer docu- ment.

Already, at the beginning of this year we are witnesses of various natural dis- asters—earthquakes, hurricanes, forest fires. We are witnesses of wars, genocides, acts of terrorism, mass killings. All of these are the result of human sinfulness.

The New Ecclesiastical Year calls on us to turn away from sinful living to take a different path closer to the Holy Commandments. In all or these crimes and tragedies we also see the goodness of these who come with help for the needy. These tragedies cause humanity to ponder about good and evil.

This New Ecclesiastical Year includes an historical anniversary for Ukrainian Orthodox Church of Canada. This is the centenary of he historical assembles in 1918 that led to the organization of the Ukrainian "Greek-Orthodox Church of Canada"

In August 2018 in the City of Saskatoon the Celebratory Sobor and appropri- ate program will take place to worthily celebrate the centenary of our Church.

We ought to prepare ourselves appropriately for these commemorations and come to Saskatoon in great numbers to complete the centenary and begin the second centenary of our UOCC. Throughout the whole year we should also mark the anniversary at the parish, regional and eparchy levels.

Throughout this New Ecclesiastical Year we wish you good health, spiritual growth and certainty in the love and care of he Heavenly God for the world and everyone of us.

With love in Christ and Hierarchical blessing,

—† Yurij, Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,  
Metropolitan of All Canada, Primate of the UOCC

Усікновення голови Предтечі...

(продовження зі стор.1)

Іван Хреститель своїм суворим способом життя дав взірцевий при- клад Богопосвяченого життя.

Він закликав людей до покаяння, кажучи: "Гряде Сильніший за мене слідом за мною, Якому я недостой- ний, нахилившись, розв'язати ремі- нь взуття Його. Я хрестив вас во- дою, а Він хреститиме вас Духом Святим." (Мк 1, 7-8).

Про мученицьку смерть Івана

Предтечі детально розповідається в Євангелії від Марка 6:14-30. Іван Хреститель осуджував царя Ірода за те, що той жив із дружиною свого рідного брата—Іродіадою. Відтак жінка захотіла помститися Іванові. Одного разу, коли Ірод святкував свій день народження, для нього танцювала донька Іродіади—Соло- мія. Цей танець дуже сподобався Іродові і він пообіцяв дівчині, що виконає будь-яке її бажання.

Дівчина, за намовою матері, по-

просила відсікти Іванові Хрестите- лю голову. Ірод спочатку не погод- жувався убити Івана Хрестителя, коли просила його дружина, тому що вважав Івана за великого про- рока і боявся народу. Замість цього, він кинув його до в'язниці. Іродіада ж не вдовольнилася цим, тим біль- ше, що сам Ірод прислухався до на- станов Івана Хрестителя і в багатьох випадках чинив згідно з його слова- ми. Але Ірод Соломії не відмовив, і голова Св. Івана була відтята.

Усікновення голови Івана Хрес-

тителя, за переказами, відбулося 32 року після Різдва Христового, та точна дата цієї події невідома. Згід- но з переказами, поминати день усікновення голови Предтечі Гос- поднього Івана почали ще його уч- ні. Відповідно до однієї з пошире- них версій цю подію почали вперше поминати в Олександрійській Цер- кві на противагу святкуванням олександрійського нового року, по- чаток якого припадав на цей день 11 вересня.

(продовження на стор.3)

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

ВІСНИК

the HERALD

• LE MESSENGER •

ВІСНИК

випускається щомісячно

ВИДАВНИЧОЮ СПІЛКОЮ “ЕККЛЕЗІЯ” для

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ

ЦЕРКВИ В КАНАДІ

з благословення

Його Високопреосвященства ЮРІЯ,

АРХІЄПІСКОПА ВІННІПЕГУ

І СЕРЕДНЬОЇ ЄПАРХІЇ,

МИТРОПОЛИТА КАНАДІ,

ПЕРВОІЄРАРХА УКРАЇНСЬКОЇ

ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Протоієрей Тарас Удод

ГОЛОВА

ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ “ЕККЛЕЗІЯ”

THE HERALD

is published monthly by

“ECCLESIA” PUBLISHING CORPORATION

for THE UKRAINIAN ORTHODOX

CHURCH OF CANADA

with the blessing of

His Eminence, the Most Reverend YURIJ,

ARCHBISHOP OF WINNIPEG

AND THE CENTRAL EPARCHY

METROPOLITAN OF CANADA

PRIMATE OF THE UKRAINIAN

ORTHODOX CHURCH OF CANADA

Very Rev. Archpriest Taras Udod

PRESIDENT

“ECCLESIA” PUBLISHING CORP.

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba, Canada R2W 1G8

Website: [www.uocc.ca](http://www.uocc.ca)

E-mail: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

ВИДАВНИЧИЙ ПЕРСОНАЛ:

Валентина Дмитренко,

Михайло Павенський.

PUBLICATION STAFF:

Valentyna Dmytrenko,

Mikhail Pavenski.

ТЕЛЕФОН:

Редакції: (877) 586-3093

Дописи / Статті: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

Передплат: (877) 586-3093 ext. 223

Зміна адреси: [finance2@uocc.ca](mailto:finance2@uocc.ca)

Оголошення: (877) 586-3093 ext. 223

ФАКС: (204) 582-5241

ЕПОШТА: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА:

• Не члени УПЦК

**\$50.00 + GST** річно

• Для організацій: **\$75.00 + GST**

• Передплатники США: **\$75.00 (USD)**

• Іноземні передплатники (всі країни): **\$80.00 (USD)**

• Один екземпляр: **\$4.00 + postage + GST**

TELEPHONE:

Editorial Office: (877) 586-3093

Article Submissions: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

Subscriptions: (877) 586-3093 ext. 223

Address Changes: [finance2@uocc.ca](mailto:finance2@uocc.ca)

Advertising: (877) 586-3093 ext. 223

FAX: (204) 582-5241

EMAIL: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

ANNUAL SUBSCRIPTION RATES:

• Non-UOCC members

**\$50.00 + GST** per annum

• Institutional: **\$75.00 + GST**

• USA subscribers: **\$75.00 (USD)**

• Foreign subscribers (all other countries): **\$80.00 (USD)**

• Individual copies: **\$4.00 + postage + GST**

■ Статті, опубліковані у Віснику/The Herald, підписані авторами, не обов'язково відображають погляди та думки Української Православної Церкви в Канаді, а тільки авторів. Згідно правил Вісника/The Herald, всі матеріали можуть бути відредаговані з урахуванням внесення ясності, обмеженості місця і стилістичності. Редактор залишає за собою право редагувати або скорочувати, якщо це необхідно а також відмовитися від публікації поданих матеріалів, якщо вважає непридатним, або якщо зміст розходиться з редакційним правилом. Редактор застерігає за собою право схвалити, або відмовити друкування матеріалів, які вже перед тим були надруковані в інших виданнях, або знаходяться у стадії розгляду для публікації в іншому місці.

■ Articles published in Visnyk/The Herald, signed by the writer, do not necessarily reflect the views and opinions of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, but rather those of the author. All materials are subject to editorial modification for clarity, space considerations and stylistic conventions adopted by the Visnyk/The Herald. The editor reserves the right to edit or shorten, if necessary, all articles, as well as to refuse publication of submitted materials if deemed unsuitable or at variance with editorial policy. The editor must approve the publication of any articles that have been published earlier or are under consideration for publishing elsewhere.

Canadian Media Circulation Audit

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage."

Canada

ВІСНИК • THE HERALD

Tel.: 1-877-586-3093

Fax: (204) 582-5241

E-mail: [visnyk@uocc.ca](mailto:visnyk@uocc.ca)

web:[www.uocc.ca](http://www.uocc.ca)



## The Beheading of St. John...

(continued from p.1)

Once, when Herod was celebrating his birthday, Herodias' daughter, Salome, danced for him.

Herod was so captivated that he promised to give her whatever she asked. On her mother's advice, Salome asked for John the Baptist's head.

Earlier, Herod had refused to kill John the Baptist as his wife urged because he regarded St. John as a great prophet and was scared of the public reaction. Herod instead had him imprisoned. Unhappy, Herodias was left dissatisfied by the imprisonment and with Herod for listening to and following John the Baptist's teachings. However, Herod did as he promised Salome and cut off John the Baptist's head.

The beheading of John the Baptist took place 32 years after the birth of Jesus Christ our Saviour, according to Holy Tradition, but the precise date is not known. Historical chronicles document that St. John's disciples first began to mark St. John's beheading. According to one of the more widespread historical accounts, the Beheading of St. John was first commemorated in the Church in Alexandria, which counterbalanced Alexandrian secular new year celebrations also held on September 11. In Armenia September 11, the first day of the new year, was also established as the day for commemorating the beheading of John the Baptist.

It was only in the 5th C that the tradition of a feast day of the Beheading was firmly established and spread throughout the Christian world. For example, the Armenian translation of the Lectionary, which reflects the practice of 5th C Jerusalem liturgical worship, mentions commemorating this feast day. Venerable St. Andrew of Crete, author of the well-known Great Canon of Repentance, also compiled the Canon of the Beheading of John the Baptist, which is part of modern liturgical service books.

The night of his beheading, his disciples took away St. John's body and buried it in Sebaste. In 362, at the order of emperor Julian the Apostate, John the Baptist's burial tomb was dug up and his body relics burned. Christian

faithful managed to rescue some of the relics and take them to Alexandria in Egypt. According to Tradition, Herodias had John the Baptist's head reburied in a garbage dump. Joanna, wife of Herod's steward, secretly took his head and buried it in a clay vessel on the Mount of Olives where Herod had a land parcel. During the ecclesiastical year, the Holy Orthodox Church commemorates three findings of the head of John the Baptist. The first discovery of the head of St. John occurred 300 years after its burial by a monk building a church and digging a monastic cell. This monk reburied it and the relics of the head were rediscovered years later by two monks who received a holy vision of St. John the Baptist, who disclosed the location of his head.

In turn, they gave it to a potter and after his death, it later came into the possession of a heretic priest who buried St. John's skull in a cave near Emesa. Later a monastery was built on this spot. St. John the Baptist appeared to its Abbot Marcellus in a dream, revealing the location of his buried head.

St. John the Baptist holds a special place in the Orthodox Church's liturgical tradition. In the Gospels, Christ Himself speaks of St. John the Baptist as such, "Assuredly, I say to you, among those born of women there has not risen one greater than John the Baptist." (Mt 11:11) After the Mother of God, he is the only saint whose conception and birth are commemorated. There are six different feast days on the ecclesiastical calendar dedicated to St. John the Baptist:

- Conception—September 23 / October 6
- Birth—June 24 / July 7
- Beheading—August 29 / September 11
- First and Second Finding of the Head of John the Baptist—February 24 / September 9
- Third Finding of the Head of John the Baptist—May 25 / June 7
- Synaxis of the Holy Glorious Prophet and Forerunner John after the Theophany—January 7 / January 20

—www.risu.org.ua; www.cerkva.org.ua

## Усікновення голови Предтечі...

(продовження зі стор.2)

І у Вірменії згадку про усікновення голови Предтечі встановили цього ж дня, оскільки там також він був першим днем новоліття.

Але традиція празника та його поширення остаточно сформувалися в V ст. Зокрема, це свято згадується у вірменському перекладі Лекціонарію, який відображає практику ерусалимського Богослужіння в V ст. Канон на Усікновення голови Івана Хрестителя, який вміщений у сучасних Богослужбових книгах, уклав Преподобний Андрій Критський, який також є автором відомого Великого покаянного канону.

Тіло Івана Хрестителя взяли тої ж ночі його учні й поховали в Севастії. 362 року за наказом імператора Юліяна Відступника язичники розкопали могилу Івана Хрестителя та намагалися спалити його остан-

ки, та християнам вдалося спасти частину його тіла та переправити в Олександрію. За переказом, Іродіада закопала його голову в нечистому місці. Але Іоанна, дружина Іродового домоправителя, перепоховала голову Івана Хрестителя в глиняній посудині на горі Оливній де в Ірода була власна ділянка землі.

Впродовж церковного року святкуємо три її віднайдення. Через 300 літ було перше віднайдення голови Св. Івана Хрестителя в полі монахом, який знов закопав її та все було забуто. Потім за Божим об'явленням два монахи віднайшли її та передали на зберігання вбогому гончареві. Врешті цей скарб один єретик-священик заніс до печери в Емесі. Згодом у тій печері поселилися правовірні ченці. Їхньому ігуменові Маркелові уві сні явився Св. Іван і вказав де шукати голову. Пам'ять про Івана Хрестителя (або

## Різдво Пресвятої Богородиці...

(продовження зі стор.1)

Вони зломали відношення і ось наступили сором, страх і смерть. Так, ось тоді вони пізнали добро і зло. Добро—бути з Богом, а зло—бути віддаленими від Нього.

Однак, Бог не покинув Своїх дітей. Він приготував дорогу для нового відношення з ними, якого вже не можна зломити. Богородиця, якої народження ми святкуємо була тим середником у створенню цього нового єднання. Вона стала новою Матір'ю людського роду. Через неї Бог Син став Людиною—тобто Боголюдиною, який навіки поєднав у Собі Божество і людськість. У Ньому і через Нього розділення припинене—сором, страх і смерть зупинені і любов, довір'я і життя перемогли. Що за радість для цієї Матері,

цієї нової Єви, в тому що вона і її діти тепер і назавжди безпечні і вдома з Отцем Небесним! Справді смуток радістю став!

Св. Андрій Критський, творець Покаянного Канону, якого служимо в Великий Піст, висловлює радість Християн споминаючи ось так день народження цього Вмістилища Премудрості Божої: "Бо сьогодні народилось дитя, від якого ми здобули спасіння, Христа—Бога й Слова, Який прибувши перебуває з нами навіки".

Отож, радіймо, дякуючи Богові за дар Богородиці, нашої Матері, і просячи її Молитов стараймося жити й трудитися в єдності з Богом, у відновленому відношенню любові та довір'я.

—митр. прот. д-р Ігор Куцай

## The Nativity of the Theotokos: Sorrow is transformed into Joy

■ On September 21 on the Gregorian Calendar, which is **September 8** on the Julian, we celebrate the great Feast of the Nativity of the Most Holy Theotokos, which is also the Patronal Feast Day of Ukrainian Churches and Cathedrals bearing the name of Holy Wisdom. This is popularly rendered in English as St. Sophia or St. Sophie—since "Sophia" is the Greek word for "Wisdom".

The defender of Orthodoxy and author of many inspired hymns of the Church, St. John of Damascus, had this to say about this Feast: "The day of the Nativity of the Mother of God is a day of universal joy for, through the Mother of God, the entire human race was renewed and the sorrow of the first mother, Eve, was transformed into joy."

What was this sorrow of Eve's? It was the result of the great tragedy that befell the human family, of which Eve was the first mother. That tragedy was the fall—the loss of the original state of grace due to the disobedience of Adam and Eve. This fall is described in a symbolic way in the story of the eating of the forbidden fruit. It means simply that Adam and Eve betrayed the relationship of love and trust which existed between them and God, their Creator, Father and Friend.

He had told them to refrain from eating of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. In other words, He had invited them to be faithful to the relationship between them—between the Father and His children. The only way for them to "know" good and evil was to break their relationship with God and, thus, experience what it was like to be separated from Him.

That is exactly what happened. They broke the relationship and on to the scene came shame, fear and death. Yes, they now knew good and evil. Good was being with God; evil was being separated from Him.

However, God did not abandon His children. He prepared the way for a new relationship with them, which could not be broken. The Theotokos, whose birth we celebrate, was the instrument by which that new union was created. She became the new Mother of the human race, the new Eve. Through her, God the Son became a human—the God-man, forever uniting in Himself divinity and humanity. In Him and through Him the separation is brought to an end—shame, fear and death have come to an end, and love, trust and life have won.

What joy for this Mother, this new Eve, to find that she and her children are once more and forever safe and at home with the Father! Truly sorrow has been transformed into joy!

St. Andrew of Crete, author of the Penitential Canon, which we pray during Great Lent, expresses the joy of Christians in remembering the birthday of this repository of the Wisdom of God: "For today a child is born, from whom we have received salvation, Christ God and Word, who, having come, abides with us forever."

Let us rejoice, then, thanking God for the gift of the Theotokos, our Mother, and, asking for her prayers, let us strive to live and work in harmony with God, in a renewed relationship of love and trust.

—Rt. Rev. Mitred Archpriest  
Dr. Ihor Kutash

Івана Предтечу) займає у Православній літургійній традиції особливе місце. У самій Євангелії наводяться слова Христа:

"Істинно кажу вам: не було серед народжених жінками більшого за Івана Хрестителя" (Мт 11:11). Він єдиний з усіх святих після Богородиці, що має свій празник Зачаття і празник Різдва. Впродовж церковного року у Православній Церкві відзначають 6 свят в честь Св. Івана:

- свято Зачаття—23 вересня / 6 жовтня
- Різдва—24 червня / 7 липня
- Усікновення Голови—29 серпня / 11 вересня
- Перше і Друге Знайдення Голови—24 лютого / 9 вересня
- Третє Знайдення Голови—25 травня / 7 червня
- Собор святого після празника Богоявлення—7 січня / 20 січня

—www.risu.org.ua; www.cerkva.org.ua



## Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього

■ Історики Східної Церкви одностайно стверджують, що передусім дві події дали мотив до встановлення цього святкування: знайдення Господнього Хреста в IV ст. і його повернення з перської неволі в VII ст.

Свято Воздвиження Чесного Хреста належить до дуже старовинних свят, але, як історія знайдення Хреста Господнього, так і історія виникнення самого святкування з цього приводу оповиті серпанком легенд і тут нелегко відрізнити історичну дійсність від вигадки.

Треба зауважити, що у цьому святкуванні не йдеться про звичайне шанування Хреста Господнього, яке буває у Хрестопоклонну неділю. Тут ідеться про те, що, власне, становить смисл празника, про що говорить сама назва: Воздвиження, що означає Піднесення, тобто окрема урочиста священнодія прославлення Хреста Господнього.

Початок святкування Воздвиження дало освячення храму Воскресіння Господнього, що його збудував рівноапостольний Костянтин Великий на Голгофі в Єрусалимі.

Це освячення відбулося дуже вчисто за єрусалимського святого Макарія 13 вересня 335 року.

Наступного дня після освячення храму було вчисте воздвиження віднайденного Хресного Дерева. Під час Воздвиження народ багато разів взивав «Господи помилуй». Відтоді Східна Церква щорічно святкує пам'ять посвячення храму Господнього Воскресіння 26 вересня, а Воздвиження Чесного Хреста—27 вересня.

Друга важлива подія, що зробила загальним свято Воздвиження на Сході й на Заході—це повернення Господнього Хреста з перської неволі. Перський цар Хозрой у 614 р. захопив Єрусалим і забрав Господній Хрест до своєї столиці в Ктесифоні. Через 14 років імператор Іраклій після своєї перемоги над персами віднайшов Хрест Господній та приніс його до Єрусалиму, де 14 вересня відбулося друге вчисте воздвиження-піднесення. Відтоді свято стали називати: "Всесвітнє Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього". Оскільки свято Воздвиження нагадувало про Христове розп'яття і смерть, то з найдавніших часів стало звичаєм Церкви в цей день дотримуватися строгого посту.

Свято Воздвиження належить до дванадесятих свят Православної Церкви. Крім Воздвиження Церква вшановує святий Хрест ще в Хрестопоклонну неділю. Цього дня, як і на Воздвиження, на Утрени традиційно виноситься святий Хрест для поклоніння, але без обряду піднесення Хреста, яке є особливістю тільки свята Воздвиження.

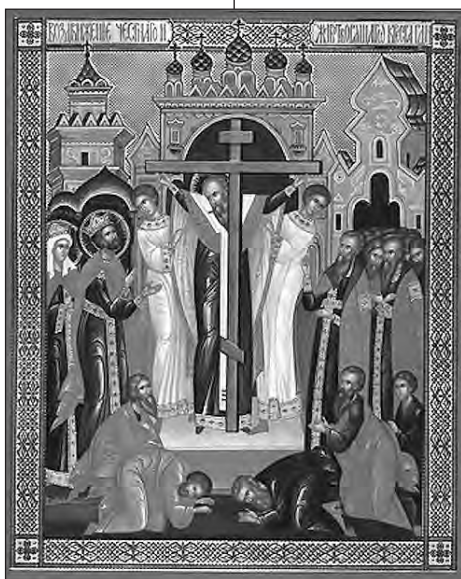
В історії Церкви Руси-України цей обряд згадується вже в XIII ст. В давні часи, воздвиження святого Хреста проводилося тільки у єпископських кафедральних храмах і великих соборах, де був єпископ і багато священників. Митрополит Кіпріан (1381-1406) у своєму «Повчанні руському духовенству» пише: "А щодо воздвиження Чесного Хреста, то в кожній церкві, по цілій землі, де живуть християни Хрест воздвигают, де є хоча б один священник, на славу чесного і животворчого Хреста".

Опис обряду воздвиження можна знайти в історичних згадках XV і XVI стт. Винесення святого Хреста після великого славослів'я на Утрени та воздвиження його—все так само, як і сьогодні—було п'ять піднесень з усіх сторін тетраподу, а останнє воздвиження ще раз на схід. Під час кожного воздвиження хор співає "Господи помилуй". Обряд закінчується поклонінням і цілуванням святого Хреста при співі кондака «Вознісся на хрест волею» і «Хресту Твоєму».

Свято Воздвиження нагадує нам про наш обов'язок шанувати, любити й визнавати святий Хрест. "Не стидаймося Хреста Христового,—каже святий Кирило Єрусалимський у своїй 4-й огласительній промові—хто б його не укривав, а Ти явно клади його на своєму чолі, щоб демони, бачачи царський знак, тремтіли й далеко втікали. Роби цей знак, коли ти їси чи п'єш, коли сидиш, лежиш, встаєш або ходиш, словом, при кожній нагоді". А святий Іоан Золотоустий каже: «Хрест—благovolіння Отця, слава Єдинородного, радість Духа, окраса ангелів, утвердження Церкви, твердиня Святих, світло всесвіту».

—Архімандрит Лаврентій, Голос Православ'я

## The Exaltation of the Holy and Life-Giving Cross



■ The Feast of the Exaltation is one of the Twelve Major Feast days in the Holy Orthodox Church. Historians of the Eastern Orthodox Church unanimously contend that two key events gave rise to the establishment of this feast day of the Exaltation of the Holy and Life-Giving Cross. One was the discovery of the Holy Cross in the fourth century, and the second was its rescue from Persia in the seventh century.

The feast day of the Exaltation of the Holy Cross is one of the oldest feast days commemorated in the Church calendar, but both the story of the discovery of the Holy Cross and the story of the celebration of this feast day are shrouded in mystery, and it becomes difficult to determine what is historical fact and what is myth.

It should be noted that this feast day is not the same as the customary veneration of the Cross which takes place on the Sunday of the Veneration of the Cross. Instead, it refers to the meaning of the feast day itself that is captured in the very name of the celebration—the Exaltation—which means

elevation. This signifies a separate sacred event glorifying Christ's Cross.

The consecration of the Church of the Holy Sepulchre built by St. Constantine the Great, Equal-to-the-Apostles, at Calvary in Jerusalem initiated the celebration of the Feast of the Exaltation.

The blessing of this Cathedral took place with a very solemn ceremony at the time of St. Macarius of Jerusalem on September 13, 335 A.D. The day after the dedication of the Cathedral, there took place the formal exaltation of the restored Cross. During the elevation, the faithful repeated continuously, "Lord have mercy." From this time, the Eastern Orthodox Church each year commemorates the memory of the dedication of the Church of the Holy Sepulchre on September 26, and marks the Exaltation of the Precious and Life-giving Cross on September 27.

The second key event that entrenched the general commemoration of the Exaltation of the Holy Cross in both the East and the West was the rescue of the Holy Cross from Persia. The Persian emperor Khosrau in 614 besieged Jerusalem and took the Holy Cross to his capital of Ctesiphon. After he defeated the Persians 14 years later, Byzantine Emperor Heraclius rescued the Holy Cross and brought it to Jerusalem, where the second commemoration of the Exaltation took place on September 14. Since that time, this feast day was called the Universal Exaltation of the Precious and Life-giving Cross. Because the Feast Day of the Exaltation commemorates Christ's crucifixion and death, the Church custom on this day since the earliest times has been to observe a strict fast.

In addition to the Exaltation of the Holy Cross, the Church honours the Holy Cross on the Sunday of the Veneration of the Holy Cross. On this day, the Holy Cross is carried out for veneration traditionally during Matins as it is during the Exaltation Feast Day, but without the service of the elevation of the Cross which is specific only to the Exaltation Feast Day.

This service is mentioned in the history of the Church in Ukraine since the 13th C. In ancient times the Exaltation of the Holy Cross took place only in the Episcopal cathedrals and large churches where there was a bishop presiding and many priests. Metropolitan Cyprian (1381-1406) in his *Instructions to the Clergy of Rus'* wrote, "Regarding the Exaltation of the Holy Cross, in every church throughout the world where Christians live, where there is at least one priest, the elevation of the Holy Cross shall take place for the glory of the Precious and Life-giving Cross."

The description of the service of the elevation can be found in historical records from the 15th and 16th centuries. The carrying out of the Holy Cross after the Great Doxology during Matins and its elevation is conducted the same way as it is today. It was elevated five times, once on each side of the tetrapod with the final elevation again towards to east. Each time, the Cross is raised up the choir sings, "Lord have mercy." The service concludes with prostrations and the veneration of the Holy Cross while the kontakion is sung, "He Ascended to the Cross By His Own Will" and "Your Cross."

The Feast Day of the Exaltation of the Holy Cross reminds us about our obligation to honour, love and recognize the Holy Cross. "Let us not be ashamed of the Holy Cross," St. Cyril of Jerusalem stated in his fourth homily, "whosoever should not hide it, but You visibly place it on your forehead so that the demons, seeing this sign of the Kingdom, would tremble and flee. Make this sign when you eat and drink, when you sit, lie down, stand or walk, in short, at every opportunity." St. John Chrysostom says, "The Cross is the grace of the Father, the glory of the Only Begotten Son, the joy of the Holy Spirit, the wonder of the angels, the establishment of the Church, the strength of the Saints, and the light of the whole Universe."

—Archimandrite Lavrentiy, Holos Pravoslav'ya

### Ordination anniversaries: Bishops, Priests, Deacons

#### JULY

Ambrosie, Rev. Benny Antony	—July 21, 1988
Lakusta, Deacon Anton	—July 26, 2009
Lomaskiewicz, Very Rev. Archpriest Michael	—July 12, 1995
Makarenko, Rt. Rev. Mitred Archpriest Volodymyr	—July 04, 1982
Makowsky, Very Rev. Archpriest Taras	—July 14, 1991
Semotiuk, Rt. Rev. Protopresbyter Stephan	—July 13, 1969
Udod, Very Rev. Archpriest Taras	—July 28, 1991
Yamniuk, Very Rev. Archpriest Patrick	—July 28, 1996

May God Grant them Many, Blessed Years! На Многії Літа!

### Ordination anniversaries: Bishops, Priests, Deacons

#### AUGUST

Bozyk, Very Rev. Fr. Roman	—August 26, 1979
Ehrmantraut, Rev. Fr. Richard	—August 19, 1995
Feskiv, Rev. Fr. Volodymyr	—August 05, 2004
Krawchenko, Rt. Rev. Protopresbyter Dr. Oleg	—August 16, 1959
Rybalka, Rt. Rev. Protopresbyter Jakiw	—August 21, 1955
Sencio, Rt. Rev. Protopresbyter Bohdan	—August 16, 1970

May God Grant them Many, Blessed Years! На Многії Літа!



## Під Покровом Божої Матері

■ Одним із найшановніших в Україні Богородичних свят Церковного року є Покрова Пресвятої Богородиці. Це свято відзначається **14 жовтня**. Історія становлення свята пов'язана з видінням св. Андрія Юродивого та його учня св. Єпіфанія на початку X-го століття у Константинополі, коли столицю Візантії оточили вороги. В Україні це свято також популярне і через національний характер, адже Богородицю вважали своєю опікункою (покровителькою) запорізькі козаки та Українська повстанська армія.

Щодо історії відзначення свята, то в час ворожої навали в храмі Пресвятої Богородиці на Влахернах, де перебувала її риза, служили всенічну. Після закінчення богослужіння св. Андрій разом зі св. Єпіфанієм побачили, як від царських воріт йде світлом осяяна Богородиця у супроводі Св. Іоана Хрестителя і св. Іоана Богослова та великого сонму Святих. Божу Мати, як побачили св. Андрій та св. Єпіфанія, підійшла до престолу, довго молилася навколішки. Після цього, знявши зі своєї голови хустку-омофор (покров)—з грецької *мафоріон*—розпростерла її над народом, який був у церкві. Св. Андрій і Єпіфаній зрозуміли, що Пресвята Богородиця прийшла, щоб спасти місто. Покров-омофор Богородиці став символом опіки і заступництва Пречистої Диви Марії.

Цього дня в Україні також згадують події з національної історії. Адже Божу Матір (її називали у тому числі й Покровою) вважали своєю покровителькою запорізькі козаки. У Запорізькій Січі була церква Святої Покрови. У ній щороку всім козацтвом відзначали свято Покрови, у цей день козаки також обирали нового отамана.

За народним переказом, після зруйнування Січі 1775 року козаки, які пішли за Дунай, взяли з собою ікону Покрови Пресвятої Богородиці.

Звідси і виник особливий, притаманний тільки Україні, вид ікони Покрови Пресвятої Богородиці—козацька Покрова.

На ній Діва Марія зображена такою, що простирає свій покров, свій омофор над козаками, над гетьманами, над духовенством, які моляться і з надією звертають до неї свої погляди. Козацьку традицію вшанування Покрови продовжили воїни УПА, обравши 14 жовтня днем зброї і заснування Української армії. Покровителькою вважали Покрову також кобзарі та лірники. Після завершення навчання у вчителя вони складали своєрідний екзамен на цеховій (судній, панотчій) раді, що мав назву «одклінщина», або «визвілка». Після успішного іспиту учень складав присягу: клявся святою Покровою, пресвятою матір'ю Марією та іменем своїх батьків дотримуватися всіх цехових звичаїв.

Головні українські святині посвячені на честь Богородиці: перший кам'яний храм Богородиці Десятинної, Собор Святої Софії, який, хоч і названий на честь премудрості Божої, але престольне свято цього храму святкувалося саме в День Різдва Богородиці. Це і Києво-Печерська і Почаївська Лаври, освячені на честь Успіння Богородиці. Ці святині нагадують нам про те, що Діва Марія є заступницею і хоронителькою всіх, хто звертається до неї в молитвах і покриває їх своїм покровом. Отож і ми, в свою чергу, звертаємось до Пречистої Диви Марії і благаємо:

«Радуйся, Радосте наша, покрий нас від всякого зла чесним Твоїм омофором!»

—А. Головков  
www.katedral.org.ua

## Protection of the Most Holy Theotokos

■ In Ukraine the Protection of the Most Holy Theotokos, celebrated on **October 14th**, is one of the most honored feast days of the Mother of God in the Church calendar. The history of the feast day is associated with the vision of St. Andrew the Fool for Christ and his disciple St. Epiphany in the early 10th century when the Byzantine capital of Constantinople was under enemy siege. This feast day is especially popular in Ukraine, taking on a nationalist tone. The Zaporizhian Cossacks and the Ukrainian Insurgent Army adopted the Mother of God as their Patroness.

The history of this feast day dates back to the time when an all-night vigil was being served during a hostile attack on the Blessed Mother of God Cathedral of Blachernae where her veil was kept. After the service ended, Sts. Andrew and Epiphany saw the Royal Doors glowing in light from the Theotokos together with St. John the Baptist and St. John the Golden Tongue as well as a great number of Saints. Sts. Andrew and Epiphany saw the Mother of God approach the altar and pray for a long time on her knees. Then, she removed from her head her veil covering, or *omophorion*—taken from the Greek word *maforion*—and extended it over the people who were in the church. Sts. Andrew and Epiphany understood that the Blessed Mother of God came to save the town. The Mother of God's *omophorion* covering of protection has become a symbol of care and intercession of the Blessed Virgin Mary.

In Ukraine today events from national history are also commemorated since the Zaporizhian Cossacks regarded the Mother of God as their Patroness, also calling her the Protectress. The Zaporizhian Sich, the camp of the Cossacks, had a church called the Holy Protectress where the patronal feast day of the Protectress was commemorated every year throughout all of the Cossack territory. The Cossacks also elected a new leader or Hetman on this day. It is said that after the Sich was decimated in 1775, the Cossacks that left for the territories across the Danube River took the icon of the Blessed Mother of God the Protectress with them.

Such was the origin of the icon of the Blessed Mother of God the Protectress. This icon is unique to Ukraine and is called the Cossack Protectress. The Virgin Mary is depicted spreading her omophorion of protection over the Cossacks, hetman leaders, and the clergy who are praying and are gazing at her with hope. The UPA soldiers continued the Cossack tradition of venerating the Protectress by adopting October 14th as the day the Ukrainian army was established and Armistice day. The wandering minstrel bandura and lyra musicians, the *kobzars* and *lirnyks*, also regarded the Pokrova as their Patroness. After study, military students were tested at a company council, a ruling body on recruitment called the *odklinshchyna* or *vyzvilka*. If they passed, students took an oath of allegiance, swearing in the name of the Holy Mother Mary, the Holy Pokrova Protectress, and in the name of their forefathers to uphold all of the company customs.

Major churches in Ukraine are dedicated to the Mother of God:

- the first stone Desyatynna Mother of God church (Kyiv) ;
- the St. Sophia Cathedral (Kyiv), although named after the Wisdom of God, commemorates its patronal feast day on the day of the Nativity of the Mother of God;
- the Kyiv Pecherska Lavra or monastery of the caves;
- and the Pochayiv Lavra, the monastery of the caves in Pochaiv, consecrated in honour of the Dormition of the Mother of God.

These churches remind us that the Virgin Mary is the intercessor and protector of all those who pray to her, covering them with her veil of protection. And so, we appeal to the Blessed Virgin Mary and beseech her, "*Rejoice, our Joy, protect us from all evil with Your pure omophorion!*"

—A. Holovkov  
www.katedral.org.ua

### The Holy Trinity

The Holy Trinity is revealed both in the Old Testament and in the New Testament. In the Old Testament, the Trinity is revealed in subtle ways; in the New Testament, the Trinity is revealed fully and plainly, beginning at the Baptism of our Lord.

The Holy Trinity is one God in three Persons, Father, Son and Holy Spirit. These Persons are distinct, but not separate, and are not three gods. They are One God because They are one in essence or nature. The Father is the unbegotten Fountainhead of Deity. The Son is eternally begotten of the Father (Jn 1:18; 3:16; 16:28). The Holy Spirit is the Helper (Jn 14:16) and Spirit of Truth (Jn 14:17; 16:13), Who proceeds from the Father (Jn 15:26).

### The Holy Trinity Created the World

Genesis 1:1—God the Father created the heavens and the earth. The Creed says: "I believe in one God, the Father Almighty, Maker of heaven and earth."

Genesis 1:2—The Spirit of God is the Holy Spirit. He hovered over creation in creative power and equality with the Father. He co-created with the Father.

Genesis 1:3—As the Word of God, the Son made the light (Jn 1:1-3). With creative power and equality with the Father, He also co-created with the Father and the Spirit.

Genesis 1:26—The pronouns "Us" and "Our" reveal a plurality of divine Persons. These Persons are the Father, Son, and Holy Spirit operating in complete unity out of the one divine Nature.

### The Holy Trinity Saves the World

Isaiah 63:16—The Father is our Redeemer. He not only created the world but redeems it as well.

Psalms 2:7, 8—The Father's decree reveals the Son as inheriting the world. This inheritance is the people saved by the Son.

Isaiah 6:1-3—The words "Holy, Holy, Holy" declare the three Persons Who save us.

The name "Lord" declares the one essence of the Three.

Isaiah 44:3—The Father pours out His Spirit on people like water on dry ground. The Holy Spirit quenches the thirst of the person who thirsts for salvation.

Isaiah 48:16, 17—The Son declares that the Father and the Spirit sent Him to redeem the world. Although the Son alone became a Man, all three Persons save mankind.

### The New Testament Affirms the Holy Trinity in the Old Testament

John 1:1-3—The Word is the Son of God, who was present with the Father at the beginning of creation. He was Co-worker with the Father in creating the world.

John 8:58—Jesus identifies Himself as having existed before Abraham. Before His coming in the flesh as Man, Jesus existed as the eternal Son of the Father, for He is begotten from the Father before all time and ages. He appeared to Moses in the burning bush and proclaimed Himself as "I Am" (Ex 3).

Acts 2:17—The Holy Spirit's descent at Pentecost affirms His presence in the Old Testament (Joel 2:28-32).

Hebrews 1:8-10—This Scripture affirms the Father is speaking to the Son in Psalms 44:7 and 101:26-28, in which the Father acknowledges the Son as God and Creator of the world. For the Son was the Father's Co-worker in creation.

The Incarnate Son Fully Reveals the Holy Trinity

Luke 1:35—At the Annunciation, the Holy Spirit, the "power" of God the Father ("the Highest"), overshadowed the Virgin Mary; and she gave birth to the Son of God in His flesh.

Matthew 3:16-17—When the Son of God was baptized in the Jordan by John, the Father's voice was heard from heaven, and the Holy Spirit descended on Him like a dove. As the main hymn for the Feast of Theophany says, "When You, O Lord, were baptized in the Jordan, the worship of the Trinity was made manifest."

—The Orthodox Study Bible



# Сяюча краса Святих The Radiant Beauty of the Saints

ВІСНИК  
вересень-жовтень 2017

## Преподобний Отець наш, Айден Ліндисфарнський (Свято-островський), Просвітителі Нортумбрії, Апостол Англії

"Нехай рука того, хто дає... ніколи не всихає."

Навечір'я літургійного церковного року нерухомих Свят (званий давнім римським терміном «Індикт»), 13-го вересня за григоріанським календарем, тобто 31-го серпня за юліанським, також присвячене пам'яті чудового західного Святого неподіленої Церкви 7-го століття, Айдену з Ліндисфарна (відомого з 11-го століття, як «Святий Острів»), Коли я читав про життя і чудеса Айдена, одна подія нагадала мені жартівливе російське прислів'я, якого я часто чув з уст дорожнього колишнього сослужителя, керівника хору і Дяка Українського Православного Собору Св. Софії в Монреалі, блаженної пам'яті Василя Гирича. Коли йому щось давали він, бувало, з блаженною усмішкою казав: «Да не ускудеет рука дающего, да не отсохнет рука берущего» («Нехай рука того, хто дає не стає ніколи порожньою, нехай рука того, хто приймає ніколи не всихає»—тут насправді корисне поучення: щедрій людині ніколи не бракуватиме, але та, хто отримує від неї, повинна, в свою чергу, бути щедрою до інших, інакше дар, якого вона отримує стане їй прокляттям, а не благом).

Подія, яка мені пригадала це прислів'я—чудовий жест з боку короля Нортумбрії, Св. Освальд, який став Християнином після його перебування з ірландськими Ченцями Монастиря Іони, острова недалеко від Шотландії, хто був запросив та підтримував ірландського місіонера-Єпископа Айдена в його трудах, приносити віру Христову народам в його володінню, насамперед, перекладаючи вчення Айдена з ірландської на англійську

мову. Одного разу, на Великдень, король сидів за столом у своєму замку в Бамбурзі, коли він почув про прибуття групи голодних жебраків. Мабуть пригадуючи Притчу Господню про багача і Лазаря (Луки 16:19-31), Король Освальд негайно послав їм срібне блюдо, завалене олениною і м'ясом кабана. Бачачи це, Владика Айден помолівся, щоб рука, яка вчинила таке добродійство назавжди залишилася нетлінною. (Руку Св. Освальда дійсно шанували як Святину протягом дев'яти століть після того, як благородний король загинув у битві).

Місіонерська стратегія Св. Айдена була особливо ефективною. Він ходив поміж людей з одного села в інше, розмовляючи з ними простими словами про життєдайне, повне любові благовісті Христове. Король Освальд колись подарував був йому коня, щоб він міг їздити з села в село, але Айден в коротці віддав його селянинові, який потребував його для оранки. Благовісті нарешті прийнялося і Айден з Ченцями, які трудилися разом з ним привели до Христа всю Нортумбрію. Потім він почав навчати місцевих юнаків, пребрати роботу, щоб стали вони місцевими провідниками Церкви.

Їхньою базою для місії був острів Ліндисфарн, наданий йому королем Освальдом, де Св. Айден заснував Монастир. Якість життя і вчення Св. Айдена і його товаришів і послідовників було таким, що його стали називати «Святий Острів»—як продовжують донині, і він є місцем паломництва і реколекцій, хоча теж були тривалі періоди, коли острів був покинутий через вторгнення, а також через ворожість до чернецтва і тради-

ційного Християнства, яке принесла Реформація.

Сучасник Айдена, якого називають «Батьком англійської історії», Преподобний Беда (673-735), який, як прихильник православ'я Церкви Риму в той час, не поділяв переконання кельтського Християнина про дату святкування Великодня, тим не менш, написав цю палаючу оцінку свого колеги, мужа Церкви: «Я написав... як неупереджений історик, просто розповідаючи про те, що було зроблено ним або через нього, і високо оцінюючи такі речі, які гідні похвали серед його вчинків і зберігаючи їх у пам'яті, на благо моїх читачів, а саме: його любові миру і щедрості; його цнотливості і скромності; його розум, який стояв вище від гніву й жадібності і відкидав гордість і марнославство; його працьовитість у збереженні й викладанні небесних заповідей; його пильність у читанні і чуванні; його авторитет, гідний священику, в доріканню гордовитих і потужних, і в той же час, його ніжність у потішанню страждальчих і облепшення та захист бідних. Щоб сказати про все, в декількох словах, як я лише міг довідатись, від тих, хто його знав, він дбав про те, щоб не опустити нічого зі всього, що знайшов, приписане апостольськими або пророчими писаннями, але наскільки лише міг намагався виконувати їх усіх у своїх діях».

Св. Айден заснував у Господі, здійснивши єпископське служіння протягом 17 років. Мало це місце саме в Храмі 31-го серпня/13-го вересня 651 р., як він сперся до стовпа, який був опорою будови. Храм цей двічі згорів, та кожного разу цей стовп пережив пожежу і вважається джерелом



чудес. Айдена донині дуже високо оцінюють, як видно в цій чудовій статті Дмитра Лапи: Канонік Кейт Трістрам, яка духовно обслуговує Святий Острів, називає його Апостолом Англії: У Манчестері є Православна парафія, присвячена йому, і ми поміщуємо тут Ікону його, написану учасником парафії, Єфремом Карраско, який навчався іконопису на Афоні і в Греції.

Нехай руки Преподобного Айдена, прославлені Пресвятою Тройцею, будуть завжди піднесені у заступстві для надання чудесних дарів тим, хто його шанує. Нехай гідно отримуємо ми ці дари і ніколи не відмовляємось розділяти Божу щедрість з іншими, в якій би формі вона була б нам надана. Святий Отче Айдене зі Святого Острова, моли Бога за нас!

—митр. прот. д-р Ігор Куташи

## Our Holy Father, Aidan of Lindisfarne (Holy Island), Enlightener of Northumbria, Apostle of England

"May the hand of him who gives never....wither"

The eve of the liturgical Church year of immovable Feast days (called by the ancient Roman term "The Indiction"), September 13 on the Gregorian calendar, which is August 31 on the Julian, is also dedicated to the memory of a wonderful western Saint of the undivided Church of the 7th century, Aidan of Lindisfarne (known since the 11th century as "Holy Island"). As I read about Aidan's life and miracles, one event reminded me of a humorous Russian saying I often heard from a precious long-time associate of mine. Choir Director and Cantor of St. Sophie Ukrainian Orthodox Cathedral in Montreal, Basil Hiritsch, of blessed memory. When given something he would say with a beatific smile: "Да не ускудеет рука дающего, да не отсохнет рука берущего" ("May the hand of him who gives never become empty; may the hand of him who takes never wither"—actually conveying a useful message: generous people will never be in want, but those who receive from them must, in turn, be generous to others or the gift they receive will be a curse rather than a blessing for them).

The event in question was a magnificent gesture on the part of the King

of Northumbria, St. Oswald, who had become a Christian upon his sojourn with the Irish Monks of the Iona Monastery on an island near Scotland, and who had called for and supported the Irish missionary Bishop Aidan in his work to bring Christ to the people of his domain, above all, translating Aidan's messages from Irish Gaelic into English. On one occasion, at Easter-Tide, the king was seated at table in his castle at Bamburgh when he heard of the arrival of a group of starving beggars. Mindful, perhaps, of the Lord's Parable of the Rich Man and Lazarus (Luke 16:19-31), King Oswald immediately sent a silver plate piled high with venison and wild boar's flesh to the men. Seeing this. Bishop Aidan prayed that the arm that had done such a virtuous need might remain forever incorrupt. (St. Oswald's arm was indeed venerated as a Holy Relic for nine centuries after the noble King died in battle).

St. Aidan's missionary strategy was particularly effective. It consisted of his walking among the people from one village to the other, speaking to them in a simple manner of the loving and life-giving message of Christ. King Os-

wald once gave him a horse so that he could ride from village to village but Aidan quickly gave it away to a peasant who needed it for plowing. Eventually the message caught hold and Aidan and the Monks who laboured together with him led the whole of Northumbria to Christ. He then began to train local youths to do the work to become local leaders of the Church.

Their mission base was the Island of Lindisfarne, granted him by King Oswald, where St. Aidan established a Monastery. Such was the quality of the life and teachings of St. Aidan and his companions and successors that it came to be called Holy Island—as it is to this day, a place of pilgrimage and retreat, although there were also extended periods when the island was abandoned, due to invasion, as well as due to hostility towards monasticism and traditional Christianity brought by the Reformation.

A contemporary of Aidan's, who is called "the Father of English history", the Venerable Bede (673-735), who, as an adherent of the Orthodoxy of the Church of Rome at the time, did not share the Celtic Christian's convictions about the date of celebrating Easter,

nonetheless wrote this glowing assessment of his fellow Church-man: "I have written...like an impartial historian, simply relating what was done by or through him, and commending such things as are praiseworthy in his actions and preserving the memory thereof, for the benefit of my readers: namely, his love of peace and charity; his chastity and humility; his mind superior to anger and avarice, and despising pride and vain glory; his industry in keeping and teaching the heavenly commandments; his diligence in reading and watching; his authority, becoming a Priest, in reproving the haughty and powerful, and, at the same time, his tenderness in comforting the afflicted and relieving and defending the poor. To say all, in a few words, as near as I could be, informed by those who knew him, he took care to omit none of all those things which he found enjoined in the apostolic or prophetic writings, but, to the utmost of his power, endeavoured to perform them all in his actions."

St. Aidan fell asleep in the Lord, having exercised Episcopal ministry for 17 years.

continued on p.7



# Сяюча краса Святих The Radiant Beauty of the Saints

## Олексій, Митрополит і Чудотворець Київський і всієї Св. Русі

"Це понад мої сили, але я вірю, що Бог, Який подає зір сліпцям, також мені допоможе."

На 18-го жовтня за григоріанським календарем (цебто 5-го жовтня за юліанським) ми святкуємо пам'ять трьох Митрополитів Київських: Свв. Петра, Олексія та Йони. Вони провадили свою паству в дуже складних часах наїздів та окупації їхніх земель монголами, через що мусіли своє архипастирське служіння, під юрисдикцією Патріарха Константинопольського, виконувати з міста Москви, таким чином даючи основу Церкві Російській.

Св. Йона був останнім Митрополитом, що проживав у Москві а носив титул Київського. Він народився в м. Галіч в області Костромської. Це місто прийняло свою назву від міста Галича в західній Україні, яке своє ім'я надало й Галичині. А Св. Петро народився на Волині в Україні. Св. Олексій був сином боярина Федора Б'яконта, який переїхав в Москву з Чернігова в Україні і заснував княжі роди Плещеевих та Ігнатієвих.

Олексій народився в р. 1293 (деякі джерела подають інші дати) і його охрестили Елевферієм (грецьке слово «елевтерія» означає «свобода»). По народному це ім'я—«Ольфер» (по російському—«Альфер»). Отож згідно з традицією, що Монах при постризі приймає нове ім'я, яке починається першою буквою попереднього імені, Ольфер став Олексієм (по-російському—Алексей).

Хлопчина був здібний до науки, але як і більшість хлопців він також любив гратися. Одного разу, коли йому було 12 літ він ловив пташки.

При цьому й заснув і почув Голос, що звернувся до нього вживаючи його майбутнє ім'я чернече: «Олексію! Чому ти трудишся надаремно? Ти ж маєш ловити людей.» Хлопець став ще більш поважним після цього і в віці 15 літ вирішив, що він при першій можливості піде в Монастир.

Отож і вступив у Богоявленський Монастир у Москві в р. 1320 і став побожним, посвяченим та послухним ченцем. Митрополит Київський, Феогност, наступник Св. Петра, що, які той, проживав у Москві, звернув увагу на енергійність, талант і духовні дари молодого Ченця і вибрав його допомагати йому в його важкому архипастирському служінню.

З часом він висвятив його на Митрополита Володимира на ріці Клязмі. Через декілька літ у р. 1354 сам Олексій став наступником Феогноста, як Митрополит Київський. Він подався в Константинополь, щоб Патріарх вирішив юрисдикційну незгоду поміж ним і Митрополитом Романом Литовським про землі Русі. Західня частина, яка включала й Україну покорялася Князю Ольгерду Литовському, а над східною й північною володів Князь Московський, як васаль Хана Монгольського. Місія Олексія була вдачною бо ж Патріарх Каліст затвердив його, як Архиепископа (за практикою Візантії титул Архиепископа перевищує титул Митрополита) Києва і всієї Русі, та навіть назвав його Екзархом патріаршим.

Коли Св. Олексій повертався зі своєї місії зірвалася велика буря і корабель мав потопати. Олексій обіцяв побудувати Храм у честь Святого на

чий день корабель успішно причалить до порту. Це настало на 16/29 серпня—в День Нерукотворного Спаса і Олексій побудував Храм у Москві в честь цього Празника.

Один з найважчих іспитів настав, коли Хан Чанибек покликав його в Золоту Орду, щоб вилікував його дружину Таньдулу, яка осліпла. Св. Олексій прибув в Орду та сказав Ханові: «Це понад мої сили, але я вірю, що Бог. Який подає зір сліпцям, також мені допоможе.» Господь поблагословив віру Свого слуги і Таньдула прозріла. Це чудо дуже допомогло його пастві, коли він знову мусів піти в Золоту Орду до наступного Хана, Бердибека, який може й був відповідальним за вбивство свого батька, щоб змилювався над його паствою. Таньдула пригадала Божу милість до неї, що прийшла через святого Владику й допомогла переконати свого сина облегшити надмірний тягар податків, яких він був наложив на народи Русі. [Ми помістили тут картину, яку намалював сучасник Тараса Шевченка, Яків Федорович Капков (1816-1854), також як і він—звільнений кріпак, на тему оздоровлення Таньдули Молитвою Св. Олексія].

Ерудитія, завзятість та мозольна праця Митрополита Олексія здобули йому серця всіх народів Русі. Коли він упокоївся в Бозі 12/25 лютого 1377 р., доглянувши за канонізацією свого попередника, Св. Петра, він за собою залишив багато Храмів та Монастирів, і в одному з них і був похоронений, тобто в Монастирі Чудівському. Цей Монастир був присвячений Чуду Архангела



Михайла в Хонах, що відбулося в відповідь на Молитви Св. Архипа, і ним спаслися Християни від потопу, якого пустили на них вороги Христа, і то за посередництвом Архангела Михайла, який відвернув його.

Св. Олексій, своїми Молитвами та ревним служінням, також відвернув багато зла пущеного проти його пастви. Він залишив спадок листів, бесід та перекладів. Його переклади з мови грецької та Євангелії написані його ж рукою зберігалися століттями в Монастирі Чудівському. На жаль його закрили більшовики в 1918 р. а до 1929 р. його цілком знищили. Мошні Св. Олексія, що там спочивали—єдині, що залишилися, бо ж їх перенесли в Успенський Собор а потім в інший Храм у Москві. А безцінні рукописи, між якими були й переклади Св. Олексія з грецької, перенесли до Державного Музею Історії. А на місці, де колись стояв Монастир, спорудили школу для офіцерів Червоної Армії.

Молитвами Св. Олексія, Митрополита Київського і всієї Русі, нехай Господь відверне численні терпіння, які загрожують його вірним у землях колишньої Русі, і принесе спокій та злагоду, в якій зберігатимуться і ідентичність, і гідність усіх у спілкуванню любові. Амінь.

—митр. прот. д-р Ігор Куташи

## St. Alexis, Metropolitan and Wonderworker of Kyiv and all Rus'

"This is beyond my powers, but I believe that God, Who gave sight to the blind, will also aid me."

On October 18 on the Gregorian calendar (which is October 5 on the Julian), we celebrate the memory of three Metropolitans of Kyiv, Sts. Peter, Alexis and Jonah, who led their flock in very difficult times of Mongol invasions and occupation of their lands, which made it necessary for them to exercise their archpastoral ministry, under the jurisdiction of the Patriarch of Constantinople, from the city of Moscow, thereby laying the foundations for the Church of Russia.

St. Jonah, who was the last Metropolitan living in Moscow to bear the

Kyivan title, was a native of Galich in the Kostroma oblast, a city which took its name from the city of Halych in western Ukraine, which gave Halychyna its name. St. Peter was a native of Volyn' in Ukraine. St. Alexis was the son of the boyar, Theodore Byakont, who had moved to Moscow from Chernihiv in Ukraine and founded the princely Pleshcheyev and Ignatiev families.

Born in 1293 (some sources give other dates), Alexis was baptized Eleutherius (the word "eleftheria" in Greek means "freedom"). The colloquial Uk-

rainian version of the name is "Ol'fer" (in Russian "Al'fer"). Hence in keeping with the tradition that, upon receiving monastic tonsure, the Monk takes a new name beginning with the first letter of the former name, Ol'fer became "Oleksiy" (Russian—"Alyeksey"), which is commonly rendered as "Alexis" in English.

The lad was studious, but like most boys, also like to play. One day as he was catching birds, at the age of 12, he dozed off and heard a voice address him by the name he was to take as a monk: "Alexis! Why do you toil in vain? You are to be a catcher of people." The lad became very serious after this and, at the age of fifteen, decided that he would indeed enter a Monastery as soon as he could.

Accordingly, he entered the Theophany Monastery in Moscow in 1320 and became a devout, dedicated and obedient monk. The Metropolitan of Kyiv, Theognostus, successor of St. Peter and like him living in Moscow, noted the energy, talent and spiritual gifts of the young Monk and chose him to aid him in his demanding archpastoral ministry.

Eventually he ordained him as Metropolitan of Vladimir-on-the-Klya-

z'ma-River. Several years after, in 1354, Alexis himself succeeded Theognostus as Metropolitan of Kyiv. He then traveled to Constantinople to have the Patriarch resolve a jurisdictional dispute between himself and Metropolitan Romanus of Lithuania over the lands of Rus', the western portion of which (including Ukraine) was under the rule of Knyaz' Algirdas of Lithuania, while the eastern and northern part was ruled by the Knyaz' of Moscow as a vassal of the Mongol Khan. Alexis' mission was successful for Patriarch Callistus confirmed him as Archbishop (according to the Byzantine practice the title "Archbishop" is higher than that of "Metropolitan") of Kyiv and all Rus', even naming him Exarch of the Patriarchate.

As St. Alexis was returning from this mission there was a major storm and the ship was in danger of sinking. Alexis vowed to build a Church in honour of the Saint on whose day the ship would successfully come ashore. This came about on August 16/29—the Day of the Icon-not-Made-by-Hands ("Nerukotvornoho Spasa") and Alexis had a Church built in Moscow in honour of this Feast.

continued on p.8

### Our Holy Father, Aidan...

continued from p.6

It was in Church on August 31 /September 13, 651, as he leaned against a post which was its buttress. This Church was burnt twice and each time the post survived the conflagration and was considered to be the source of miracles. Aidan continues to be held in very high regard, as shown in this excellent article by Dmitry Lapa: The Reverend Canon Kate Tristram, who ministers on Holy Island, calls him the Apostle of England: There is an Orthodox Church in Manchester dedicated

to him and were produce an Icon of him, written by a parish member, Efre Carrasco, who studied iconography on Mount Athos and Greece.

May Aidan's hands, glorified by the Most Holy Trinity, ever be raised in intercession to grant wondrous gifts to those who honour him. May we receive these gifts worthily and never fail to share God's bounty with others, in whatever form it may be given to us. Holy Father Aidan of Holy Island, pray for us!

—Rt. Rev. Mitred Archpriest  
Dr. Ihor Kutash



## Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine 2017 Meeting

■ The 2017 meeting of the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine (PCB) was conducted on 30 June-2 July 2017 in Winnipeg, Manitoba, Canada at the Consistory Office and the Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity. Participating in this year's meeting were His Eminence Metropolitan Yuriy of the UOC of Canada (All Canada and the Central Eparchy), His Eminence Metropolitan Antony of the UOC of the USA (and Eastern Eparchy) and all the Church in Diaspora, His Eminence Archbishop Daniel of the UOC of USA and Diaspora (Western Europe) and His Grace Bishop Andriy of the UOC of Canada (Eastern Eparchy). Unable to participate in the meeting were Bishop Ilarion of the UOC of Canada (Western Eparchy), due to illness and Archbishop Jeremiah of the South America Eparchy (UOC of USA).

The hierarchs in the first instance of their meetings greeted each other at the Intendence Day celebrations for their respective nations—Canada Day 150, 1 July and USA Independence Day 241—4 July. Appreciation was expressed foremost to God Almighty for the blessings of the existence of our Ukrainian Orthodox Church Beyond the Borders of Ukraine and the guidance of the Holy Spirit upon all the hierarchs gathered and those who preceded them, throughout the history of the two jurisdictions represented. They expressed greetings to not only their own faithful but to the citizens of both the USA and Canada beseeching God's continued blessings upon them all. The hierarchs especially stressed that the present upward trend in the economies of both nations should benefit all the citizens of the two nations and that no one be left out of those benefits—especially those who struggle each day to sustain themselves and their families.

Both the UOC of Canada and the UOC of the USA will celebrate their centennials throughout the year of 2018. The bishops shared the plans that have already been developed and initiated in conjunction with these celebrations and extended invitations to each other to participate in especially the main celebration of 100 years of existence in each Church. The main UOC

of USA celebration will take place in July 2018 surrounding the Feast of Equal to the Apostles St. Volodymyr. The UOC of Canada main celebration will take place during a Special Sobor of the Church in Saskatoon, Saskatchewan in August 2018, the site of the foundation of the Church. All the bishops expressed the great desire to make celebrations that will draw generations of the faithful together give glory and thanksgiving to God that even throughout the more than 100 years of Tsarist and Soviet repression, suppression and oppression of our native Ukraine and her Holy Orthodox Faith, we were able to preserve the rich and long spiritual legacy and have been blessed with the ability to assist the Church reborn in Ukraine since the declaration of Ukrainian Independence in 1991.

Each of the bishops took the opportunity to share the events of current life in their respective Eparchies around the world. This part of the mostly annual meeting of the is always one of the most enjoyable and beneficial points on the agenda because the opportunity to learn what has been successful—or not—in each Eparchy can be of great benefit to the other bishops in developing their own plans for eparchial life. Of particular interest here are the lives of St. Andrew Seminary in Winnipeg, Manitoba and St. Sophia Seminary in South Bound Brook, NJ. Both seminaries, in addition to recruiting seminarians from Canada and the USA, do so from Ukraine with the hope that our clergy ranks will always be sufficient for the needs of our parish communities. Plans will be developed over the coming years for the exchange of students and professors between the schools for semesters or special short-term courses. There is much that can be learned from one another during such exchanges. Following the repose of Metropolitan Constantine—UOC in Diaspora and the retirement of Archbishop Ioan—Western Europe, Metropolitan Antony was elected as the new Metropolitan and he appointed Archbishop Daniel to replace Archbishop Ioan in caring for the Western Europe and Great Britain Eparchies of the Church in Diaspora. They discussed the life of the Church in Diaspora and the sense of rejuvenation being experienced by the clergy and faithful.



The hierarchs further discussed with some concern, the life of the Church in Ukraine in recent years. A few years ago on the first anniversary of the Maidan in Kyiv all the bishops were present in Kyiv at the invitation of the President of Ukraine to examine the possibilities for ecclesiastical unity in the nation. Literally dozens of meetings took place at that time and since seeking such unity, but it remains an elusive goal, which can only be achieved by good will and faith amongst all the hierarchs in Ukraine. Unity cannot be "forced" by anyone upon the jurisdictions of Ukraine. The PCB members stand willing to assist in any way to keep the process alive and during their prayers Divine Liturgy on Sunday, 2 July, they prayed for the unity of the Church and the ability of all Church leaders in Ukraine to move beyond personal agendas and finally come together before the Altar of the Almighty.

Metropolitan Antony gave a moving report about his participation in the Great and Holy Council of the Orthodox Church, which took place in Crete in 2016. He was part of the delegation from the Ecumenical Patriarchate of Constantinople and the very first Ukrainian Orthodox hierarch to participate in a Great Council of the Holy Orthodox Church in history. The PCB members had all read the documents published by the Great and Holy Council, which have been published in both English and Ukrainian. The dis-

cussion during the present meeting concerned the relationships between the various Orthodox and Autocephalous Orthodox Churches represented at the Great Council, in particular the ability of Metropolitan Antony to discuss the ecclesiastical situation in Ukraine with many of the nearly 300 hierarchs at the Great Council. In fact, Ukraine was a significant issue discussed among the hierarchs because on the first day of the Council, the Ukrainian Verkhovna Rada has passed the resolution requesting the Ecumenical Patriarch to grant Autocephaly to the Church in Ukraine. Such discussion was not part of the official agenda of the Council, but of great significance to many of its bishops-delegates.

The final event of the PCB-2017 conference was the celebration of Divine Liturgy at Holy Trinity Metropolitan Cathedral in Winnipeg, the cathedral of His Eminence Metropolitan Yuriy. In July 2016 vandals broke into the church and set a fire in the vestry causing over one million dollars in fire, smoke and water damage to the beautiful and historical structure known throughout all Winnipeg and all Canada for its imposing cupolas, which could be seen from long distances as they rose up and above all the surrounding buildings just North of the city center. Since the fire, the faithful have not been able to worship in the Church itself.

*continued on p.9*

### St. Alexis, Metropolitan...

*continued from p.7*

One of St. Alexis' greatest challenges came when he was summoned by the Khan of the Golden Horde, Jani Beg, to heal his wife, Taidula, of her blindness. St. Alexis travelled to the Horde and told the Khan: "This is beyond my powers, but I believe that God, Who gave sight to the blind, will also aid me." The Lord honoured the faith of His servant and Taidula regained her sight. This miracle stood his flock in good stead when he had to travel again to the Horde to the next Khan, Berdi Beg, who may have had his own father assassinated, to seek mercy. Taidula recalled God's mercy extended

to her through the saintly Bishop and helped persuade her son to lighten the unbearable burden of taxation he had placed upon the people of Rus'. [We have reproduced here the painting by Yakov Fyodorovich Kapkov (1816-1854), a freed serf who was a contemporary of Taras Shevchenko, of the healing of Taidula through the prayers of St. Alexis].

The erudition, determination and hardwork of Metropolitan Alexis won him a special place in the hearts of all the peoples of Rus'. When he reposed on February 12/25, 1377, having seen to the canonization of his predecessor, St. Peter, he left a legacy of Churches and Monasteries and was buried in one of them, the Chudov Monastery. It was dedicated to the Miracle of the Arch-

angel Michael at Chonae in response to the prayers of St. Archippus, by which Christians had been saved from a flood directed against them by enemies of Christ, through the intervention of the Archangel Michael who diverted it.

St. Alexis, too, diverted many evils directed against his flock through his prayers and zealous ministry. He bequeathed a legacy of letters, lectures and translations. His translations from the Greek and gospels written by his own hand were kept in the Chudov Monastery for centuries. Alas, the Monastery was closed by the Bolsheviks in 1918 and, by 1929, was completely destroyed. The Relics of St. Alexis which had reposed there were the only ones which survived by being moved to the Church of the Dormition and then to

another Church in Moscow. The priceless manuscripts which included St. Alexis' translations from the Greek written in his own hand were moved to the State Historical Museum. An officer's school for the Red Army was erected on the spot where the Monastery once stood.

Through the prayers of St. Alexis, Metropolitan of Kyiv and all Rus', may the Lord divert the many tribulations threatening faithful of his flock in the lands of Rus' and bring about peace and harmony, in which the distinctiveness and dignity of all are preserved in the bond of love. Amen.

—Rt. Rev. Mitred Archpriest  
Dr. Ihor Kutash



## Permanent Conference...

*continued from p.8*

Many precious icons in the Altar area, the iconostas and all the chandeliers had to be removed and are still not restored and reinstalled. The icons on the walls of the Altar area and the Altar itself, which was not significantly damaged have been replaced and restored and the entire Church interior has been repaired and repainted. On this day, the cathedral parish family was able to return to worship in the Church.

The iconostas and other items will be returned in several months, but the ability to pray in the space was a tremendous emotional and spiritual experience for the bishops and the faithful.

The service began outdoors before the cathedral with a Moleben and Small Blessing of Waters. This was followed by a procession around the Church with Metropolitan Yuriy carrying the holy relics and antimins and the other bishops blessing the church with Holy Water: the Nation of Canada, the City of Winnipeg and finally, all the faithful on each side of the Church. The procession entered the Church

after the blessing of the fourth (Western) side of the Church and proceeded into the Holy Altar. The entire Church was again Chrismated with Holy Chrism and blessed with Holy Water on the newly repaired walls of the interior.

The beautiful singing of the Choir in the marvelous acoustics of the Cathedral—rather than in the parish social center beneath the Church—affected every person praying that day. Archbishop Daniel and Bishop Andriy offered inspirational sermons calling the faithful to personal spiritual renewal to accompany the physical renewal of their church edifice.

A luncheon followed the service in the social center and Metropolitan Antony challenged the faithful present to do all they could to ensure that the pew, both downstairs and in the balcony would be filled in one year, which would be the best way to celebrate the Centennial of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

The hierarchs express their deep gratitude to V. Rev. Taras Udod, Chair of the Consistory Presidium for the great hospitality provided to all the participants of the PCB-2017.



## The 2017 Central Eparchial Assembly

**Clergy Conference: Thursday & Friday October 19th & 20th**

**Registration: Meet & Greet on Friday evening, October 20th**

**Assembly meeting: Saturday October 21st**

**Hierarchichal Divine Liturgy: Sunday October 22nd.**

The host city this year will be **Regina** and all meetings will take place in the lower level of the Ukrainian Orthodox Church **Descent of the Holy Spirit**, 1305 12th Ave. Regina SK. 1-306-757-0445.

If you would like further information in regards to more specific information, times, agenda etc. Please contact Sonia Sokyrka via Email [ssokyrka@gmail.com](mailto:ssokyrka@gmail.com) or call 306-955-5366 to receive information via Canada Post.

The Central Eparchy Assembly will be taking place this October and parishes need to send in their reports and choose their delegates to represent their parishes ASAP. The **deadline for submission for reports is September 30th.**

More information re: details for venues, hotel info etc. will be forthcoming in the next month.



*This is the proper icon to be used for veneration on Sunday of All Saints. (Editor)*

## STORIES/NARRATIVES/REFLECTIONS ON THE LIFE OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA ON THE OCCASION OF ITS CENTENNIAL (1918-2018)

■ You are invited to participate in an exciting and innovative project on the **Centennial of the Ukrainian Orthodox Church of Canada**. The project wishes to collect some 100 stories/narratives/reflections on the life of the church, its leaders, its laity, youth and institutions at the parish, deanery, eparchial and national level. The texts we are looking for should be between 150 and 400 words so that we can publish a volume of 150 pages. All stories matter, as they will be anecdotal historical recollections from your commitment, faith and participation in Ukrainian Orthodoxy in Canada.

**STORIES WE WOULD LIKE TO INCLUDE** (only suggestions):

- Events pertaining to bishops and clergy (For example who was your favorite bishop or priest and why!!!!)
- Events and stories of our lay leaders—parish presidents, UWAC presidents and executive members
- Recollections of teachers—in Sunday, Ukrainian school and sadochky, as well as advisors to CYMK
- Unique anniversaries of the church at all levels (For example who remembers the 50th anniversary in Saskatoon in 1968)
- Life of our youth in the church—altar servers, CYMK etc.
- Stories on the building of our parishes—there must be many!!
- How did members adapt from rural parishes to the urban ones (who can write a story of St. Andrew's Sobor in Edmonton and its rural young professional parishioners) and
- Accommodating each or the four waves into the life of the UOCC and many others topics

It is intended that the volume would be an interesting read on one of the oldest Orthodox Churches in North America. **WILL YOU PARTICIPATE?????**

For further information contact Dr. Roman Yereniuk, Church Historian at St. Andrew's College in Winnipeg, and Book Project Editor at 204 474-7011 or 204 250-7552, email: [roman.yereniuk@umanitoba.ca](mailto:roman.yereniuk@umanitoba.ca) or address:

Dr. Roman Yereniuk, 204 -29 Dysart Rd. (St. Andrew's College), U of M, Winnipeg R3T 2M7.





Very Reverend Archpriest Taras Udod,  
Chancellor of the Ukrainian Orthodox  
Church of Canada, Chair of the  
Presidium of the Consistory Board

**"This IS the day which the Lord has made, let us rejoice and be glad in it!"**

■ It is a beautiful, clear but rather cool and windy Friday morning, Oct 13th as I assemble these thoughts.

I am looking forward to seeing and speaking with as many of you as possible over this coming month at and during the eparchial assemblies in Regina, next week, in Edmonton, the following week, and a couple of weeks later, in Toronto. There is much to discuss, and I certainly believe—there is much that many of you, my fellow pilgrims, searching for the Kingdom of Heaven, just like me, may wish to know about the operations of *your* consistory office, or as we commonly call it—"the consistory," or even just "Winnipeg."

The last five months or so in the life of *our* consistory office, (since Pascha, and the "face-to-face" Consistory Board held here in Winnipeg in mid-May,) from my perspective, have had three dominant themes: **unity, liturgy, and communication.**

#### Unity:

At all times, our God calls every one of us to unity – our God who has revealed Himself to us as one God in Three Persons, Father, Son and Holy Spirit. This places a huge responsibility on every one of us who seek to work or serve in "the church," and therefore including in any "church service work," be it in the worship services or be it in "administration," or be it in "buildings and grounds."

Having been blessed with the opportunity to serve in this "chair / office," for more than two years, now—I have become increasingly convinced as to how important this is AND how extremely difficult and challenging it is at the same time.

Very simply put ... building and fostering (church) **unity** *always* begins with me. What am I saying, what am I doing, how am I doing it ... and what are my motives?

Continuing to build and foster (church) **unity** ... *then depends upon* ... yes, me, again. Am I working on

myself, am I praying, am I seeking to at all times be loving, patient, kind and supportive to my brothers and sisters in the faith, also (*hopefully,*) *seeking to foster unity?*

And when I speak of unity, I mean this at the "lowest" levels of our church life and administration—in and amongst our parishes' memberships, in and amongst our parishes' councils-executives, (and even as between executives and their membership, not to speak of fostering unity as between the priest and the executive or membership.) Church **unity** further needs to be fostered at the regional (parish districts, deaneries [formerly mission districts,]) and eparchial levels. And most certainly, **unity** needs to be fostered at the "higher" levels of our (beloved UOCC's) administration—"the consistory."

And yet, in all cases—this fostering of **unity** begins with me, and continues with me, *and not on seeking to get the "other"* to do this or that, or to do it in a certain way, or on a certain "timeline," (that we may have imposed for them.)

I offer a final thought on **unity** (for now.) **Unity** does not mean unanimity, nor does it mean whole and complete agreement with one another all the time or every time. It does mean that everyone one of us who take up the mantle—whom God has called to serve, does our own part to build and foster the unity of the church, and specifically, the unity of our beloved UOCC, entering the Centennial Jubilee Year of her missionary endeavours for the salvation of our souls, and of those who have laboured and served before us.

#### Liturgy (liturgia):

Most of us think of the Sunday morning "church service" as our liturgy (we also call it in Ukrainian, "*Sluzhba Bozha*,"—literally "God's Service.") There is a profound depth of meaning in reflecting only on this aspect, (perhaps a future "reflection.")

With respect to our consistory office, and building on the **unity** noted above, I offer **liturgy** in the sense of *people doing common service.*

Our Lord has taught us—where two or three gather in His Name, he is amongst **us**. And from the Holy Prophet Isaiah – "God (is) with **us**, ..."

Our consistory office, our "national head office" is not some impersonal thing, (although it is also a 45 year old building located at 9 St. John's Avenue in Winnipeg.)

God has called us **all**, certainly us, the sons and daughters of the UOCC, all the **membership**, including the "friends / affiliates / adherents," **to liturgy**—to do the common service of God for the salvation of the world.

We have been lead and inspired to establish a "national head office" ("the consistory,") in Winnipeg. I believe that we are all called to do the common service to and for our beloved UOCC in building up our church through our common service—and again, and again ... *let it begin with me.*

#### Communication:

I must smile ... I am sure that there will be many readers who may snicker ... "where have I seen or heard this before ...?"

Or, other readers who may nod in agreement ... yes, we need "more and better communication," and we need it yesterday...

And still others who may be inclined to cynically mutter ... "it will never change ... we don't have enough communication, and we don't have it clear enough or ..."

I smile further ... in response to the first comment or question, above—"where have I seen or heard this before ..." Well, it was another otets (Fr.) Udod who was bothered enough at one time to call for ... more communication, and better communication ... from "the consistory" ... (and telephones had just begun to be built with push-buttons ...but if you called someone and they weren't home you had to call back later.)

Serving as the Chair of the Presidium, (which currently includes, amongst other "service opportunities,"—"legal affairs clerk," "acting finance manager," "internal tech support and co-ordinator," and "communications director,") has provided plenty of activity to "keep me occupied."

At the same time—it is both natural, and indeed wholly appropriate that "the membership," and certainly the "national board" (the Consistory Board,) want to know "what's happening, and what's going on."

And therein lies the tension—between doing the work necessary and required, (and called for,) and often according to "external dead-lines," (CRA is a good example, but not the

only one!) AND letting the plenitude know "what's going on..."

This "column" is already plenty long enough ... so I'll end off "**communication**" with the following final thought. As God provides, as we respond and foster **unity**, as we do **liturgy** (common service,) and as these begin with me—so too does **communication**. I hope and pray that this be so for every one of us.

#### New "Finance Manager" for the UOCC:

What I am very pleased to be able to **communicate**—to present at this time is that our beloved UOCC has a new "Finance Manager."

Through an extensive search and interviewing process, we came to terms with Lois Harcus, CGA, CMA, CA. She begins her work and service for the UOCC on Monday, Oct. 16th.

Lois and her husband, both originally from Winnipeg, have now moved back to Winnipeg from Leduc—Edmonton.

Lois was in the consistory office on Wednesday afternoon (Oct 11th,) for a visit and met the staff here.

I will be introducing Lois further at the up-coming eparchial assemblies.

Please join with me in welcoming her to the UOCC's Office of the Consistory.

I look forward once again, to meeting up with as many of you as possible at the assemblies ahead, and please do feel welcome to approach me with your thoughts, questions, suggestions ... and especially offers of assistance in fostering **unity**, doing **liturgy**, and enhancing **communication**.

z Namy Boh! God (is) with Us!  
(fr.) tu

## Wall Calendar 2018 – Now Available 2018 Настінний Календар – Вийшов з друку



Price \$5.95 + taxes

Order from: UOCC (see website [uocc.ca](http://uocc.ca))

9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8 Toll free: 1-800-804-6040

Fax: 1-204-582-5241 Email: [consistory@uocc.ca](mailto:consistory@uocc.ca)

*Glory be to Jesus Christ, Our Lord!*

#### Please note:

The "Visnyk/(the) Herald" newspaper continues to be published by the Ecclesia Publishing Corporation, on a reduced- modified publishing schedule, (less than once per month.)

Our next "regular" issue is scheduled to be the November-December issue, with an anticipated publishing date of November 21st.

If your email is a submission of an address change or other administrative matter, please re-direct such to Valentyna Dmytrenko at [finance2@uocc.ca](mailto:finance2@uocc.ca) Otherwise, we will endeavour to respond to any inquiry as well as confirm any submission received as soon as our limited human resource capacities permit this. Thank you for your continued patience and understanding.

—Fr. Taras Udod, Chancellor of the UOCC, and President of Ecclesia Publishing Corp.

## Deadline for Submissions

■ November-December issue 2017

— Deadline: November 6, 2017



## Church: Ukrainians' Religious and Cultural Rights under threat in Crimea



■ A year has passed of persecution, harassment and torture of Ukrainians in Crimea, a year in which there has been an offensive against the Ukrainian Church, Ukrainian education, Ukrainian culture and the stifling of Ukrainian media. It is this, Clement, Archbishop of Simferopol and Crimea (Orthodox Church of the Kyiv Patriarchate), which has forced him to make an impassioned appeal on behalf of the Church and all Crimean Ukrainians to the international community to defend the national, cultural and religious rights of all Ukrainian nationals in Crimea.

As reported here, only the Ortho-

dox Church of the Moscow Patriarchate has not come under serious pressure since Russia invaded and annexed Crimea last year.

Archbishop Clement mentions just some of the violations and pressure on his Church, including:

- the illegal seizures of the Church of the Holy Martyr Clement of Rome in Simferopol and the Church of the Intercession of the Holy Mother of God in the village of Perevalne;

- the threat on businesspeople supporting the Kyiv Patriarchate that they could lose their business, with this meaning that premises provided for parishes in Saki, Krasnoperekopsk and Kerch have been taken away.

Clement mentions that the local authorities are again auctioning premises in Simferopol that had been on long-term lease to the Orthodox Church of the Kyiv Patriarchate. This is effectively the latest seizure of Kyiv Patriarchate buildings.

Persecution of Crimeans for their religious affiliations and seizure of the Church's premises cannot be tolerated. It is equally unacceptable, he points out, for Euromaidan activists who upheld their position through peaceful protest to be persecuted.

As reported here, one Maidan activist Oleksandr Kostenko has already been sentenced to 4 years imprisonment on absurd charges, and the Crimean prosecutor Natalya Poklonskaya informed last year of planned prosecution of some 50 other Euromaidan activists.

The Archbishop also condemns as unacceptable the closure of classes taught in Ukrainian; the destruction of the Ukrainian lyceum in Simferopol and effective destruction of seven other Ukrainian language schools. The Ukrainian-language newspaper *Krymska Svitlytsya* has effectively been silenced after the local authorities took away the newspaper's premises. This is combined with the unacceptable reduction in the amount of TV and radio programmes in Ukrainian.

He points also to the harassment and even prosecution of Ukrainians for their Ukrainian flag or Ukrainian embroidered shirts (details on all of this at Embroidery Day in Crimea: Detention, Interrogation & Ghoulish Threats).

Archbishop addresses his appeal to the UN and OSCE; to the "state guarantors of Ukraine's territorial integrity" who signed the 1994 Budapest Memorandum; and to all EU countries,

asking them to take decisive measures for the defence of fundamental rights and freedoms in Crimea.

He believes now is the time for an urgent rights monitoring mission to be brought to Crimea.

As mentioned, all faiths except the Orthodox Church of the Moscow Patriarchate are experiencing serious discrimination and effectively measures to drive them out of Crimea.

Other obstacles being placed in the way of religious organizations functioning in Crimea are the excessive requirements for re-registration under Russian law and the considerably reduced freedom that Russian legislation allows.

Many of those experiencing problems are doing so because they have refused to take Russian citizenship.

Russia's FSB is also carrying out surveillance of religious communities, as well as mosques.

In the case of both ethnic Ukrainians and Crimean Tatars, while there is undoubtedly religious persecution, people are also facing multiple forms of harassment, discrimination or even prosecution, with their fundamental rights gravely violated.

—Halya Coynash

## Faith under Fire and FSB Surveillance in Crimea

■ A year after Russia annexed Crimea, almost all faiths are experiencing serious pressure from the occupation regime, with the regulations on Russian re-registration and restrictions on Ukrainian nationals serving to drive many out and / or prevent them from functioning legally. Most also face heightened attention from Russia's FSB [Security Service], prohibitive increases in rent, etc.

In order to function legally in Crimea, religious organizations have to re-register under Russian legislation, and add words to their association papers about Crimea being a part of Russia. For this reason, Said Ismagilov, Mufti of the Spiritual Directorate of Muslims of Ukraine, explained at a press conference on April 16, communities under the Directorate have refused to register and are ceasing to function in Russian-occupied Crimea. Such clauses, as well as refusal to take Russian citizenship, are proving major obstacles for representatives of many religious communities.

Some faiths are effectively being hounded out. Speaking at the same press conference, Anatoly Kalyuzhny, Pastor of the New Life Church, accused the authorities of being extremely selective in their treatment of religious communities. Not one Protestant community has received full registration in Crimea. Without legal status, such communities are unable to rent premises and continue functioning. The same problems are faced by all other churches, aside from the Orthodox Church under the Moscow Patriarchate.

Pastor Anatoly said also that according to reports from Protestants in Crimea, the FSB are also engaging in active surveillance of leaders of churches. A separate database has been created and their contacts with believers in mainland Ukraine are being followed.

"Protestants were always viewed by

Russia as alien, they called them pro-American. And unfortunately this is making itself felt very strongly. If this continues, Protestant organizations will be outside the law and unable to function properly. This is a very delicate way of pushing Protestant churches out", he said.

"If a person is a Ukrainian national, then he effectively cannot serve as a pastor and actively serve in Crimea. He is forced to either leave Crimea, or simply do nothing."

He believes the "real Protestant Church will go underground. Those whom they somehow manage to break will work, and some will simply disappear as religious communities".

While both Said Ismagilov and Pastor Anatoly mentioned specific problems encountered by believers of their faith, most of the issues are common to other faiths in Crimea.

**Re-registration**

Back in October 2014, the All-Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations warned that re-registration rules would likely be used as a weapon against Ukrainian and foreign religious organizations in Crimea. Their concerns have been proven justified.

The Crimean Human Rights Field Mission [CFM] reports that as of Feb 12 this year, only around 100 religious communities had submitted documents for re-registration. In 6 weeks the authorities had only registered 30 of these. This at least prompted an extension of the deadline for re-registration to Jan 1, 2016, however for many organizations this changes little.

Since there were over 2 thousand religious organizations in Crimea at the beginning of 2014, before Russia's annexation, the situation is truly bleak.

Religious organizations told CFM that they were daunted by the huge number of documents demanded; by

the lack of legal knowledge (both theirs and that of the people receiving the documents) and long queues. Many also say that purely formal difficulties are put in their way.

Religious organizations have two options: to either merge with an already existing Russian structure or to register as a separate religious community. The first is much easier but not all can or wish to do this. The second enables the authorities to ask all kinds of questions before granting (or refusing) permission. The community is asked to explain, for example, the faith's attitude to the family; to single-sex marriages; to divorce. CFM notes also that the registering bodies can also question the organization about its attitude to the government, which clearly does not directly pertain to religion.

The Ukrainian Orthodox Church under the Kyiv Patriarchate came under attack soon after occupation and is now under threat of closure. If the churches under its jurisdiction cannot get Russian registration, their activities will be deemed illegal in Crimea and their churches handed over to the Orthodox Church under the Moscow Patriarchate. The clergy are usually not willing to take on Russian citizenship which is another "mark against them" from the point of view of re-registration.

CFM points out that churches have already been taken away from parishes in the villages of Osovyn and Perevalne; in Krasnoperekopsk and the Church attached to the Nakhimovsky College in Sevastopol.

In one real sign of the new times, Russia's FSB has been trying to get land previously allocated to the Orthodox Church under the Kyiv Patriarchate for a cathedral. The head of the Simferopol administration even wrote to Archbishop Klement asking the Church to give up the land.

Aside from attempted FSB land-grabs, similar problems are experienced by the Ukrainian Greek Catholic Church and Roman Catholics. In their cases, however, the occupation authorities have the additional leverage against them that most clergy are from mainland Ukraine or foreign, usually Polish, nationals. They need to leave Crimea every 3 months.

It is increasingly difficult to separate religious harassment of Muslims from the generally repressive measures against Crimean Tatars. There have been frequent searches of Muslim homes, religious schools and mosques, with these often carried out by armed officers, and under the thoroughly offensive pretext of looking for 'narcotics, arms or prohibited literature' (more details here).

Not all individual faiths are mentioned here, but all, except the Orthodox Church under the Moscow Patriarchate are facing very grave difficulties and may be forced underground or out of Crimea, leaving believers without services and places of worship.

The only positive result from Russia's invasion and annexation has been the increased cooperation and solidarity demonstrated by different faiths. When, back in March 2014, the Orthodox Church under the Kyiv Patriarchate first began experiencing real pressure, Crimean Tatars immediately offered their mosques for church services.

The words of protest from the West have largely remained words, and little has been done to exert real pressure on Russia to observe its obligations under Russian and international law and stop overt pressure and discrimination of religious communities in Crimea.

Support and solidarity are urgently needed, and voices raised on behalf of all Crimea's believers.



# Чи існує Українська Православна Церква в Україні? —Денис Таргонський

продовження з числа 05/06 Вісника за травень-червень 2017 р.



■ Конфлікт між Церквою і державою відбувся тому, що керівництво УПЦ протягом півтора року не змогло або не захотіло узгодити Статут УПЦ з законодавством держави. Подача Законопроектів №4511 та 4128у Верховній Раді України не можна однозначно класифікувати як тиск держави на Церкву чи як гоніння,—це запропонована державою можливість узгодити Статут УПЦ з Законом України. І те, що вони навіть не були внесені на порядок денний у парламенті свідчить про стриманість влади щодо Церкви. Законопроект то не Закон, обов'язковий для виконання всіма громадянами України, він передбачає обговорення і можливість узгоджувати інтереси сторін. Спікери УПЦ поданий законопроект трактують майже як dokonаний факт і прийнятий Закон.

Незважаючи на лояльність держави, УПЦ не створило комісію для узгодження роботи Церкви і держави. Проте керівництво РПЦ і УПЦ розпочало широкомасштабну інформаційну кампанію, в якій очорнювало і владу, і Україну як державу. Зокрема. Патріарх Кирило у своєму зверненні до Нормандської Четвірки прирівняв українське релігійне законодавство до «нацистського», а положення християн в Україні охарактеризував як безправне, а саме таке, яке було за комуністичного режиму. Його заяви в повній мірі відповідають офіційній риториці російської пропаганди, котра твердить, що «в Україні прийшла до влади хунта, а православних нищать фашисти».

Представник УПЦ протоієрей Миколай Данілевич, перебуваючи у складі делегації РПЦ у Вашингтоні на Всесвітньому саміті на захист гнаних християн, доповнив виступ Патріарха заявою, що «найбільша» конфесія в Україні зазнає нищівної дискримінації з боку офіційної влади. Причому ні Патріарх, ні прот. Миколай для підтвердження своїх слів не навели для світової спільноти жодної цитати із «столь ограничительного дискриминационного религиозного законодательства» України. **Церковні політики конфліктні ситуації навколо православних храмів трактують не як порушення «Закону України про свободу совісті» обома або однією з конфліктуючих сторін, чи навіть окремими державними посадовцями, ж як цілеспрямовану «дискримінаційну політику держави».** Було також замовчано, що судові процеси у державних судах в переважній більшості випадків виграють представники УПЦ (МП), було приховано той факт, що лише за останні декілька років кількість храмів УПЦ зростає в декілька разів. Це число значно перевищує кількість втрачених (в більшості випадків через недбалість духовенства УПЦ) храмів.

Я не пам'ятаю, щоб єпископат РПЦ та УПЦ так ганьбив Леніна чи Сталіна, які знищили сотні тисяч Християн, як він зараз ганьбить Уряд України, який за релігійні переконання не посадив до в'язниці жодної людини. Зокрема ієрархами та духовенством УПЦ в зверненнях до пастви у зв'язку з обгонорепням законопроектів 4511 та 4128 державних посадовців було названо «недодемократами», «горе-депутатами», вчителями яких є комуністи, що вносять смуту в народ і за беззаконня яких на наш народ впаде гнів Божий, анафема, що через владу диявол бореться з Церквою, і т. ін. Державні посадовці, які були публічно і безпідставно ображені, потерпіли реальні «гоніння». «Мене, мене, текел упарсин»,—уже вижжено карандашом ада у кожного из вас на челе, на душе й на сердце. БОЙТЕСЬ, потому что немеркнущее пламя уже радуется й ждет вас, как жених невесту на свое ложе. БОЙТЕСЬ и за себя, и за своих детей, потому что тень от вашего проклятия будет очень длинной й очень темной» (протоієрей Ігор Рябко). На проповідях в храмах УПЦ лунали провокаційні заяви: «Держава оголосила війну Церкві! Нам всім потрібно стати на захист Православ'я! Приймається антицерковне законодавство!». По храмах збирали підписи «проти закриття церкви». Причому абсолютно не було роз'яснено зміст запропонованих державою законопроектів, не було їх зачитано для віруючого люду.

Щоправда, митрополит Запорізький Лука зачитував у своєму зверненні із законопроекту №4128 лиш одне слово «самоідентифікація» і заявив, що держава узаконює рейдерство, свідомо перекутивши тим самим зміст

офіційного документу в протилежному до його змісту напрямку. В законопроекті зокрема говориться: «Належність особи до релігійної громади визначає її **самоідентифікація** із цією релігійною громадою, **підтвердженням чого є участь** у релігійному житті конкретної громади». В тексті дуже чітко визначено, що вирішувати долю релігійної громади має можливість лиш та людина, яка бере постійну участь в житті Церкви. Право голосу «випадкової особи», що пару раз сходила на службу, цим законопроектом обмежуються і можливості для реального рейдерства зводяться нанівець.

До постійних прихожан УПЦ приходили сповіщення із текстом, який не відповідає дійсності:

«Терміново підпишіться проти «Закону про заборону служби в церковно-слов'янських церквах». Священники в селах ходили по всіх під'їздах, збираючи підписи «за православну Церкву», за що отримали у наступний день зауваження від голів сільських та районних Рад за те, що здійснювали агітаційну діяльність без дозволу, не попереджаючи громадян, під чим саме вони підписуються. Таким чином в короткий строк було зібрано ті самі «300 тисяч підписів».

Все це в сукупності більш схоже на піар-компанію, аніж на «страждання за віру» чи «стояння в істині», і яскраво демонструє, наскільки наша «релігійна діяльність» далеко відійшла від Церкви. Ми боремось на за Церкву, а за свої громадянські права тими самими методами, які самі ж осуджуємо в західному світі—демонстрації, протестації, публічні акції. Це явище можна порівняти хіба що з бунтами «дімонів»—константинопольських православних політичних партій, котрі іхорутвами та іконами «виборювали» свої права в уряді, або діяли на користь інших претендентів на владу, що обіцяли «відродити православ'я», якщо православні допоможуть скинути «еретичного імператора». Вірян, яких автобусами везли в Київ, виводили до міських рад по суті спровокували на конфлікт, не подумавши про наслідки, про безпеку, про те, в яке положення ставлять звичайних людей, які заробляють собі на життя, в тому числі і на державних посадах. А митрополит «гоїмий» Церкви владика Онуфрій 18 травня в такий «доленосний момент» на площі перед парламентом тихенько стояв в стороні і давав інтерв'ю.

Невже Господь для Свого захисту повів би так само людей до римського Преторію, жаліючись Римському прокуратору на явне порушення законів Іудеї та Риму архієреями та пресвященниками, які були зацікавлені в Його смерті? Невже мученики Христові оголошували протести проти законів Римської імперії, згідно яких вони мали постраждати і сподобитись мученицького вінця? Ленін в 1918 році очікував в страху, що Патріарх Тихон поведе на більшовиків багатотисячний натовп, котрий зібрався на Пасхальний хресний хід в Москві. Патріарх натомість повів людей в храм, аби помолитися Богу за свою Батьківщину, за своїх заблудлих синів росіян—більшовиків.

Якби дійсно було виявлено явну, а не гіпотетичну агресію держави щодо Церкви (а що ж то буде, якщо ухвалить законопроект!), то, слідуючи Патріарху Тихону, потрібно було б прикликати людей до покаяння, до прояву любові та всепрощення, до підсиленої літургійної молитви про захист Господом Своєї Церкви про те, щоб Господь оберігав «Украинскую державу нашу» і прославляти Христа, Який по гріхам нашим попускає нам скорботи, на Якого ми повинні покласти всі свої надії.

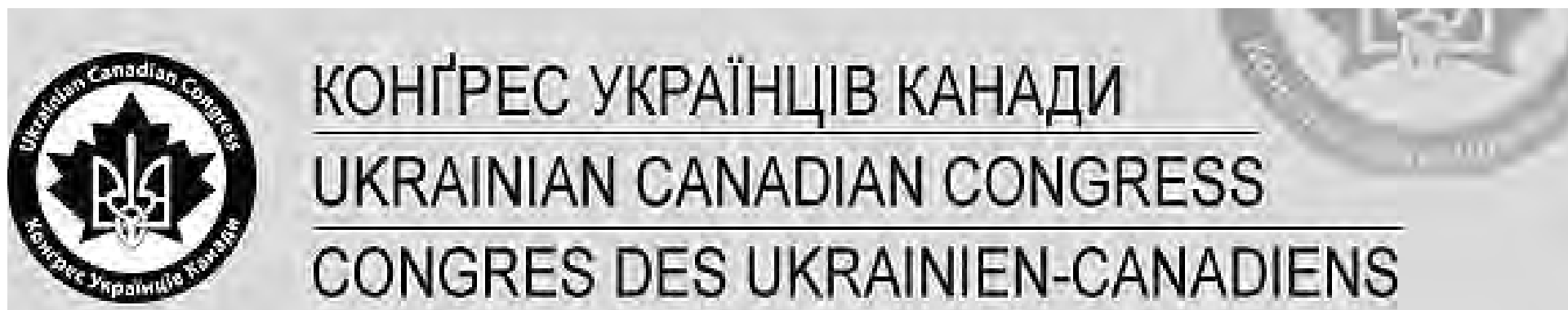
Яка б не була влада, Небесний Владика всіх царів земних заповів приймати її як благословення Своє, чи як кару від Нього за гріхи наші: «Немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога... Володар Божий слуга, тобі на добро... Тому треба коритися не тільки ради страху кари, але й ради сумління» (Рим 13, 1-5). Православна Церква ще досі не може сама відірватися від пуповини імперії. Сучасна українська влада, напевно, слугує в руках Божих тим скальпелем, яким Він делікатно звільняє Церкву від рабства політичним елітам колишнього СРСР.

Сьогодні перед Церквою стоїть гостра потреба не стільки в українізації, скільки в євангелізації проповіді; не стільки в розмосковленні, скільки у воцерковленні православ'я; не стільки в націоналізації, скільки в деполітизації богослов'я. В муках породіллі створюється нове українське суспільство, а разом з ним Українська Церква. Не та, яка виникла в дев'яностих роках ХХ століття, а та, яка народжується в Україні новою і попереду світових імперій, орошеному кров'ю мучеників ХХ століття. Місія Православної Церкви полягає не у реставрації «славного православного минулого Київської Русі» чи в лобюванні політичних амбіцій Російської імперії чи то пак федерації, а у здоровому ставленні до себе і до сучасного українського соціуму, його культури і державності, до простих людей і їх сердечної потреби у Христі: «Для юдеїв я був, як юдей, щоб юдеїв придбати... Для слабих, як слабкий, щоб придбати слабих. Для всіх я був усе, щоб спасти бодай деяких» (І Кор. 9,20-22).

## Notice to Contributors

The Visnyk / The Herald greatly appreciates and welcomes your contributions of materials about parish community life and activities for publication. Regarding accompanying photographs of events, we ask contributors to select photographs of a resolution of **300 dpi** or higher. In addition, the photograph dimensions should be sized for **12.5 cm (5 in) width (two columns wide)**. In addition, photographs should be saved in **JPG** or **TIFF** formats.





## Ukrainian Canadian Community Commemorates Black Ribbon Day

■ **AUGUST 23, 2017. OTTAWA**—The Ukrainian Canadian Congress (UCC) encourages all Canadians to take part in *Black Ribbon Day Commemoration* events being held across the country.

These events are organized by the Central and Eastern European Council (CEEC), which represents the interests of 4 million Canadians of Central and Eastern European heritage.

In November 2009, Canada's Parliament unanimously passed a resolution to establish an annual Canadian Day of Remembrance for the Victims of Nazi and Soviet Communist Crimes on August 23, called "*Black Ribbon Day*", which coincides with the anniversary of the signing of the infamous Molotov-Ribbentrop Pact between the Nazi and Soviet Communist regimes.

"Today we remember the millions of victims of Nazi and Soviet tyranny. On August 23, 1939, the Communist Soviet Union and Nazi Germany signed

the Molotov-Ribbentrop Pact dividing east and central Europe between the two evil, totalitarian regimes. In commemorating *Black Ribbon Day*, we stand with people of conscience all over the world to ensure that the terrible crimes perpetrated by the Nazi and Soviet Communist regimes are never repeated," stated Paul Grod, National President of the UCC. "Today, the Russian Federation wages a brutal war of aggression against Ukraine—a stark reminder that freedom and democracy must be defended."

The UCC expresses its gratitude to the Central and Eastern European Council for their strong support of the people of Ukraine as they defend their country against Russian aggression.

For more information about Black Ribbon Day in Canada, and commemoration events in your community, please go to:

<http://www.blackribbonday.org/>



## Statement by the Prime Minister on Black Ribbon Day

■ **APRIL 23 2017, OTTAWA**—The Prime Minister, Justin Trudeau, issued the following statement on *Black Ribbon Day*, the National Day of Remembrance for the Victims of Communism and Nazism in Europe:

"Today, we join people in Canada and around the world to remember the victims and survivors of Communism and Nazism in Europe, and to pay tribute to all those who continue to face violence, loss of dignity, and repression from totalitarian regimes.

"On Black Ribbon Day, we mark the anniversary of the Molotov-Ribbentrop Pact, which was signed in 1939 between the Soviet Union and Nazi Germany. The infamous agreement carved Eastern and Central Europe into spheres of influence of Nazi Germany and the Soviet Union, and led to one of the darkest periods in human history.

"In the years that followed, the Soviet and Nazi regimes trampled upon

national and personal freedoms across Europe. They robbed millions of people of their lives and livelihoods, and subjected countless men, women, and children to untold atrocities.

"Many of those who struggled against the horrors of the Soviet and Nazi regimes came to Canada as refugees. These Canadians and their descendants continue to make remarkable contributions to our country. Their stories underscore the importance of universal human rights—and remind us of the fragility of freedom.

"On behalf of the Government of Canada, I urge Canadians to reflect on the significance of this day. We all share the responsibility to promote and protect human rights, freedom, and democracy. We must stand guard against those who seek to devalue the humanity of others, and uphold the inherent dignity of every human being."

## Вітання з нагоди Дня Незалежності України

■ **24-го серпня, 2017 р. ОТТАВА**—Конгрес Українців Канади, складові організації, провінційні ради та місцеві відділи висловлюють найщиріші вітання українсько-канадській громаді та всім, хто святкує 26-ту річницю незалежності України!

24-го серпня, 1991 р. Верховна Рада, здійснюючи право українського народу на самовизначення, проголосила Україну незалежною, неподільною, демократичною Державою.

Покоління українських патріотів упродовж століть боролися за право українського народу жити в свободі й визначати свою спільну долю. Сьогодні народ України змушений знову, за величезну ціну, захищати це святе право. Росія веде війну проти України й через жорстоку агресію знову прагне підкорити Україну російському імперіалізму.

Народ України відповів на заклик захищати свою Батьківщину та свою свободу з хоробрістю й честю. І вони переможуть у цін боротьбі, бо свобода завжди перемагає тиранію, а справедливість завжди перемагає зло.

Сьогодні ми вишановуємо нам'ять хоробрих патріотів які віддали життя за свободу України. Ми згадуємо воїнів які сьогодні борються під синьо-жовтим прапором і захищають цю свободу. Ми молимося щоб мир повернувся в Україну.

**Слава Україні!**

**Героям Слава!**



## Greetings on Ukraine's Independence Day

■ **August 24, 2017. OTTAWA**—The Ukrainian Canadian Congress, its member organizations, provincial councils and local branches extend warm greetings to the Ukrainian Canadian community and all those celebrating the 26th anniversary of Ukraine's Independence!

On August 24, 1991, Ukraine's Parliament, exercising the inviolable right of the Ukrainian people to self-determination, declared Ukraine an independent, indivisible, democratic State.

Generations of Ukrainian patriots struggled throughout the centuries to realize the right of the Ukrainian people to live in liberty and choose their common destiny. Today, the Ukrainian people must again, at great cost, defend this sacred right. Russia wages war against Ukraine and seeks again, through brutal aggression, to subjugate Ukraine to the scourge of Russian imperialism.

The people of Ukraine have answered the call to defend their homeland and their freedom with valour and honour. And they will be victorious in their battle, for freedom always triumphs over tyranny, and justice always triumphs over evil.

Today, we pay tribute to the memory of the brave patriots who have given their lives for Ukraine's freedom. We honour the valiant soldiers who fight today under the blue and yellow banner defending that freedom. And we pray that peace soon return to Ukraine.

**Слава Україні!**

**Героям Слава!**

Follow us on Twitter @ukrcancongress, or on Facebook at: <https://www.facebook.com/UkrainianCanadianCongress>



## Перший капелан з УБД, протоієрей Андрій Кулицький: На передовій невірнучих немає

■ В Головному управлінні Нацгвардії України вперше вручили посвідчення учасника бойових дій капелану. Ним став протоієрей Андрій Кулицький, військовий священник львівського навчального центру НГУ. В інтерв'ю УНІАН він розповів про атеїстів в окопах, роботу з військовими різних конфесій та психологічні навички капеланів.

**Отче Андрію, в будь-яких новинах про вас не вказується, до якої церкви ви належите. Тож питаю у вас.**

Можна я не буду відповідати на це запитання? Мені здається, що це вже буде якась реклама церкви. Я служу Богові. Церква—це що таке? Це не храм—це спільнота. Будь-яка спільнота встала на молитву—я, ви, ваші брати журналісти, наші бійці—і ось ми вже церква Христова, яку Господь оберігає.

**Ви—перший капелан з УБД. Відчуваєте через це якусь додаткову відповідальність?**

Звичайно. Це велика відповідальність. Відчуваєш велике піднесення, але й стараєшся зробити все, щоб не дай Бог, не скомпроментувати цей статус.

**Коли я прочитала новину, про те, що вам дали УБД, то в коментарях натрапила на такні: «...який він учасник бойових дій, адже віра не дозволяє брати зброю до рук». Що б ви відповіли автору цього коментаря та іншим, хто може вважати так само?**

Я думаю, це написав хтось застаний, як то кажуть. Як думаєте, чому снайпери «прибирають» найпершими командирів і капеланів? Справа командира—організаційна. А капелан, в першу чергу, підтримує бойовий дух бійців, не дає розкиснути та думати про дезертирство, проганяє страх, підбадьорює. Хрест—, це є надзвичайно потужна і страшна зброя, і вони [вороги] про це знають.

Як військо буде воювати, якщо всередині воно деморалізоване? Нехай навіть є зброя і все інше... І, навпаки, навіть, якщо військо не має достатньо зброї, але воно стійке, то в будь-якому випадку воно буде сильніше. Завдання капелана робити військо саме таким.

**Поясніть, що відрізняє військового священника від звичайного? І чи будь-який священник може бути військовим?**

Кожен священник є насамперед людиною, правда? А в кожній людині закладено той чи інший талант від Бога. У когось одне краще виходить, в когось—інше.

Чесно кажучи, я ніколи над цим не замислювався, але я знаю, що це моє—бути військовим священником. Всі знайомі священники навколо кажуть, що я для того народжений: «Це—твоя стихія». Мені приємно і просто спілкуватися з військовими, я їх поважаю, вони мене поважають. Не впевнений, як це по-іншому пояснити, це вже божий пріоритет—визначати, хто на що голий.

**Від початку військових дій ви з**



Отче Андрій—перший з капеланів, який отримав посвідчення учасника бойових дій / фото ngu.gov.ua

**Нацгвардією неодноразово виїздили на Донбас. Коли поїхали вперше і чому?**

Вперше поїхав десь наприкінці 2014 року. Загалом, в мене десь півроку АТОшного стажу. Знаєте, як кажуть, добрий пастух піклується про своїх вівців. І там, де його паства, там і пастор повинен бути. Останній раз був на передовій в цьому році на Великдень.

**Ви проходили військову підготовку?**

Так, тактичну медицину.

**Скільки вона тривала?**

Приблизно тиждень, можливо, трошки більше. Вивчав ази—як першу допомогу надати, турнікет накласти.

Звичайно, ще й перед тим підчитував, дивився передачі навчальні, щоб бути максимально корисним.

**Починаючи з березня цього року, ви офіційно є військовим священником навчального центру Нацгвардії на Львівщині. Але ще до призначення на посаду ви працювали там на волонтерських засадах. Що змінилося після набуті вами офіційного статусу?**

Знаєте, коли людина є волонтером, то це одне, а коли вже офіційно на посаді, то, звісно, вже впевненіше себе почуваєш, самооцінка піднялася, бо ти комусь потрібен. Я займаюся забезпеченням релігійних, духовних потреб особового складу. Хтось, можливо, має якісь запитання, хоче поговорити про релігію, про життя. Когось щось інше турбує. Я з ними розмовляю, намагаюся відповісти на всі запитання, задовольнити потреби в релігійних обрядах, ось, наприклад, пояснюю, чому треба хреститися. Тобто, намагаюся бути корисним.

**А де саме ви, зазвичай, буваєте на сході?**

До офіційного призначення просто їхав туди, де потрібна була допомога. А тепер це вже, переважно, Нацгвардія.

Хоча надаю різну допомогу, куди треба, туди їдемо.

**Про які населені пункти йдеться?**

Не знаю, чи коректно говорити конкретно, тож я не буду давати цю

інформацію. Якщо загалом, то був в секторі «Д» (район дій на Донбасі вздовж кордону з Росією,—УНІАН), в секторі «М» (район дій на Донбасі довкола міста Маріуполь,—УНІАН).

**Нацгвардія першою серед військових структур ввела інститут капеланства. Чи потрібен він сьогодні, коли, в принципі, вже всі й так розуміють, хто і що має робити?**

Людина, як ми знаємо, складається з двох сутностей—з матеріальної і духовної. Одною ногою стоїть в духовному світі, а іншою—в матеріальному. Релігія—це основа, бо якщо духовно-моральний стан буде твердий, то і морально-психологічний стан буде твердий, і навпаки. Тому, думаю, що потрібен.

**На початку свого капеланства, під час перших поїздок в АТО, чи доводилося вам стикатися з певним скептицизмом з боку бійців, упередженнями стосовно священників?**

Дякувати боку, ні. Навпаки, коли приїздив, всі бійці були дуже задоволені, радо чекали, настрої у них підіймався бойовий дух.

Розкажіть, як ви організовуєте роботу з військовими інших конфесій? Як ви знаєте, капелану забороняється будь-яка агітація тієї чи іншої конфесії, упереджене ставлення до будь-якої конфесії. Капелан при-

їжджає [в АТО] задовольняти духовні потреби, а не проповідувати ту чи іншу церкву. Був випадок, коли на передовій давав хрест цілувати, а бійці чомо відмовилися і сказали, що вони мусульмани. Я кажу, то добре, то ваше діло, примушувати ми не маємо права, ніхто нікого не силує. А вони потім запитали, чи можна ще прийти? Мені було дуже приємно, сказав, звісно, приходьте. Я їм навіть пропонував подзвонити до їхнього мули в Київ, аби вони поговорили, бо я маю його телефон, але тоді ми так і не дзвонили, бо був ризик, що нас могли засікти на радарх. Так що, з цим проблем і упереджень немає.

**Чи правда, що в зоні бойових дій капелани майже не служать традиційні служби, а, зазвичай, більше просто розмовляють із бійцями. Тобто капелани більше виконують функції психологів, ніж церковників?**

Ні, служба також служиться. Бійці чекають настанову, проповідь. Але, звичайно, потребують і психологічної підтримки. Насправді, кожен священник є психологом, адже в семінарії вивчають психологію. Священник повинен знайти ключ до людини, допомогти їй виявити певні власні негаразди. За всіма порадами йдуть куди? До священника. Так само і у війську.

**Бійці приходили до вас із чимось таким, із чим чомусь не йшли до командира?**

Бувало різне. Всі ми люди живі. Справа не тільки в тому, командир чи не командир. Я вам так скажу: ось ви відчуваєте, що одній людині можете щось розповісти, поділитися з нею, а з іншою не будете про це говорити. А чому так, ви не можете пояснити. Просто ви так відчуваєте.

**Як щодо заповіті «Не вбий». Чи доводилося пояснювати, що з нею робити?**

Це таке дуже болоче запитання... Ми нікого не вбиваємо—це нас приходять вбивати, а ми себе захищаємо. Якщо ми не будемо себе захищати, то будемо грішити. Ми зобов'язані захистити себе, свої сім'ї.

продовження на стор. 15



Отче Андрій Кулицький спілкується з бійцями й після їхньої демобілізації / фото УНІАН



## Порошенко анонсував збільшення виплат військовим у зоні АТО



Порошенко пообіцяв підвищити доплати військовим в зоні АТО / фото УНІАН

■ «Я доручив підняти утримання на першій лінії (оборони) до 10 тис. грн в місяць і підвищити утримання на другій лінії (оборони) до 4,5 тис. грн»,—заявив президент.

Президент України Петро Порошенко анонсує збільшення грошового утримання військовослужбовців у зоні АТО на першій лінії оборони—до 10 тис. грн, на другій лінії оборони—до 4,5 тис. грн.

Як передає кореспондент УНІАН, про це голова держави повідомив під час урочистостей до Дня Повітряних сил ЗСУ під час робочої поїздки до Вінницької області.

«Прийнято рішення збільшити рівень грошового утримання, доплат військовослужбовцям, які виконують військовий обов'язок у зоні АТО. Я доручив підняти утримання на першій лінії (оборони) до 10 тис. грн в місяць і підвищити вміст на другій лінії (оборони) до 4,5 тис. грн»,—заявив Порошенко.

«Це виконання наших зобов'язань щодо пріоритетності фінансування ЗСУ та забезпечення захисту суверенітету, територіальної цілісності і незалежності нашої держави»,—додав президент.

Нагадаємо, Порошенко здійснив переліт на бойовому винищувачі Міг-29 40-ї бригади тактичної авіації на місці другого пілота з аеродрому бригади в місті Васильків на військовий аеродром у селі Гавришівка Вінницької області.

Після прибуття президент привітав особовий склад військових льотчиків з Днем Повітряних сил Збройних Сил України, вручив високі державні нагороди бойовим льотчикам і передав бойові прапори органам військового управління ПС ЗСУ.

—УНІАН:

<https://www.unian.ua7war/2067139-poroshenko-anonsuvav-zbilshennvav-viplat-viyskovim-u-zoni-ato.html>

## Проект "Стіна" потрібен Україні, і він буде реалізований – експерт



Реалізація проекту "Стіна" / Фото УНІАН

■ Прикордонники, затримані за підозрою у розкраданні коштів, виділених на інженерно-технічне обладнання кордону з Росією, повинні понести суворе покарання.

Багато країн-сусідів Росії обладнують спільний кордон з РФ, і Україна також повинна завершити реалізацію проекту "Стіна". Про це в ефірі телеканалу "112 Україна" заявив політолог Кирило Сазонов.

"Ми зараз бачимо, що стіну на кордоні з Росією будують скандинавські країни, країни Балтії. Для України це тим більш актуально. І навіть Туреччина відгороджується стіною від Сирії. Тобто, такий формат захисних споруд необхідний",— вважає експерт.

На його думку, прикордонники, затримані за підозрою у розкраданні коштів, виділених на інженерно-технічне обладнання кордону з Росією, повинні понести суворе покарання.

"Вони повинні отримати по руках дуже жорстко. Бо красти під час війни з тих грошей, які ми хочемо витратити на оборону,—це злочин. Злочин, який дуже важко виправдати",—упевнений Кирило Сазонов. У той же час він зазначив, що проблеми корупції є в різних галузях, і не тільки в Україні.

"Як ми бачимо, і в Європі вона існує, і в США. Але якщо хабарі беруть в лікарні, це не означає, що ми повинні закрити медицину. Якщо хабарі беруть в освіті, це не означає, що ми повинні закрити школу. З корупцією треба боротися, боротися жорстко, нещадно",—підкреслив експерт.

"Що стосується самого проекту, він нам дуже потрібен, ми його правильно почали. На жаль, пізно. І він обов'язково буде доведений до кінця".—доіап політолог.

—УНІАН:

<https://www.unian.ua/var/2074574-proekt-stina-potriben-ukrajini-i-vin>

### Молитва коли Вітчизна в небезпеці

■ Господи Боже наш, Ти вислухав Мойсея, коли він простягав до Тебе руки, і народ ізраїльський зміцнів на амалікітях, озброїв Ісуса Навина на битву та повелів сонцю спинитися. Ти й нині, Владико, почуй нас, що молимося до Тебе. Зміцни силою Твоєю побожний народ наш, благослови його справи, примнож славу його перемогою над ворогом, зміцни всемогутньою Твоєю правцею нашу державу, збережи військо, пошли ангела Твого на зміцнення захисників народу нашого, подай нам усе, що

просимо для спасіння; примири ворожнечу і мир утверди. Простягни, Господи, невидиму правцю Твою, яка рабів Твоїх заступає в усьому. Тим же, кому судив Ти покласти душу свою на війні за віру православну, побожний народ наш і державу, прости їхні провини і в день праведної Твоєї відплати подай вінці нетління. Бо Твоя є влада, Царство і сила, від Тебе допомогу всі приймаємо, на Тебе надію покладаємо і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

(продовження зі стор.14)

**Які рядки із Біблії ви найчастіше цитуєте там, у зоні бойових дій?**

Дві заповіді любові. Возлюби Господа свого всім серцем своїм, всією душею своєю, всією думкою своєю. І ближнього свого, як себе самого. Це є дві основні заповіді.

**Є такий вислів—не буває атеїстів в окопах під вогнем. Це так?**

Я, якщо приїздив в АТО, то завжди їхав на другу, на першу лінію, бо там, я потрібен найбільше. Тож, так. На передовій невірних немає.

**Ви підтримуєте зв'язок із бійцями після їхньої демобілізації?**

Так, телефоном спілкуємося, дзвонять часто.

Чи часто доводиться потім бійців вінчати, дітей їхніх хрестити... Буває, і це дуже приємно. Я і на передовій шлюб давав. Одна пара ду-

же хотіла обвінчатися, бо вони не знали, що буде далі. Він був, здається, кулеметник, а вона—зв'язківець. Сьогодні, дякувати Богу, живуть гарно, вже діточок мають, все добре.

**Що найважче для вас у роботі капелана?**

Страх помилитися, або щось не так зробити... А все інше—все добре.

**Чи доводилося вам сповіщати родичів про загиблих?**

Дякувати Богу, ні.

**Коли ви капеланствуєте і стаєте ближчі до певних хлопців, чи мучать вас потім питання на кшталт: «Чому саме він поранений чи мертвий...?»**

Знаєте, людина ходить під Богом, на все воля Божа, і всі ми в Божих руках, нічого не поробиш. Втім, звичайно, я навчаю їх, щоб були уважні.

**Капелани піклуються про інших, але чи вистачає часу попіклу-**

**ватися про себе? Чи відчували ви, що вже сил нема і більше не прийде-те на передову?**

Чесно вам скажу, ні. Знаєте, Господь—це є джерело благодаті. Людина не може змерзнути, сидячи біля вогню.

Тим більше, коли вона бере той жар від вогню, і несе його кудись. Господь—той жар, а я переносю його. Тому я не можу «замерзнути» чи ще щось в тому дусі, молитва зціляє і допомагає.

**Чи були ви поранені?**

Осколки над головою літали, але Бог милував.

**Що ви думаєте про священників, які підтримують терористів, нерідко не гребують взяти зброю до рук?**

Господь за добро нагороджує, а за зло—карає. І якщо людина приходить вбивати, грабувати, загарбувати, то вона буде покарана.

**Поділіться власними спостереженнями про цю війну, про наших військових і їхні цінності...**

Я переконаний, що наші воїни—молодці. Вони знають, що за ними правда, адже вони на своїй землі. Стоять мужньо, відважно, всі до одного—з власної волі, а не по примусу. І це мені дуже тішить душу.

**Прямо всі як один із власної волі?**

Принаймні, я не зустрічав інших. І ви самі знаєте, що, у нас ніхто нікого не примушує йти прямо під кулі. Якщо людина не хоче, вона знайде сто відмазок, але відмовиться. Я ж зустрічав тільки патріотів, які знають, чому і за що вони стоять.

—Ірина Шевченко

УНІАН:

<https://www.unian.ua/war/2094354-pershiy-kapelan-z-ubd-protiirey-andriy-kulitskiy-na-peredoviy-neviruyuchih-nemae.html>



## Ukrainian Orthodox Cathedral of the Holy Trinity re-consecrated July 2, 2017

**O**n July 2, 2017 the Ukrainian Orthodox Cathedral of the Holy Trinity was re-consecrated for use by His Eminence Metropolitan Yuriy in concelebration with Metropolitan Antony and Archbishop Daniel of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, and Bishop Andriy, Bishop of the Eastern Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Clergy who also celebrated were Frs. Eugene Maximiuk (Parish Priest of the Cathedral), Taras Udod (Chancellor of the UOCC), Roman Bozyk (Dean of the Faculty of Theology at St. Andrew's College), Richard Ehrmantraut, Evan Maximiuk, Deacon Bob Hladiuk. Choir was directed by Dr. Jeff Saranchuk and Cantors were Bill Drewniak and Keith Swinton.

The service began with a Cross Procession from the Church Auditorium, where services had been celebrated for the past 7 months. The 'Antimension' was carried on a discos from the temporary altar table through the front doors of the Cathedral outside to the base of the stairs. There an abbreviated Moleben' and Blessing of Water Service was celebrated. A Cross procession then took place around the church in order to re-bless the outside of the Temple. Each bishop blessed one of the

sides of the church. His Eminence Metropolitan Yuriy, with great dignity carried the discos with the Antimension up the stairs and into the church, to be deposited on the Altar. The Moleben' continued and was concluded with the re-consecration of the interior walls of the temple by each bishop, with Holy Chrism.

The Archpastoral Divine Liturgy was then celebrated as the first service in the re-consecrated Temple. Very moving sermons were shared by Archbishop Daniel and Bishop Andriy. The service concluded with His Eminence acknowledging the tireless work of the committees and Church Council to bring the church to this point. Dr. Greg Palaschuk was acknowledged for his tireless efforts in leading the congregation through this time. The work of iconographer Vera Senchuk and her skilled team of restorers were gratefully thanked for their work. Ben Wasylyshen and his team of glass artists were thanked for their work in overseeing the restoration of the stained glass. The Restoration Committee was thanked for their gifts and talents in guiding the parish to this point. The singing of *Mnohaya Lita* and a photo of the celebrating clergy and servers was taken.

During the catered brunch follow-



ing the service, greetings to the Hierarchs and to congregations were brought forward by Keith Swinton, parish secretary and by Fr. Taras Udod, Chancellor of the UOCC. The 'key-note' address was given by His Eminence Metropolitan Antony. He encouraged the congregation to build on the positive direction and new life the parish has been blessed with and to continue to renew the congregation as has the church building been renewed.

The entire day was a wonderful and very moving day. A new energy is felt in the church and the thankfulness of the parishioners to be able to return to worship in the temple is overwhelming. This blessing service was not the official reopening of the Cathedral, but

to allow us to use the temple again. There are two major projects left to complete, the installation of the new, redesigned chandeliers and lighting; and the redesigned Iconostasis. These projects, being designed by Ben Wasylyshen, are projected to be completed in the new year. Once they are completed and installed the parish plans to host an 'official reopening' of the completed temple, in its full glory.

May God continue to bless the hands of all that are involved in the process of restoring the Cathedral. We humbly thank God for guiding us through the past year and we ask for everyone's continued prayers.

*May the Lord Bless and Save us!*





# Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity celebrated its Feastday

**O**n June 4th, 2017 the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity celebrated its Feastday with His Eminence Metropolitan Yuriy. His Eminence was greeted by the youth of the parish (Maya Krawchuk and Matthew Saranchuk), who presented him with flowers. Parish President Dr. Greg Palaschuk and Ladies Association President Iris Demianiw greeted His Eminence with the traditional bread and salt. Parish priest Fr. Gene Maximiuk and deacon Bob Hladiuk then greeted His Eminence on behalf of the clergy.

His Eminence delivered a sermon that highlighted the importance of human dignity and how the Holy Spirit imbues us with this dignity. The responses for the liturgy were beautifully sung by the Cathedral Choir.

The Parish Feastday dinner and program was chaired by Dr. Jeff Saranchuk. The Program highlighted Graduates from high school, university and college. This year Natalie Nero and Nikki Udod were honoured as they graduated

High School. Following this Parish President, Dr. Greg Palaschuk presented an Easter Egg Mosaic by Dave Wasylyshen, to Doug and Cona Maughan of Cropo Funeral Chapel. Dr. Palaschuk expressed the deep gratitude that the parish feels to Cropo Funeral Chapel and its staff for allowing the parish to use their chapel and facilities during the time that the parish could not gather and worship at the Cathedral, following the fire last July.

His Eminence also congratulated the Graduates and expressed his gratitude to Cropo Funeral Chapel for their generosity. His Eminence stated that although the Church is not completely restored, but at a point that it can be used (Iconostas and Chandeliers are being completely redesigned), there are plans to have a blessing/re-consecration in the near future. Fr. Gene Maximiuk closed the program with a prayer and His Eminence gave the blessing. It was a very enjoyable afternoon and the parish looks forward to the future.

*continued on p.32*



Photo credit: Oryanna Maximiuk, Linda Lazarowich and Bob Talbot.



## Біля Свято-Михайлівського собору в Житомирі відкрили пам'ятник митрополиту Іларіону

■ 23 червня біля Свято-Михайлівського собору в Житомирі відкрили пам'ятник видатному церковному діячу—Івану Огієнку, який переклав на українську мову Біблію. Гранітний митрополит Іларіон заввишки біль-



ше двох метрів нібито виходить із церкви зі святим письмом у руках. Таким його задумали скульптор Василь Феценко та архітектор Валерій Головатенко, які носили ідею створення пам'ятника близько 20 років.

Це таки Божий промисел. Упродовж багатьох десятиліть на компротацію, поплуження, нищення Огієнка, заборону вживати його ім'я в пресі, на радіо, телебаченні, спалення і заховування його книг, витравлення з пам'яті цілого покоління була спрямована потужна ідеологічна машина російськ-радянської імперії. Але нічого з тієї дикунської затії не вийшло—лопнула. Бог наказав владних зденаціоналізованих і зманкурчених нечестивців—начальників, їхні імена—на смітнику української історії. А душа Огієнка нині радіє. Вона прилетіла нині зранку з далекої канадської сторони у рідну польську сторону. Тішиться і радіє, що, нарешті, пошанували вдо-



ма, визнали, увічнили в мармурі. У серці столиці краю, біля Михайлівського собору УПЦ КП. Є в цій святій справі два одержимці, яким передусім слід вклонитися за багаторічне поджвижництво: настоятель цього собору, перший лауреат премії ім. І. Огієнка отець Богдан Бойко і скульптор Василь Феценко.

Респект брусливчанам-патріотам на чолі з Володимиром Габенцем. День нинішній направду пам'ятний. Перефразовуючи Івана Огієнка, "вікові наші рани" ще ятрать душі мільйонів українців, і "наш бій за державність" триває.

photos Mykola Tymoshyk

## Unlocking Human Potential For More Than 50 Years

**CUSO**  
International  
How we became Cuso International

■ On Sunday, March 19, 2017, some fifty community leaders, members of the clergy, and members of the Ukrainian community gathered in the Arbor Room at St. Volodymyr Cultural Cen-

tre in Oakville to discuss the Canadian Government's recent legalization of medically-assisted dying. The titled 'Open Forum on Assisted Dying' consisted of a panel of experts: Dr. Moira



tre in Oakville to discuss the Canadian Government's recent legalization of medically-assisted dying. The titled 'Open Forum on Assisted Dying' consisted of a panel of experts: Dr. Moira

and for Canadian society as a whole.

In 1961, a group of Canadian university graduates had a vision of a more connected world. A world where the social constraints you are born into

don't dictate the entirety of your life. Where each human being has the opportunity to reach their full potential.

These young people took a great leap of faith, rallied hundreds of other young graduates across this great nation and founded CUSO, Canadian University Students Overseas. Each young volunteer took their role as a Canadian "ambassador" very seriously as they filled skill gaps in developing countries as teachers, nurses and agriculturalists.

Over the next few decades, as our partners became the educators, health care professionals and farmers, so evolved the role of the volunteers. Today, our volunteers are experienced professionals who focus on building skills and transferring knowledge to our partners across Africa, South East Asia, Latin America and the Caribbean. And, our name Cuso International reflects this change.

### ABOUT CUSO INTERNATIONAL

A force for change in an ever-changing world.

Cuso International is a development organization that works to reduce poverty and inequality through the efforts of highly skilled volunteers, collaborative partnerships and compassionate donors.

### OUR VISION

A world where all people are able



Dear Claudia (Serray),

Thank you very much for attending the Mino Stat An launch with Cuso International last week at the Ma Mawi Wi Chi Itata Centre. It was such an inspiring event for me. We are very excited to start this work in Canada, building on the impact you had as a volunteer in Colombia. As you may know, we have recently returned to Colombia and are active in post-conflict reconciliation there.

As the new CEO of Cuso International, it was a privilege to meet you. I attach a photo of you receiving your service pin from our Board Chair Lloyd Axworthy. From the moment I joined the organization, I have been impressed with the dedication of its alumni, staff, volunteers, donors and partners. The commitment to reaching the world's vulnerable is unparalleled.

to realize their potential, develop their skills and participate fully in society

### OUR MISSION

Working in inclusive partnerships to eradicate poverty through equitable and sustainable development

<http://www.cusointernational.org/focus-areas/>

## Questions,

please call our toll free number

**1-877-586-3093**

Please visit our Website: [www.uocc.ca](http://www.uocc.ca)

## Ordination anniversaries: Bishops, Priests, Deacons

### SEPTEMBER

Chaput, Rev. Fr. Deacon Thomas —September 14, 2008  
Sawchenko, Rt. Rev. Mitred Archbishop Mykola—September 27, 1970  
Trynoha, Rt. Rev. Mitred Archbishop Roman —September 27, 1984

May God Grant them Many, Blessed Years! На Многії Літа!

## Ordination anniversaries: Bishops, Priests, Deacons

### OCTOBER

Metropolitan YURIJ – Consecrated Bishop	—October 22, 1989
Boychuk, Protodeacon Gary	—October 26, 2003
Brygidyr, Very Rev. Fr. George	—October 16, 1983
Buciora, Rt. Rev. Mitred Archbishop Jaroslaw D.	—October 14, 1963
Demczuk, Very Rev. Archbishop Fr. Bohdan	—October 26, 1980
Domaradz, Very Rev. Archbishop Michael	—October 18, 1992
Halycia, Rev. Fr. George	—October 23, 1983
Kopchuk, Rev. Fr. Michael	—October 06, 1991
Maximiuk, Rev. Fr. Evan	—October 24, 2004
Okhrymchouk, Rev. Fr. Ihor	—October 10, 1999
Sidorski, Rt. Rev. Protopresbyter Mikolaj	—October 04, 1964

May God Grant them Many, Blessed Years! На Многії Літа!



# Celebrating 90 years of faith and family

**T**olstoi Holy Ghost Ukrainian Orthodox Church held a very special service June 11 to mark the 90 the anniversary of the first service held in the church and to remember the founding families. The day began with president Dianne Lazaruk greeting His Eminence Metropolitan Yuriy with traditional bread and salt. Fr. Miron Pozniak welcomed his Eminence to the church.

The traditional vesting of the Metropolitan, by the theology students of St. Andrew's College with Fr. Roman Bozyk, dean of St. Andrew's reading the prayers, preceded the divine liturgy. His Eminence lead the divine liturgy assisted by Frs. Pozniak and Bozyk. The responses were sung by cantor Martin Chobotar, assisted by Fr. Naherniak and Dobr. Rose and the local singers. The resounding voices could be heard at the cemetery where many of the founding

members lay in eternal rest. The service concluded with an outdoor *Panahyda* and blessing of a plaque dedicated to the founding families of the church.

A dinner and program was held at the Ukrainian National Home. President, Dianne Lazaruk welcomed all the guests. Present were descendents of 16 of the 64 founding families. Guests travelled from California, North Carolina, Ontario, Alberta and Winnipeg.

Wayne Arseny recounted the events of 1927 that lead to the construction of the church. Land was purchased, 2 acres to ensure that the cemetery was next to the church; building materials were donated; 5 days labor donated per member or pay \$2/day in lieu of labor; church designed by S. Kovbley of Winnipeg, head carpenter Wasył Arseny; fund raising bazaars. The first executive was president Nick Yarmie, secretary Peter Kalushka, treasurer Nick Dolynchuk.

The strong faith and dedicated work of these early pioneer families was recognized by the presentation of plaques by Hon. Ted Falk, MP Provencher, MLA Cliff Graydon, Emerson (absent) and Councillor Orest Kuryk, RM Emer-



son Franklin. President Alec Bachynski brought greetings from the Vita and District Parish.

*Susydka* Ukrainian Dancers provided the closing entertainment. This was truly a memorable day. For many, it was their first time observing the traditions of the Orthodox faith that kept our ancestors strong while they established themselves and their church in a new land.





## Hill 70 Memorial, Konowal Walk opened to public



Hill 70 Memorial Obelisk

■ **AUGUST 23, 2017—LOOS-EN-GOHELLE, FRANCE.** The Centennial Commemoration of the Battle of Hill 70 took place at the Hill 70 Memorial Park in Loos-en-Gohelle, France on August 22. The Hill 70 Memorial Park was officially opened to the public on August 22nd.

On August 15-25, 1917, the Canadian Corps battled the German army near Lens, France. The objective was to relieve pressure on allied forces at Paschendaele and to seize high ground - Hill 70. Canadian forces were successful, capturing Hill 70 and holding it against counterattacks—at an immense cost of almost 9000 soldiers killed or wounded.

Corporal Filip Konowal, a Ukrainian Canadian, was one of six Canadians awarded the Victoria Cross for his valour at the Battle of Hill 70. A Konowal Walk is part of the Hill 70 Memorial.

Lieutenant General Paul Wynnyk, CMM, MSM, CD, Commander of the Canadian Army, spoke at the ceremony.

ny. "Though the Battle of Hill 70 may not be as well-known as some other battles of the First World War, it was a symbolic milestone for our country," stated Lieutenant General Wynnyk. "The bravery, ingenuity and tactical skills of those soldiers of that day are still displayed by our soldiers that are serving in the Canadian Forces today. What an amazing legacy."

Several members of Corporal Konowal's family, including his granddaughter Liliane Vena, took part in the commemoration. They were joined by a delegation from the Ukrainian Canadian community, led by Paul Grod, National President of the Ukrainian Canadian Congress (UCC) and Alexandra Chyczij, First-Vice President of the UCC. Chyczij led the UCC's fundraising efforts in support of the Hill 70 Memorial and the Konowal Walk.

Representatives of the Ukrainian communities of France, the United Kingdom and Belgium also attended the commemoration. Corporal Konowal's family and the delegation laid a wreath at the Konowal Walk.

Ms. Vena stated, "It was important for our family to come here to France to pay tribute to the memory of my grandfather Filip Konowal, and to the memory of the many thousands of Canadians who fought here with valour. This Memorial will stand as an eternal testament to their sacrifice and their bravery."

"Thank you to all of the donors whose generous support made the Hill 70 Memorial and the Konowal Walk a reality," stated Chyczij. "Your financial support ensures that the story of Hill 70 and Filip Konowal will be properly conveyed to all who visit this hallowed ground."

Corporal Konowal was born in Kutkiwtsi, Ukraine in 1887, and immigrated to Canada in 1913. At the Battle of Hill 70, he was awarded the Victoria Cross "For most conspicuous bravery and leadership when in charge of a section in attack. [...] Under his able direction all resistance was overcome successfully, and heavy casualties inflicted on the enemy." Corporal Konowal was severely wounded at Hill 70. He was honourably discharged from the military in July, 1919, and died in Ottawa in June, 1959.

"The Battle of Hill 70 was one of the

defining battles of WWI. For the first time, the Canadian Corps fought under the command of a Canadian, Lieutenant-General Arthur Currie," stated Captain (Retd) Andre Sochaniwsky, CD, President of the Ukrainian War Veterans Association of Canada. "Most of us are fortunate never to have known the horror of combat, and it is our duty to forever remember and honour the brave soldiers who fought here, at Hill 70, and at so many other places throughout the world to defend our way of life."

"Thousands of Canadians of Ukrainian descent served in WWI for Canada with determination and courage," stated Paul Grod. "Corporal Konowal and so many others fought heroically for the liberty and peace we enjoy today. They are an inspiration and example to us all."

Canadians played a vital role in ensuring victory in the World War I—more than 650,000 men and women served in uniform. More than 66,000 lost their lives and over 170,000 were wounded.

"The generation that served our country in WWI has left us now. It is essential that we always remember those who a century ago took up arms in defence of freedom," stated Dr. Lubomyr Luciuk, Professor at the Royal Military College of Canada, one of the initiators of the Konowal Walk. "The Hill 70 Memorial is a fitting tribute to their courage, and will be a place where future generations can come to learn about the contribution that Canadians, and Canadian heroes such as Corporal Konowal, made to victory in WWI."

We would like to express gratitude to the many donors to the Hill 70 Memorial Project from the Ukrainian Canadian community, whose generosity made this Memorial a success:

*Temerty Family Foundation  
Ukrainian Canadian Veteran's Fund*



Corporal Konowal

—with the support of the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko

*Canadian First World War Internment Recognition Fund—with the support of the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko*

*Petro Jacyk Education Foundation  
Ihnatowycz Family Foundation  
Buduchnist Credit Union  
Ukrainian Credit Union Ltd*

*And many other individuals and organizations, including the Ukrainian War Veterans Association of Canada and the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association of Canada.*

Follow us on Twitter

@ukrcancongress,  
or on Facebook at:  
<https://www.facebook.com/UkrainianCanadianCongress>  
or Internet: [www.ucc.ca](http://www.ucc.ca)

UCC Media Contact:  
Orest Zakydalsky  
Telephone: (613) 232-8822  
Email: [ucc@ucc.ca](mailto:ucc@ucc.ca)  
Website: [www.ucc.ca](http://www.ucc.ca)



Konowal Walk Memorial Plaque



Ukrainian community delegation at the Hill 70 Memorial

### Please note:

#### current E-mail addresses at the Consistory

Metropolitan Yuriy  
V. Rev. Archpriest Taras Udod  
Consistory Office  
Serhij Obraztsov  
Andrew Serray  
Valentyna Dmytrenko  
Mikhail Pavenski  
Mariya Kortchevich  
Wolodymyr Senchuk

[metropolitan@uocc.ca](mailto:metropolitan@uocc.ca)  
[chancellor@uocc.ca](mailto:chancellor@uocc.ca)  
[consistory@uocc.ca](mailto:consistory@uocc.ca)  
[churchgoods@uocc.ca](mailto:churchgoods@uocc.ca)  
[aserray@uocc.ca](mailto:aserray@uocc.ca)  
[finance2@uocc.ca](mailto:finance2@uocc.ca)  
[mpavenski@uocc.ca](mailto:mpavenski@uocc.ca)  
[vitalstats@uocc.ca](mailto:vitalstats@uocc.ca)  
[archives@uocc.ca](mailto:archives@uocc.ca)



## «Українська публічна теологія»: враження від прочитаного



Довідка. **Архимандрит Кирило (Говоруна)**—український богослов та патролог. Працював на посадах голови відділу зовнішніх церковних зв'язків УПЦ (МП), в період 2007-2009 рр. Пізніше—перший заступник голови навчального комітету РПЦ, проректор загально церковної аспірантури та докторантури. Зараз працює викладачем в Стокгольмській школі теології (Швеція) та Колумбійському університеті (США). Автор книг «Мета-екклезіологія. Хроніки церковного пробудження» (2015, англ.) та «Риштування Церкви. На шляху до Екклесіології» (2017, англ.).

■ Нещодавно у видавництві «Дух і Літера» вийшла у світ книга архимандрита Кирила (Говоруна) «**Українська публічна теологія**». В понеділок, 12 червня, в книгарні «Є» відбулася її презентація. Ця праця являє собою збірку різних текстів, які були опубліковані в ЗМІ, наукових журналах, виголошені під час урочистих промов чи навіть є постами у фейсбуці. Книга є другим виданням у спільному проєкті «Дух і Літера» разом з Відкритим православним університетом.

Одною з ключових ідей книги є роздуми автора про місце релігійного у публічному просторі, взаємовідносини між Церквою та державою і Церквою та суспільством. Автор торкається питання релігійних засад свободи, прав людини, гідності та розкриває потенціал Церков у справі примирення. Наріжною темою, яка об'єднує всі матеріали збірки, є осмислення подій Революції Гідності. Богослов високо оцінює феномен Майдану, який остаточно створив громадянське суспільство і поставив церкви перед моральним вибором.

Так, в першому матеріалі «Засади політичної теології в українському контексті» автор розповідає про історію формування такої наукової дисципліни, як «політична теологія». Так, саме наукової, адже завдяки відповідному інструментарію дослідники аналізують взаємні впливи релігії і політики. При цьому часові рамки тутвкрай широкі: від

вивчення стосунків візантійських імператорів з Церквою і до аналізу ролі християнських Церков у Німеччині 30-х рр. XX століття. Щодо останнього, то автор відповідаючи на питання, чому Церкви не тільки допустили, але й прийняли владу Гітлера, цитує влучну характеристику Доротеї Цолле щодо тогочасних настроїв релігійних еліт—«Христофашизм» (с. 12).

Далі в тексті подається аналіз впливу ідеологій на релігію. Війна на сході України, врозумінні автора, є протистоянням двох ідеологій: антирадянського мислення з наголосом на свободі і гідності та патерналізму вкупі з імперською ментальністю (с.17). Ці ідеології впливають на релігійні інституції, в наслідок чого ми можемо спостерігати непорозуміння між Церквами.

Автор також розглядає передумови, які спричинили активний протест громадян у 2013-2014 рр. Це три гріхи влади часів Януковича: жадібність, гордіня та патерналізм. Якщо відповідальність за перші два несе сама ж влада, то останнє на совісті громадян. Автор доводить, що патерналізм є гріхом, адже в центрі Євангельського вчення є свобода, а не примус.

В главі «Церква у публічному просторі» богослов розмірковує над можливими сценаріями функціонування релігії в соціумі. Важливим викликом для релігійних інституцій є збереження їхньої власної ідентичності. Для православної Церкви це перш за все христоцентричність. Втрачаючи цей фокус, вона починає мислити себе адміністративною структурою і може загубитися в публічному просторі. Священник наголошує, що наслідком цього можуть бути певні порушення її базових функцій, які врешті решт виливаються у форми громадянської або політичної релігії чи ідеології. Перша вільно пропонує себе людині, в той час як друга агресивно себе наві'язує. Остання ж взагалі намагається замінити собою саму релігію. Аналізуючи в якості прикладу ідеології «руський мир», автор зазначає, що це явище об'єднує «пост-правду» постмодернізму з пропагандистською силою модерну. Здавалося б вперіод вільного інформаційного середовища і доступності альтернативної інформації пропаганда втрачає свою монополію. Однак сила «пост-правди», в її наголосі на емоційному, а не раціональному аспекті, лишень посилює дію пропаганди.

Вельми цікавим є розділ книги

«Церква і держава». В ньому автор деконструє ідеалізовану православним середовищем ідею симфонії між церквою та державою. На широкому колі історичних свідчень показується, що в цій моделі стосунків нейдеться про рівноцінне партнерство. Держава монополізує церковну владу, в обмін на певні фінансові преференції релігійній інституції. Показовим є приклад імператорів Костянтина і Феодосія, які воліли втручатися в догматичні справи церкви, та Юстиніана, який своїми новелами встановив за імператором право вводити в дію рішення церковних соборів. Нинішнє церковне керівництво полюбляє ностальгувати за «золотою добою» симфонії між церквою та державою, хоча останнє як раз таки встановлює контроль держави над церквою. Коли ж справи доходять до дій, то релігійні лідери починають активно цьому протиститись, як це нещодавно було навколо релігійних законопроектів українського Парламенту.

Грунтовний аналіз історії Церкви, свідчить, що до періоду свого визнання офіційною релігією в християнській думці відкидалася ідея примусу та культивувався свобода індивіда. Вже пізніше, у IV ст. вступивши в тісний союз з імперською державою, Церква перейняла цю практику. Поступово релігійні інституції почали відходити від подібних дій лише в період Просвітництва, тобто коли почала секуляризація на Заході. З відділенням від держави, почалося відокремлення і від її практик. Про це зазначається в главі «Церква і свобода».

В розділі «Церква і людина» автор описує два типи антропологічних моделей в християнстві: оптимістичну та песимістичну. В рамках першою людина може впоратися з гріхом і отримати спасіння, в рамках другої без Божественного втручання людина не здатна на приборкання власних страстей. Згодом песимістична концепція дала поштовх формуванню світської ідеології консерватизму, де замість Бога була держава. І остання так само мала постійно допомагати людині та її контролювати. Оптимістичний погляд навпаки—створив ліберальну демократію, з ідеєю свободи та автономності у вирішенні власних питань. Цікаво, що на християнському Сході політичні системи формувалися не на основі антропології, а на основі космології—вчення про всесвіт. Візантійська думка, запозичивши в пізніх неоплатоніків, ідею про чітку ієрархічність рівнів буття, перенесла її на соціальний устрій. Таким чином релігійне легітимізувалася світська влада різних рівнів, адже вона була сформована у відповідності до тогочасної моделі світобудови.

Цікавим і, мабуть, найбільш наболілим для українського читача є глава «Церква і Майдан». Цей матеріал спочатку постав як пост у фейсбуці (11 грудня 2013), згодом його було передруковано в численних ЗМІ різними мовами світу. В цьому матеріалі автор описує остаточне постання громадянського суспільства та набуття ним власної суб'єктності.



Це змушує релігійні інституції швидко переорієнтовуватися з діалогу «Церква-влада» до полілогу «Церква-суспільство-влада». Ще у грудні 2013р. Кирило закликав церкви дати оцінку владі, зазначаючи при цьому, що «не треба ховатися за звуженою інтерпретацією біблійної формули, що будь яка влада від Бога».

Розмірковуючи над подіями 2014 року, автор наголошував, що тісна дружба Української Православної Церкви з минулою владою може негативно для неї обернутися. Він попереджав, що в разі, якщо церква не висловиться на рахунок кризи в державі її може чекати суспільна ізоляція. Автор приводив історичні паралелі, коли таке траплялося. Так, наприклад, після падіння хунти у Греції в 1974р., Еладська Церква відчула на собі увесь тягар співпраці з режимом, що вилилося у значну втрату авторитету релігійної інституції.

В кінці книги автор лише читачеві надію на оптимістичне майбутнє і пропонує власні роздуми щодо зшивання країни та примирення різних її частин. Описується досвід вже згаданої Греції. Священник застерігає українців не повторювати помилок Аргентини, де суспільство в наслідок повалення хунти є й досі розділеним, та пропонує застосувати модель ПАР. В останній в 90-ті роки, після падіння режиму апартеїду, саме церковні діячі (як от архієпископ Десмонд Туту) стали лідерами з компанії по примиренню. Отець Кирило наголошує, що порозуміння в Україні має постати не внаслідок замовчування правди, а в наслідок її прийняття. Так, винні мають бути засудженні і покарані, але це не має відбуватися за рахунок безжалісного зведення рахунків чи лінчування. Повинен пройти справедливий процес. Посередницьку роль в цьому можуть взяти на себе церкви.

Описані нами ключові ідеї кожної глави є лишень верхівкою айсбергу і не передають загальної інтелектуальної насолоди від читання цієї збірки. Слід віддати шану авторові за легкий стиль та водночас високий рівень думки. Не часто в наш час можна зустріти працю соціо-гуманітарної тематики, яка би була повністю позбавлена «води». Ця книга буде зрозумілою і філософу, і простому парафіянові.

—Дмитро ГОРЕВОЙ







■ Camp Kolomayka was held in Abbotsford, B.C. July 30th-August 12th, 2017. This year 34 children were registered, ages 6-15.

The camp program is structured to provide an affordable and safe environment that encompasses educational, religious, and fun activities for all campers.

This year, Camp Administrator, Kathy Miske and Director Taiysia Shokalyuk, a former camper, counselor and dance teacher, assembled an enthusiastic team of counselors to carry out the program. Former campers; Chelsea Miske, Natalia Tsaplan, Elizabeth Sushko, Vlad Prestay and Alexei Sidelnikov were aided by young volunteer counselors in training: Solomia Struntynska, Mark Sidelnikov, Danylo Barabakh, and Vasyl Frencko.

Sophie Deley and assistant cooks Mary Semenuik, Jenya Kryschuk and Oksana Lempore made all the nutritious and mouthwatering meals. Stacy Allison looked after the barbecue, as well as on site clean up and recycling.

We made extensive use of Volunteer Counselors in training. These are campers from previous years who are too old to be campers but are willing to work in the kitchen; assist in crafts and sports or where ever they are needed in return for participating in camp life and gaining experience for jobs as future counselors.

Fr. Roman Tsaplan was responsible for Religious instruction, as well as morning and evening prayers. The campers participated in discussions concerning the importance of using God given talents and understanding various tools they can use for coping with temptations. The younger children constructed Noah's Ark, made drawings of angels, and learned about the seven days of creation. Prayers before and after meals were part of the daily routine.

The campers were kept busy with various craft projects. Embroidery was popular with girls and boys alike. The children made *vinochki* and boutonnieres to wear at their *Zabava*, beaded cross necklaces, Ukrainian flags, made from materials collected during hikes, as well as *pysanky* and picture frames that were used for their camp photos.

This year famous Ukrainian Canadians were featured during History Class. Ukrainian Language Classes and Music rounded out the program. Evenings featured Movie Night, Talent Show, Flashlight Tag, Scavenger Hunt and the ever-popular *Zabava*.

The Ukrainian Canadian Congress provided a grant that was directed towards interesting sessions on the topic of Diversity. The campers learned the importance of respecting different cultures and celebrating the differences in



all people. The sessions concluded with a supper of Pizza, Salad and Ice Cream.

Camp Kolomayka would not be possible without the efforts of the following Camp Board members: Kathy Miske, Treasurer Bill Miske, Fr. Mykhaylo Pozdyk, Fr. Roman Tsaplan, Yuliya Shokalyuk, Sophie Deley, Amelia Chucko.

Camp Kolomayka administration is grateful and thanks the following for the-

ir support and generous donations: Western Eparchy, DOC Holy Trinity Vancouver, UOC Surrey, UOC St. Demetrius Chilliwack, UWAC Kamloops, TYC Surrey, TYC Kelowna, Ivan Franko Richmond, UWAC Vernon, UOCC Foundation and Stacy Allison. Their generosity not only made Camp Kolomayka 2017 possible but also contributed immensely to Camp Kolomayka success.

## Camp Veselka

■ For one fun-filled week from July 8-16, 2017 twenty-one campers enjoyed Camp Veselka in Gimli, MB. Supervised by six counsellors the happy campers participated in a variety of activities including archery, golf lessons, cooking

classes, Ukrainian dancing, swimming, kayaking, a day in Gimli and religion classes. The campers enjoyed a visit from Metropolitan Yuriy which included a service in the church and lunch. The week ended with a *Zabava* featuring live music by the band *Budmo* and a BBQ lunch and concert for parents and families.

The Camp Veselka parents' commit-

tee would like to thank all the donors and organizations which supported Camp Veselka 2017 and helped to ma-

ke this year's camp session a success.

—Submitted by Patricia Marushchak



## Camp St. Sophie

■ It is with regret that Camp St. Sophie that was originally to take place from July 9-23, 2017 had to be cancelled.

Following discussions with our insurance company and Hydro Quebec, the Parish Council decided that it was time to bring our camp facilities up to current day building codes and safety standards so that future generations of our Parishioners and their children could enjoy visiting Camp St. Sophie.

We are proud to be able to announce that the construction of our new

electricity and water supply building has been completed and renovations have begun on the washrooms in the children's dormitories. In order to comply with current day Hydro Quebec and building code requirements, the electricity to camp had to be temporarily disconnected until our electrician can complete all the necessary updates.

We are confident that the work will be completed and Camp St. Sophie will reopen in the summer of 2018.

—Adrianna Zerebecky, St. Sophie Ukrainian Orthodox Cathedral Corresponding Secretary





# St. Andrew's College in Winnipeg Колегія Св. Андрея у Вінніпезі

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG • UNIVERSITY OF MANITOBA  
29 DYSART ROAD, WINNIPEG, MANITOBA R3T 2M7 TEL: (204) 474-8895 FAX: (204) 474-7624



— This page is submitted by the St. Andrew's College Administration and Board of Directors.

## КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕЗІ запрошує Вас на

### ІНАВГУРАЦІЮ 2017 р. І ВРУЧЕННЯ НАГОРОД

у неділю 17-го вересня 2017 р.  
о 2:00 дня обіди у головній залі Колегії Св. Андрея.  
Після Урочистої програми буде прийняття.



## ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG invites you to the 2017 INAUGURATION AND AWARDS CEREMONY

on Sunday, September 17, 2017 at 2:00 p.m.  
in the Main Hall of St. Andrew's College.  
Reception to follow.



Щиро запрошуємо Вас на  
**ХРАМОВЕ СВЯТО  
КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ,  
МИТРОПОЛИЧУ  
КАНОНІЧНУ ВІЗИТАЦІЮ**  
та  
**РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ  
КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ**  
у неділю 10 грудня 2017 року

9:30 год. Архиєрейська Свята Літургія  
12:00 год. Храмівий Обід

Після обіду відбудуться  
РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ.  
**Просимо Вашої участі!**

*You are cordially invited to the*  
**ST. ANDREW'S COLLEGE  
FEAST DAY,  
ARCHPASTORAL VISITATION  
and the  
ANNUAL GENERAL MEETING of  
ST. ANDREW'S COLLEGE**

on Sunday, December 11, 2016

9:30 a.m. Hierarchical Divine Liturgy  
12:00 noon Luncheon

The ANNUAL GENERAL MEETING of the  
MEMBERS OF ST. ANDREW'S COLLEGE  
will follow the Luncheon.

**We hope you will join us for this  
very special celebration of our College!**

## Міні – Колегія 2017

■ Цього року в Колегії Св. Андрея відбувся дитячий денний табір під назвою "Міні- Колегія 2017". Дитяча освітня програма тривала три тижні, від 17 липня по 4 серпня. Загалом у програмі брало участь близько 90 дітей віком від 6 до 13 років. Розважальну та розвиваючу програму підготували і провели: директор—Добродійка Геня Божик, координатор програми—Уляна Статкевич, інструктори: Оріяна Максимюк, Софія Ценова, Роман Демчишин, Василь Кобрій, Олег Романина, Іван Жовнич, Тарас Чупровський, а також волонтери Саша Тяглій і Тарас Федусь. Творчий потенціал у дітей вдалося розкрити завдяки креативним ідеям запрошеного митця Ігора Драгуна, який допоміг дітям втілити їхню фантазію справжні витвори мистецтва.

Метою табору було зацікавити якнайбільше дітей до вивчення української мови, культури та традицій українського народу. Програму було організовано так, щоб дітям було цікаво, щоб вони навчилися чогось нового, розкрили свої здібності і таланти та гарно відпочили.

Цьогорічна тема була "Подорожуємо Україною". Діти мали змогу ознайомитись з багатою культурою, визначними місцями та пам'ятками України, її захоплюючою історією та чарівною природою. Навчальна програма включала вивчення української мови через широкую різноманітність діяльностей: ігри, лекції про культуру та історію України, ручні роботи, українські народні танці, уроки української мови, а також екскурсії. В кінці програми кожна дитина отримала спеціально підготовлені посібники та подарунки, а також вироби, створені власними руками на уроках мистецтва. Нові враження та емоції переполювали дітей. Протягом трьох тижнів учасники програми відвідали Investors Group Field, Thunder Rapids, Assiniboine Park Conservatory, Leo Mol Garden, Boonstra Farms, and Fun Mountain.

Від імені Колегії Св. Андрея висловлюємо щире подяку Фондації СУС за фінансову допомогу, яку вони щороку щедро надають нам для проведення програми "Міні-Колегія".



## "SAVE THE DATE"

Friday, August 10, 2018

in Saskatoon, SK

St. Andrew's College in conjunction with the **UOCC Sobor**  
invite you to an

### ACADEMIC SYMPOSIUM

celebrating the 100th Anniversary  
of the Ukrainian Orthodox Church of Canada



## Mini – College 2017

■ St. Andrew's College conducted a very successful three week "Mini-College 2017" program this Summer from July 17th to August 4th for over 90 energetic children between the ages of 6 and 13. The fun and educational Program was prepared and implemented by: Director—Dobr. Genia Bozyk, Program Co-ordinator —Ulyana Statkevych, Instructors: Oryanna Maximiuk, Sofia Tsenova, Roman Demchyshyn, Ivan Zhovnych, Oleh Romanyna, Vasyl' Kobrii, Taras Chuprovskyi, and volunteers Sasha Tiaglei and Taras Fedus. Ihor Drahun, a guest artist, helped the children to discover and demonstrate their creative potential in different art projects by using his artistic ideas.

The main goal of «Mini-College 2017» was to encourage children to study the Ukrainian language, culture and traditions of Ukraine by providing a fun learning environment.

The theme for this year was "Tourism in Ukraine". Children had an opportunity to learn about the rich Ukrainian culture, captivating the history and enchanting geography which make Ukraine a very popular place for tourists from all over the globe. Programming included Ukrainian language development skills through a wide variety of activities including vocabulary enhancements, arts and crafts, Ukrainian national songs and dances, sports, games and excursions. At the end of the program, each child received specially prepared booklets and gifts as well as the art projects they made during their arts and crafts classes. Also, "Mini-College 2017" participants enjoyed excursions to Investors Group Field, Thunder Rapids, Assiniboine Park Conservatory, Leo Mol Garden, Boonstra Farms, and Fun Mountain.

Thank you to the SUS Foundation of Canada for their continued financial support for the "Mini-College" Programs of St. Andrew's College.



**В Колегії Св. Андрія  
на Богословському  
Факультеті  
відбудеться вечірній курс**

**St. Andrew's College  
Faculty of Theology Evening Course**

## **ETHICS 336 • ЕТИКА 336 Anthropology of Woman and Gender Issues**

**Taught by: V. Rev. Archpriest Roman Bozyk  
Classes held Mondays 7:00 p.m. - 9:45 p.m.  
First Class: Monday, September 11, 2017**

**All those interested in the Orthodox Church, women in the church,  
ethics and gender issues are also welcome to audit this course**

**Tuition: \$400**

**Auditor: \$200**

*For further information, please contact:*

Telephone: 474-8895 Fax: 474-7624

e-mail: [st\\_andrews@umanitoba.ca](mailto:st_andrews@umanitoba.ca)

**All are Welcome!**

St. Andrew's College in Winnipeg,  
29 Dysart Road, Winnipeg, MB R3T 2M7





## The Bible in the Liturgy



For all Christians the Bible is the most important book. In fact it is the most read book in the whole world. Should we as Orthodox Christian read the Bible in our home? Absolutely, YES!

St. John Chrysostam said "Reading the Bible is the greatest security against sin. Ignorance of the Scripture is a great precipice and a deep abyss."

Of course we hear passages from the Bible in the reading of the Holy Gospels in Church every Sunday but this is only a small portion of God's word.

The Bible is a collection of sacred writings which were written, edited and compiled at various times, by various authors and various places. The books of the Bible were written by men—Old and New Testament saints who were guided in their worship by divine inspiration.

The Holy Bible has two parts. The first part is the Old Testament. It contains stories about God and His chosen people; Adam and Eve, Noah and the Arc, Abraham,

Moses, the Ten Commandments—and all the events that took place before God sent His Son Jesus Christ into the world.

The New Testament is all about Jesus and what happened after He came to Earth—his birth, the miracles He performed, how He chose His Apostles and taught them how to carry on His work on Earth, His death and Resurrection, and the mission the Apostles fulfilled after Our Lord went back to heaven.

Also in the New Testament are stories about what the Apostles did after Our Lord went back to heaven, and letters {Epistles} which they wrote to the churches which they had started in different countries to keep in touch with the people there. At first nothing was written down. The apostles had seen the miracles that Jesus had performed. They were with Him when He taught the Lord's Prayer and the Beatitudes. So they told what they knew to their friends and relatives and people they met on their journeys. This way of teaching about the Church is called Holy Tradition. But a complete story was not written until about fifty years after Christ. By that time the Services and Prayers and Beliefs were pretty much decided. There were many different interpretations of God's word just as there are today, but the divinely inspired men met as a number of Ecumenical Councils to formulate the real truths that the Apostles delivered. The New Testament was originally written in Greek because this was the language understood by the majority of the people at that time. So, it was the beginning of our Greek Orthodox church.



Dr. Ivan Ohienko, spiritual leader of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada, has just completed a single-handed translation of the Bible into Ukrainian. First stage in Dr. Ohienko's task was compilation of a dictionary giving Ukrainian meaning of every word in Greek original. Dictionary, on the shelf behind him, fills 37 volumes.

Eventually, the Councils decided to collect the best of the materials that were written and compile them into one book. So the New Testament is the product of the church itself. The Apostles believed in, preached, and spread the church before the New Testament was written.

The Apostle Andrew is believed to have travelled to the Western shores of the Black Sea which is now Ukraine, and then up the Dnieper River until he came to the location of present-day Kyiv in 55 A.D. There he erected a cross and prophesied that a great Christian city would be built there.

Two brothers, Saints Cyril and Methodius brought the Cyrillic alphabet which enabled the people to worship in Old Church Slavonic. This was the language used in the church of our forefathers, and it is still used in some Ukrainian churches today.

Christianity was officially accepted in Ukraine with the mass baptism of Kyiv in the Dnieper River in 988, ordered by Volodymyr the Great.

The late Metropolitan Ilarion (Ohienko) translated the Bible into the Ukrainian language which was published in 1958, and which is widely used nowadays. He worked on it between 1917 and 1940.

A few years ago the Standing Conference of Council of Orthodox Churches in the America published a resource The Orthodox Study Bible with study aids which every Orthodox home should own.

The Study Bible is a translation of the King James Bible which has been widely used for our English services. I would recommend that all homes should try to purchase one.

Let us turn now to the Bible in the Liturgy. From the first Sign of the Cross to the Last Amen the Liturgy is an aurel and sensual tapestry woven of words and actions drawn from the Bible. Maybe if we understood this presence we would not feel that Orthodox services are "so long".

The liturgical life of the Orthodox church is grounded and expressive of Holy Scripture. In the Divine Liturgy there are 98 quotations from the Old Testament and 114 from the New Testament plus the Gospels, Epistles and Lord's Prayer.

Here are some of the portions of our Liturgy which are



**Dobrodiyka Jane**

quotes from the Bible:

Blessed is the Kingdom (Благословенне Царство Отця і Сина)—Mark 11:10

First Antiphon. Bless the Lord, O my Soul (Благослови душе моя, Господи)—Psalm 103

Second Antiphon, Praise the Lord, O my Soul (Хвали душе моя, Господа)—Psalm 146

Third Antiphon. The Beatitudes (У Царстві Твоім пом'яни нас Господи)—Matthew 5:3-12

Thrice Holy Hymn. Holy God, Holy Mighty (Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний)—Isaiah 6:1-5

Alleluia. Praise the Lord. (Аллилуя,)—Psalm 113-118

The Cherubic Hymn (Ми що Херувимів)—Psalm 24

The Great Entrance (Великий Вхід)—Psalm 43:4

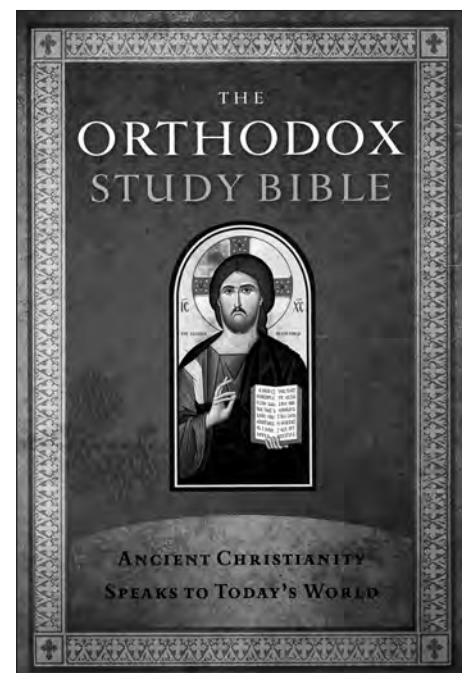
The Eucharistic Prayer (Свят, Св'т, Свят Господь Саваоф)—Holy, Holy—Isaiah 6:3

Hymn to the Theotokis (Достойно є) It is truly right—Luke 1-28,42,48

The Lord's Prayer (Отче наш)—Matthew 6:9-13

The Last Supper becomes real for us in every Liturgy. The whole first part of the Liturgy is called the Liturgy of the Word since it consists of the Epistle and Gospel readings.

*continued on p. 27*





# Архів Інституту дослідів Волині та Товариства "Волинь" у Вінніпезі у фондах Держархіву Волинської області

**Володимир Рожко**—Кандидат церковно-історичних наук, історик-архівіст, дійсний член ІДВ у Вінніпезі, Канада і його представник в Україні, почесний професор Східноєвропейського Національного університету ім. Лесі Українки в Луцьку, викладач Волинської Православної Богословської академії

продовження з числа 05/06 Вісника  
за травень-червень 2017 р.

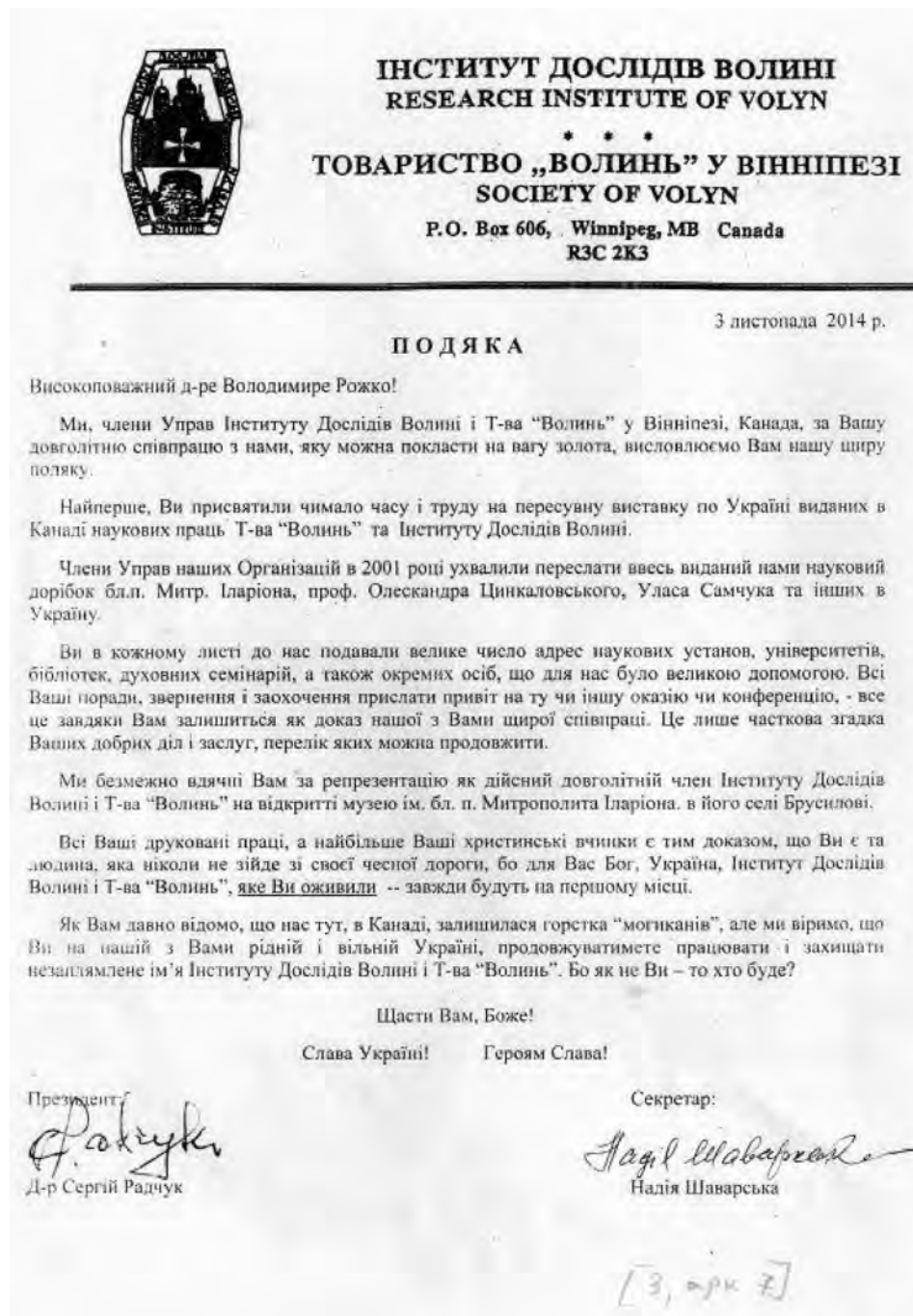
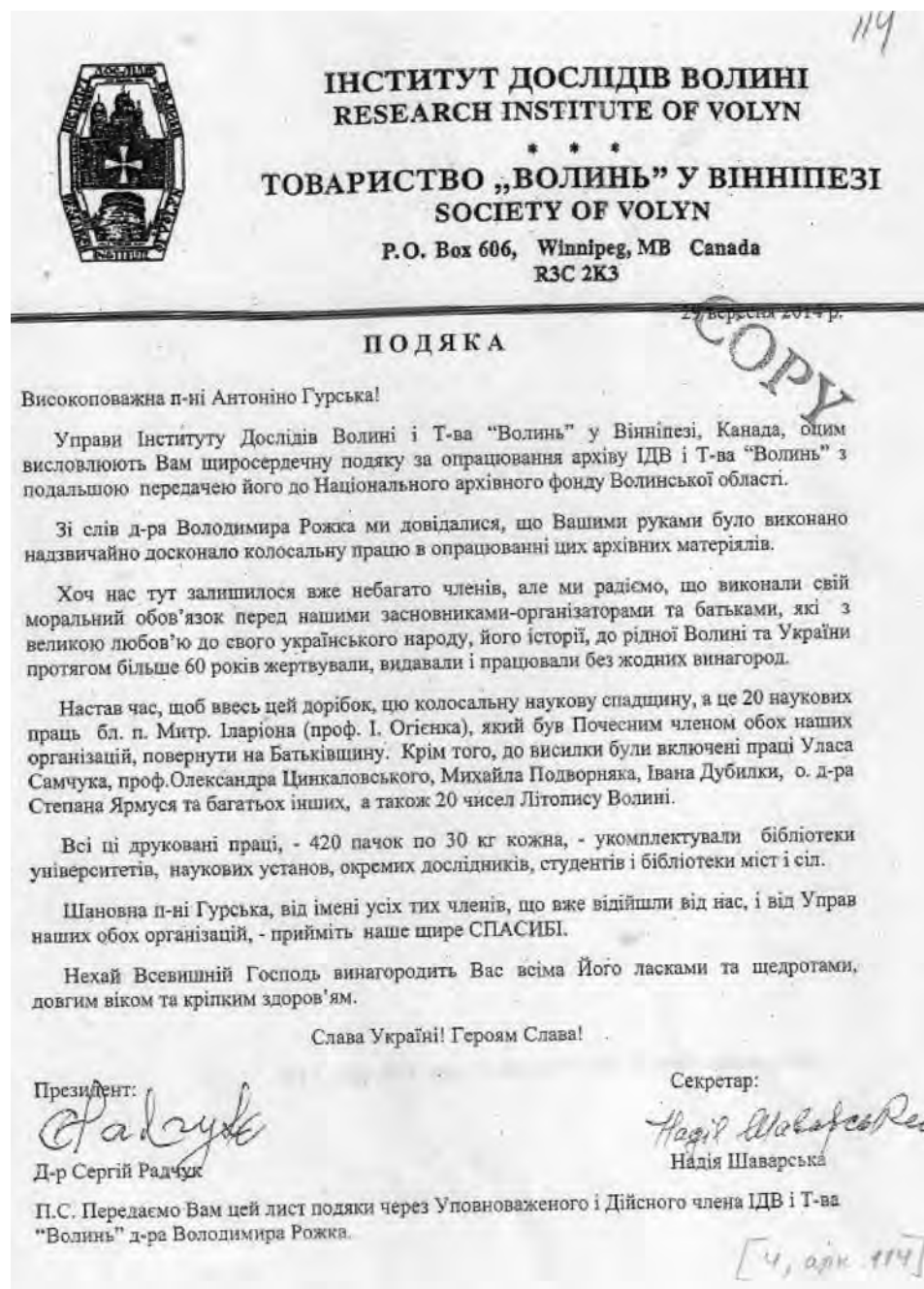
■ Серед документів внесених до опису фонду знаходяться заяви про вступ вчлени ІДВ за 1951-1989 роки, членські книжки за 1949-1981 роки сформовані в окремі справи, а також журнал обліку членів Інституту за 1951-1964 роки.

Найбільшу групу документів фонду становлять справи, в яких сформовано листування цих волинських організацій Вінніпегу, перша група—це листування з волинською, українською діаспорою на заході, друга група—листування з українськими громадськими, науковими, освітніми установами, навчальними закладами, світськими і духовними церквами, архівами, музеями, окремими громадянами в добу незалежності України.

Серед документів цих справ знаходимо листи професора, доктора Івана Огієнка, митрополита Української греко-православної церкви в Канаді, блаженнішого Іларіона, його синів Анатолія і Юрія Огієнків, Лариси Біди-Огієнко, Володимира Куйбішовича, Ярослава Рудницького, професора Олександра Цинкаловського, доктора Максима Бойка, Ан-

тоніни Горохович, письменників, журналістів: Уласа Самчука, Кирила Куцюка-Кочинського з Румунії, Степана Радіона, Дмитра Нитченка з Австралії, Тоні Дем'янчук-Шалапай з Великої Британії і десятки інших. В окремі справи сформовано листування з представниками Української Православної церкви США, Канади, УАПЦ в діаспорі: митрополитом, патріархом Мстиславом, митрополитом Іларіоном, митрополитами Никанором Абрамовичем, Анатолієм Дублянським, священниками: о. док. Степаном Ярмусем, о. Борисом Сташином з Австралії, о. Миколою Гаюком з Німеччини і т.д. Друга група—це листи з державних, наукових установ, громадських організацій Волині, України, зокрема Луцька, Києва, науковцями краєзнавцями, окремими особами, листи яких зводились до прохання надіслати видання ІДВ та Товариства "Волинь".

В окрему справу сформовано листування визначного митця волинянина Ростислава Глукка з Англії, який тісно співпрацював з волинськими організаціями Вінніпегу, створював для них цілу низку філателістичних, філокартичних видань з волинською тематикою.



Слід наголосити, що волинські організації Вінніпегу у своєму видавничому каталозі мали цілу низку філателістичних, філокартичних видань, які сформовані в окремі справи та внесені до опису цього фонду.

До опису цього фонду внесено листування ІДВ з українськими установами, організаціями західної діаспори: Осередком бібліографії Волині, Українського історичного Товариства в США, Українського Народного Дому, Осередку української культури і науки, Ради українознавчих студій Канадського інституту. Української канадської фундації ім. Т. Шевченка, Світової федерації українських жіночих організацій. Комітету фундації образу Почаївської Божої Матері, Представництвом виконавчого органу Української Національної ради, Української революційно-демократичної і Української соціалістичної партій. Комітетом українців Канади, Українською бібліотекою імені Симона Петлюри в Парижі, бібліотекою Української Греко-Православної церкви Св. Володимира і інші.

Для дослідників, науковців в цьому фонді зберігаються чисельні ін-

формаційні вісники, бюлетені, листки, повідомлення, буклети, адреси про діяльність волинських, українських організацій, установ, партій, церков, окремих діячів: Гордія Босого—організатора Українського вільного козацтва, Ростислава Волошина—чільного керівника ОУН (р)-УПА, події 1943 року на Волині, Луцьку українську гімназію ім. Лесі Українки, Храм Св. Покрови у Буенос-Айресі, Аргентина і інші.

В окремих справах згруповано особисті документи—посвідчення, привітання, листи довголітнього голови управи Товариства "Волинь" у Вінніпезі інженера Іллі Онуфрійчука, його родини. Ця відома українська волинська родина опинилася вимушено на еміграції у Канаді. Троє братів п. Іллі Онуфрійчука—Олександр, Іван, найменший Михайло були замордовані московськими червоними катками перед їх ганебною втечею з Волині 23-24 червня у тюрмах Луцька, Володимира, Ковеля де було без суду розстріляно кілька тисяч в'язнів—найкращого молодого цвіту Волинської землі.<sup>4</sup>

далі буде

## Використані джерела:

4. Рожко В. Закривавлена Волинь. Альманах Біль.—Львів, Поклик сумління, 1993.—Об'єднаний (третій і четвертий) випуск.—с.208-220.



The Bible in the Liturgy...  
continued from p.25

The four gospels—Matthew, Mark, Luke and John recount the major events in the life of Jesus Christ. They were written around 60 and 90 A.D. Nearly all the books of the New Testament are letters. They were written by the disciples of Jesus to other Christians or to churches which they organized in different countries and cities. Paul wrote many of these letters. Peter wrote two letters. They are called First Peter and Second Peter.

It would be more meaningful for us if we participated in the prayers and the singing, and reading the Gospel beforehand. In the church I attend we generally receive this information from our priest by e-mail a few days

before the Liturgy. Also, it should not be just a few choir members singing, but we (all of us).

It's easy to sing Amen, Lord Have Mercy, To Thee O Lord, Grant this O Lord. We sing as the apostles sang. Read Matthew 26:30 "And when they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives."

The Bible is the Word of God but it will not be the Word of God for us unless we take it off the shelf and make it part of our mind and heart. It is not only for monks and priests but something you can share with your family. Some of our ancestors were illiterate so they could not depend on the written word but on memories and tradition. But now in the turbulence in life all around us, the Bible should be a necessity for Christian life.

**MOVING???**

Please forward your old address and your new address to the Office of the Consistory so that we can keep your subscription current.  
Visnyk / The Herald 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB R2W 1G8 or e-mail to: **Valentyna Dmytrenko—finance2@uocc.ca**

**MANITOBA UKRAINIAN SELF-RELIANCE LEAGUE  
– CYC AND ITS COMPONENT ORGANIZATIONS**  
INVITE YOU/YOUR BRANCH TO THE  
**2017 USRL/CYC PROVINCIAL WORKSHOP**  
ON  
SATURDAY SEPTEMBER 30TH, 2017  
10 AM TO 2 PM  
AT  
ST. ANDREW'S COLLEGE – U OF M

Program:  
1. Molebin —10:00 am to 10:15 am  
2. Session 1—10:15 am to 12:00 noon  
"CELEBRATING FOUR MAJOR UKRAINIAN CANADIAN ANNIVERSARIES\*"  
—WITH FOUR SPEAKERS (chair: *Dobr. Orysia Ehrmantraut*)  
3. Session 2 —12:00 noon to 1:00 pm  
"AN APPRAISAL OF THE 2017 USRL /CYC CONVENTION"  
—WITH FIVE SHORT REPORTS  
—ONE FROM EACH ORGANIZATION (chair: *Prof. Roman Yereniuk*)  
4. BARBECUE—1:00 to 2:00  
  
Cost: \$20.00 per person  
  
For further information, phone  
Prof. Roman Yereniuk at 204 250 7552 or  
Dobr. Genia Bozyk at 204 474 8895.  
  
\*\*\*\*\*  
\* Themes include: 150th Anniversary of Canada, 125th Anniversary of Ukrainians in Canada, 100th Anniversary of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and 90th Anniversary of USRL/CYC.

## Вічна Пам'ять!

Священнослужителям, що спочили в Бозі в липні місяці.

Протоієрей Пилип Галицький	† 05. 07. 1952
Протоієрей Тома Ковалишин	† 22. 07. 1966
Митр. прот. Стефан Гребенюк	† 21. 07. 1969
Митр. прот. Йосиф Тріска	† 09. 07. 1974
Протоієрей Микола Кривих	† 07. 07. 1982
Архипресвітер Михайло Боднарчук	† 22. 07. 1991
Протопресвітер Володимир Слюзар	† 30. 07. 2014

Добродійкам, що спочили в Бозі в липні місяці.

Добр. Розалія Горбай	† 30. 07. 1963
Добр. Ксєвера Пахолків	† 26. 07. 1970
Добр. Феодосія Хіль	† 07. 07. 1978
Добр. Ольга Подтепа	† 28. 07. 2008

Священнослужителям, що спочили в Бозі в серпні місяці.

Єпископ Платон	† 05. 08. 1951
Протоієрей Іван Кусий	† 28. 08. 1950
Протоієрей Петро Мельничук	† 28. 08. 1953
Протоієрей Михайло Тарновецький	† 16. 08. 1957
Протоієрей Мирослав Подольський	† 20. 08. 1967
Митр. прот. Степан Симчич	† 01. 08. 1983
Митр. прот. Михайло Юрківський	† 29. 08. 1983
Митр. прот. Микола Малюжинський	† 22. 08. 1985
Протоієрей Богдан Горгіца	† 05. 08. 1987
Протоієрей Леонід Дячина	† 24. 08. 1988
Протоієрей Василь Бойчук	† 17. 08. 1990
Протоієрей Григорій Планіда	† 03. 08. 1997
Митр. прот. Орест Гудима	† 06. 08. 2004
Митр. прот. Николай Мороз	† 06. 08. 2006
Протопресвітер Микола Критюк	† 11. 08. 2006
Протоієрей Захарій Ревко	† 19. 08. 2006
Митр. прот. Николай Дерев'янка	† 11. 08. 2013

Добродійкам, що спочили в Бозі в серпні місяці.

Добр. Михайлина Стеф'юк	† 17. 08. 1976
Добр. Анна Калиновська	† 30. 08. 1992
Добр. Варвара-Марія Павенська	† 08. 08. 1993
Добр. Меланія Гребенюк	† 09. 08. 1999
Добр. Наталія Фляк	† 10. 08. 2002
Добр. Анастасія Ревко	† 03. 08. 2011

Шановні Читачі! Будемо щиро вдячні, якщо, завваживши помилку чи пропуск в цій колонці, повідомите нас.

## Memory Eternal!

"Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in **July**.

Archpriest Phillip Halytsky	† 05. 07. 1952
Archpriest Thomas Kowalyszen	† 22. 07. 1966
Mitred Archpriest Stefan Hrebenuk	† 21. 07. 1969
Mitred Archpriest Joseph Triska	† 09. 07. 1974
Archpriest Nicholas Kryvykh	† 07. 07. 1982
Archprotopresbyter Michael Bodnarchuk	† 22. 07. 1991
Protopstesbyter Wolodymyr Sluzar	† 30. 07. 2014

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiykas who fell asleep in the Lord in **July**.

Dobr. Rosalia Horbay	† 30. 07. 1963
Dobr. Ksevera Pacholkiw	† 26. 07. 1970
Dobr. Feodosia Chil'	† 07. 07. 1978
Dobr. Olga Podtepa	† 28. 07. 2008

"Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in **August**.

Bishop Platon	† 05. 09. 1951
Archpriest John Kusy	† 28. 08. 1950
Archpriest Petro Melnychuk	† 28. 08. 1953
Archpriest Michael Tarnowecky	† 16. 08. 1957
Archpriest Myroslaw Podolsky	† 20. 08. 1967
Mitred Archpriest Stephan Symchych	† 01. 08. 1983
Mitred Archpriest Michael Yurkiwsky	† 29. 08. 1983
Mitred Archpriest Mykola Maluzynsky	† 22. 08. 1985
Archpriest Bohdan Gorgitza	† 05. 08. 1987
Archpriest Leonid Diachina	† 24. 08. 1988
Archpriest William Boychuk	† 17. 08. 1990
Archpriest Gregory Planida	† 03. 08. 1997
Mitred Archpriest Orest Hudyma	† 06. 08. 2004
Mitred Archpriest Nicholas Moroz	† 06. 08. 2006
Protopstesbyter Nicholas Krytiuk	† 11. 08. 2006
Archpriest Zacharie Revko	† 19. 08. 2006
Mitred Archpriest Mikolaj Derewianka	† 11. 08. 2013

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiykas who fell asleep in the Lord in **August**.

Dobr. Michalyna Stefiuk	† 17. 08. 1976
Dobr. Anna Kalynowska	† 30. 08. 1992
Dobr. Maria Varvara Pavenschi	† 08. 08. 1993
Dobr. Melania Hrebenuk	† 09. 08. 1999
Dobr. Natalia Flak	† 10. 08. 2002
Dobr. Anastasia Revko	† 03. 08. 2011

Dear Readers! If there are errors or omissions in this column, please let us know. Thank You.

BICHNIK • THE HERALD

Tel.: 1-877-586-3093

Fax: (204) 582-5241

E-mail: visnyk@uocc.ca

web:www.uocc.ca





## Бл. п. Петрусь Пук



■ У першу річницю упокоєння Петруся Пук сина о. Ярослава і добр. Анни Пук з Вегревил, який упоко-

ївся 19-го серпня 2016 р. в м. Камсак, Саскачеван. Він прожив лише 58 років. Петрусь упокоївся в присутності своєї дружини і дітей.

Він працював у Фенстон лодж і часто відвідував слабих людей, які там находились.

Петрусь мав талант до всякої роботи і завжди допомагав людям.

Він втратив голос і пару років не говорив, а що треба було то писав. Він відчував, що скоро піде бо говорив до дружини "ти будеш стара, а я ні." Воля Божа, Бог дав, Бог і забрав.

Молюся щоби Господь оселив душу Петруся у Царстві Небеснім, де всі праведні спочивають.

Відпочивай і ти сину, до другого пришествя Господнього.

Петрусь залишив у глибокому смутку дружину Тересу з якою прожили разом 33 роки, двух доньок Алісу і Ларису а також сина Михайла, якому наказав доглядати маму і внучку, брата Богдана, сестер Лесю і

Калину, їх дітей Раяна і Теяну, а також маму добр. Анну Пук у Вегревил.

—Анна Пук  
**Вічная пам'ять!**

### Молитва за померлих

■ Пом'яни, Господи Боже наш, у вірі й надії на життя вічне спочилих рабів Твоїх (імена) і, як Благий і Чоловіколюбчець, що гріхи відпускаєш і неправду знищуєш, ослаб, відпусти і прости всі провини їх вільні й невольні, визволи їх від вічної муки і вогню геєнського і даруй їм причастя й насолоду вічних Твоїх благ, що Ти приготував для тих, хто любить Тебе. Бо вони хоч і згрішили, але не відступили від Тебе, а несумнівно в Отця, і Сина, і Святого Духа вірували, у Тройці славного Бога і Тройцю в Єдиниці православне до останнього подиху свого сповідували. Тому милостивим будь до них, і віру в Тебе замість діл прийми, і зі святими Твоїми, як Щедрий, упокой, бо немає людини, щоб жила і не згрішила. Бо Ти один без усякого гріха, і правда Твоя—правда вічна; і Ти один Богмилости і щедрот, і чоловіколюбства, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.



### MEMORIAL TRIBUTE TO BILL HOMINIUK

*Beloved church, family and friends,  
Glory Be To Jesus Christ!*

■ My reason for writing about Bill Hominiuk's Funeral is to say goodbye the best way I know how. I obtained a glimpse into Bill, the farmer, old furniture collector and all around Dad, after Michael Dadensky mentioned him to me. I found out that we shared the

## Bill Hominiuk (1949-2017) In Memoriam

same passion, to do right by God, at least do our best at it.

His concern at Hamlin was the same as mine at Szypenitz, each of us engrossed with the issues in the same way and to the same extent and with the same people more or less. Because of the burden we carried in this regard we were preoccupied with our own details and regrettably never did develop a better relationship with each other. I'm sure we all feel some regret at this moment of loss because the opportunity to do great things with Bill has now passed. His barn and love of handmade artifacts and life, and the man himself is a testament to how great his thoughts, kindness and abilities were. But he was thwarted in his endeavors, too early is our excuse, and we missed the chance to get to know him better, by we, I mean those outside his inner circle.

So as I stand here trying in some fashion to make amends for my short-

comings, I'm reminded of another goodbye speech given at a the funeral of a very prominent historical figure, Julius Caesar. You might remember it. It was written by a very famous playwright, none other than Shakespeare himself and in the play was spoken by Mark Anthony, Caesar's close friend. I wanted to deliver this letter in the same way, at Bill's funeral but it wasn't to be. Mark Anthony's speech starts like this:

*Friends, Romans, Countrymen,  
lend me your ears.  
I come to bury Caesar, not to praise him.  
The evil that men do lives after them,  
The good is oft interred with their bones,  
So let it be with Caesar.*

Of course Caesar died in the senate, of stab wounds inflicted by his senators. Bill died on his farm with a pre-occupied mind by accident. Incidentally and by all accounts, Bill was a very precise and careful man, perhaps like Caesar was. So what's the accident all

about? Will we ever know the answer to this question? I think we will. While Caesar's life story is etched in stone for all to remember and see. Bill's is etched in spirit. Will Bill's story quickly disappear, as most of ours do, as quickly, perhaps, as his remains leave Hamlin for good? I don't think it will disappear. The good news is that God knows Bill's story and it will be revealed one day soon for all to see and lament once again. The question is, will Bill's story condemn us? Or will Shakespeare's line 'to be or not to be, that is the question' be our only consolation. I don't think so. Why not? "Because 'the beauty of a life well lived never dies. It continues to embrace and inspire us.'

Good-bye Bill. You were done wrong here but you're in much better hands now.

Yours truly,

—Richard Eliuk  
Box 152 Two Hills, AB T0B1S0  
t. 780-657-3582

## Вічная Пам'ять!

Священнослужителям, що спочили в Бозі в вересні місяці.

Пресв. Євстафій Улян	† 26. 09. 1957
Прот. Дмитро Кирстюк	† 21. 09. 1963
Митр. прот. Єронім Грицина	† 24. 09. 1965
Прот. Ростислав Панченко	† 08. 09. 1974
Митр. прот. Василь Сенишин	† 24. 09. 1975
Митр. прот. Олександр Хом'як	† 17. 09. 1980
Протопресв. Амврозій Хруставка	† 06. 09. 1981
Пресв. Микола Хоменко	† 15. 09. 1981
Протопресв. Петро Гліцький	† 13. 09. 1986
Прот. Юрій Ференсів	† 21. 09. 1986
Диякон Андрій Меланченко	† 04. 09. 1994
Протопресв. Дмитро Фотій	† 06. 09. 1995
Протопресв. Петро Бублик	† 08. 09. 2002
Протопресв. Сергій Кіцюк	† 03. 09. 2009
Протопресв. Юрій Туржанський	† 02. 09. 2014
Протоієрей Федір Осиченко	† 08. 09. 2014

Добродійкам, що спочили в Бозі в вересні місяці.

Добр. Катерина Тріска	† 15. 09. 1969
Добр. Анна Пелешук	† 21. 09. 1969
Добр. Катерина Дебрин	† 26. 09. 1974
Добр. Антоніна Кравченко	† 19. 09. 1980
Добр. Минодора Фотій	† 21. 09. 1994
Добр. Олександра Удод	† 10. 09. 2004
Добр. Марія Василів	† 13. 09. 2009
Добр. Олена Славченко	† 05. 09. 2010
Добр. Стефанія Юрківська	† 09. 09. 2011

Шановні Читачі! Будемо щиро вдячні, якщо, завваживши помилку чи пропуск в цій колонці, повідомите нас.

## Memory Eternal!

"Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in September.

Presbyter Efstafy Ulan	† 26. 09. 1957
Archpriest Dmytro Kirstiuk	† 21. 09. 1963
Mitred Archpriest Eronym Hrycyna	† 24. 09. 1965
Archpriest Rostylav Panchenko	† 08. 09. 1974
Mitred Archpriest Vasyl Senyshen	† 24. 09. 1975
Mitred Archpriest Alexander Chomiak	† 17. 09. 1980
Protopresbyter Ambrosy Chrustavka	† 06. 09. 1981
Archpriest Mykola Homenko	† 15. 09. 1981
Protopresbyter Peter Glitsky	† 13. 09. 1986
Archpriest Yuriy Ferenciv	† 21. 09. 1986
Deacon Andrew Melanchenko	† 04. 09. 1994
Protopresbyter Dmytro Foty	† 06. 09. 1995
Protopresbyter Peter Bublyk	† 08. 09. 2002
Protopresbyter Serhij Kiciuk	† 03. 09. 2009
Protopresbyter George Turzansky	† 02. 09. 2014
Archpriest Fedir Osyczenko	† 08. 09. 2014

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiyykas who fell asleep in the Lord in September.

Dobr. Kateryna Triska	† 15. 09. 1969
Dobr. Anna Peleshuk	† 21. 09. 1969
Dobr. Katheryna Debryn	† 26. 09. 1974
Dobr. Antonina Krawchenko	† 09. 09. 1980
Dobr. Mynodora Foty	† 21. 09. 1994
Dobr. Alexandra Udod	† 10. 09. 2004
Dobr. Maria Wasyliw (born 1913)	† 13. 09. 2009
Dobr. Olena Slavchenko	† 05. 09. 2010
Dobr. Stephanian Yurkiwsky	† 09. 09. 2011

Dear Readers! If there are errors or omissions in this column, please let us know. Thank You.





## Бл. п. Митрофорний протоієрей Микола Дерев'янка (1943-2013) В 4-у річницю упокоєння



■ У четверту річницю упокоєння  
улюбленого чоловіка **Митрофор-**

ного протоієрея **Миколая Дерев'янки**, який упокоївся 11-го серпня 2013 р.

У його світлу пам'ять складаю пожертву як невід'язний вінок на Фундацію (Endowment Fund) Української Православної Церкви в Канаді. Сильно оплакуємо його, хоч знаємо, що він вдома із Господом.

Нехай Господь Бог оселить душу спочилого отця Миколая в Царстві Небеснім.

У блаженнім успінні вічний спокій подай Господи спочилому рабу Твоєму, отцю Миколаєві, і сотвори йому вічну пам'ять!

—Добродійка Євгенія Дерев'янка

## Добр. Варвара-Марія Павенська (1922-1993) В 24-у річницю упокоєння



**Варвара-Марія Павенська** (упокоїлась 8-го серпня 1993 р.).

Залишила ти, люба наша, все рідне, і тут, і там у потопаючій в зелені та квітах молдавській, Святослава Осломисла землі, щоб через ріки та океан прилетіти та спочити в канадській землі. Хай твій спокій ніщо не тривожить. Приймай безмежну вдячність від нас всіх та щирі молитви наші до Бога за спасіння твоє, за твою благородну, праведну, люблячу і всепрощаючу душу.

Нехай Милосердний Господь Бог простить тобі, люба наша, всі твої провини і оселить твою душу в Царстві Своїм, там де праведні спочивають.

**Вічна тобі пам'ять!**

— родина

■ Сповнилися 24 сумно-тяжких років, відколи відійшла від нас у Вічність люба, незабутня, дорога нам дружина, мати та бабуся, добродійка

## Mary (Wozniak) Woroniuk-Budzak (1925-1993) In Memoriam



August 20, 1925 – June 2, 2017

■ **Mary Budzak**, 91 years of age, originally of Brooksby Saskatchewan passed away peacefully on Friday, June 2, 2017 at Stensrud Lodge in Saskatoon, Saskatchewan. The family wishes to thank all of the staff for their love and attention. Thank you to Dr. Golumbia for your lifelong attention and to Dr. Goluboff who continued with excellent treatment of our mother.

Mary was born on the farm in the family home at Brooksby district, SK to Samuel and Caroline (Walcer) Wozniak on August 20, 1925. She had three brothers Harry, Oliver and Annatoley. The family went to St. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church, in Brooksby Saskatchewan. Her father Samuel was a founder of the Church and belief in God was a foundation of their home. Mary went to school at Belgrave with her cousins and friends. Later she went to Normal School in Saskatoon and received her teaching certificate. When she was in Saskatoon she lived at Mohyla Institute and always spoke fondly about the friends and the connection to the Church community as it formed a foundation for her whole life.

Her first teaching post was in the Parkerview School in the School District of Okno and that is where she met

John Woroniuk. They married on July 20, 1946 and had three children Simon, Deborah and Marvin. While John and Mary farmed in the Brooksby area, Mary taught in a variety of one room schools in the general area until 1960 when they moved to Saskatoon. Mary upgraded her credentials and received her BA in Education. Her last teaching position was in Asquith, Saskatchewan. Throughout her life Mary was always active in the Ukrainian Women's Organization, she was the president at the national, provincial and local levels. Offering leadership and providing an example of how to give of yourself and guide children. This contribution over 70 years was recognized as she was acknowledged as a Nation Builder in 2010. After her husband John passed away 1992, she was blessed to meet Nick Budzak. They married in January of 1994 and celebrated God in their lives as they actively participated in several Church organizations. They traveled, and played many hands of cards, with their friends while sharing lots of laughter and love.

Mary is predeceased by her parents Samuel and Caroline (Walcer) Wozniak; three brothers Harry, Oliver and Annatoley Wozniak; and her son Marvin Woroniuk.

She is survived by her husband Nick Budzak; her children: son, Simon (Carin) Woroniuk, and daughter, Deborah (Mike) Provencher; her four grandchildren Yaras, Nathan (Xiao), Adrienne, and Alexa; her stepson Ken (Jane) Budzak, step grandchildren Kaitlyn and Carter; daughter-in-law Laura Worobetz; and aunts, cousins, nieces, nephews, and many friends.

Prayer Service was held on Wednesday, June 7, 2017 at 7:00 p.m., with the Funeral Service on Thursday, June 8, 2017 at 10:00 a.m. Both services were held at the Ukrainian Orthodox Cathedral of Holy Trinity, 919 20th Street

## Бл. п. Семен і Анна Сиротюки



(1992-2017)

### У 25-ту річницю упокоєння

■ У 25-ту річницю упокоєння мого дорогого тата, дідуся і пра-прадіда Семена, який упокоївся 13-го червня 1992 р. в м. Едмонтоні, і у 13-ту річницю упокоєння моєї дорогої мами, баби і пра-баби, яка упокоїлася 3 липня 2004 р. в м. Едмонтоні. Тяжко згадувати ті часи, коли ви відійшли від нас на вічний спочинок у Божій оселі, де всі праведні перебувають. Ми сильно оплакуємо вас мої дорогенькі, хоч знаємо, що ви вдома з Господом.



(2004-2017)

### У 13-ту річницю упокоєння

А ми, як невід'язний вінок у вашу пам'ять складаємо пожертву на пресовий фонд *Вісника* 50 д.

Нехай Господь Бог осилить душі спочилих у Царстві Небесному.

**Вічна вам пам'ять!**

Остаємося горем прибиті  
—дочка *Надя*, внуки, правнуки, і пра-правнуки

West, officiated by Very Rev. Fr. Taras Makowsky, Very Rev. Fr. Taras Udod, and Very Rev. Fr. Bohdan Demczuk. Interment followed at Woodlawn Orthodox Cemetery and lunch at Ukrainian Orthodox Auditorium.

In Lieu of flowers please make donations to the Ukrainian Orthodox Cathedral of Holy Trinity Stained Glass Icon Window Fund or the Canadian

Cancer Society of Saskatchewan.

To share memories and condolences, visit [www.parkfuneral.ca](http://www.parkfuneral.ca) "Obituaries-Guestbook".

Funeral Arrangements entrusted to James Werezak, Park Funeral Home, 306.244.2103.

**Vichnaya Pamyat!**  
**May her Memory be Eternal!**

### Коротка Молитва за померлих

■ Упокой, Господи, душі рабів Твоїх (імена), прости їм усі гріхи їх, вільні і невольні, даруй їм Царство Твоє Небесне і сотвори їм вічну пам'ять. (Цю коротку молитву слід читати якомога частіше).



CENTRAL EPARCHY– MANITOBA

PORTAGE LA PRAIRIE-BRANDON  
*Priest: Rt. Rev. Mitred Archpriest Michael Skrumeda*  
*Tel: (204) 582-9053*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **Brandon**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Portage la Prairie**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy - **Brandon**  
Sunday - 22 10:00 a.m. - Liturgy - **Portage la Prairie**  
Nov. Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **Brandon**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy - **Portage la Prairie**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **Brandon**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **Portage la Prairie**

ST. IVAN SUCHAVSKY CATHEDRAL, WINNIPEG  
*Priest-in-Charge: Rev. Evan Maximiuk*  
*Tel: (204) 474-2812*

Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy  
Sunday - 14 10:00 a.m. - Liturgy  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy  
Sunday - 22 10:00 a.m. - Liturgy  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy  
Nov. Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy  
Tuesday - 21 10:00 a.m. - Liturgy (Readers Service)  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy

ST. MICHAEL'S HERITAGE CHURCH, WINNIPEG  
*Priest-in-Charge: Rev. Bohdan Statkevych*  
*Tel: (204) 261-3952*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy  
Nov. Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy

ST. NICHOLAS GONOR, 6594 HENDERSON HWY.  
*Please contact Consistory Office*  
*Tel: (204) 586-3093*

Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy; Blessing Graves  
Nov. Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy

ST. GEORGE’S AND SATELLITE PARISHES OF DAUPHIN  
*Priest: Rev. Fr. Brent Kuzyk*  
*Tel: (204) 638-4704*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Thursday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **Gilbert Plains Care Home**  
2:30 p.m. - Obidnytsia - Dauphin PCH  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Saturday - 14 10:00 a.m. - Pro-Liturgy - **Chapel**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Thursday - 26 2:30 p.m. - Obidnytsia - **St. Paul’s Care Home**  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Nov. Thursday - 2 10:00 a.m. - Liturgy - **Gilbert Plains Care Home**  
2:30 p.m. - Obidnytsia - Dauphin PCH

Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Friday - 11 10:30 a.m. - Liturgy - **Credit Union Place**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**  
Tuesday - 21 10:00 a.m. - Pro-Liturgy - **Chapel**  
Thursday - 23 2:30 p.m. - Obidnytsia - **St. Paul’s Care Home**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **St. George**

ROBLIN–ROSSBURN/OAKBURN PARISH DISTRICTS  
*Priest-in-Charge: Rev. Fr. Roman Stefanyshyn*  
*Cell: (204) 899-2177*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **Rossburn**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Roblin**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy; Blessing Graves - **Lennard**  
Sunday - 22 10:00 a.m. - Central Eparchy Assembly - **Regina**  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **Seech**  
Nov. Sunday - 5 9:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **Roblin**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **Rossburn**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **Sandy Lake**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **Seech**

VITA PARISH DISTRICT  
*Priest: V. Rev. Archpriest Miron Pozniak*  
*Tel: (204) 334-6297*

Sunday - 1 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Tolstoi**  
Sunday - 8 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Sirko**  
Sunday - 15 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Vita**  
soup/sandwich lunch; Parish meeting - **Vita Hall**  
Sunday - 22 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Sundown**  
2:00 p.m. - Obidnytsia - **Vita PCH**  
Sunday - 29 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Sarto**  
Nov. Sunday - 5 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Sirko**  
Saturday - 11 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy;  
Pot-Luck Lunch; Program - **Sundown**  
Sunday - 19 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Rosa**  
Sunday - 26 9:30 a.m. - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - **Tolstoi**  
2:00 p.m. - Obidnytsia - **Shady Oaks**

NORTHWESTERN ONTARIO

FORT FRANCES, ST. GEORGE & KENORA, ST. VOLODYMYR  
*Priest-in-Charge: Rev. Bohdan Statkevych*  
*Tel: (204) 261-3952*

Sunday - 8 9:30 a.m. - Liturgy - **Fort Frances**  
Sunday - 15 9:30 a.m. - Liturgy - **Kenora**  
Sunday - 22 9:30 a.m. - Liturgy - **Fort Frances**  
Nov. Sunday - 12 9:30 a.m. - Liturgy - **Fort Frances**  
Sunday - 19 9:30 a.m. - Liturgy - **Kenora**  
Sunday - 26 9:30 a.m. - Liturgy - **Fort Frances**

SASKATCHEWAN

CANORA-KAMSACK-SWAN RIVER PARISH DISTRICT  
*Priest: Rev. Fr. Michael Faryna*  
*Tel: (306) 563-5133*

Sunday - 1 9:30 a.m. – Liturgy - **Mazeppa**  
Monday - 2 2:00 p.m. - Moleben’ - **Gateway Lodge**  
Thursday - 5 2:30 p.m. - Moleben’ - **Norquay PCH**  
Friday - 6 10:00 a.m. - Liturgy - **Stenen**  
Saturday - 7 10:00 a.m. - Liturgy - **Mamornitz**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Saturday - 14 10:00 a.m. - Liturgy - **Rama**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy - **Swan River**  
Monday - 16 10:00 a.m. - Liturgy - **Endeavour**  
19-22 Central Eparchy Assembly - **Regina**

Friday - 27 2:00 p.m. - Moleben’ - **Kamsack PCH**  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **Kamsack**  
Tuesday - 31 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Nov. Thursday - 5 2:00 p.m. - Moleben’ - **Norquay PCH**  
Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Monday - 6 2:00 p.m. - Moleben’ - **Gateway Lodge**  
Wednesday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Stenen**  
Friday - 10 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy - **Swan River**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Tuesday - 21 10:00 a.m. - Liturgy - **Kamsack**  
Friday - 24 2:00 p.m. - Moleben’ - **Kamsack PCH**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **Swan River**  
Monday - 27 10:00 a.m. - Liturgy - **Canora**  
Wednesday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **Hudson Bay**

DESCENT OF THE HOLY SPIRIT & SATELLITE PARISHES OF REGINA  
*Please contact Consistory Office*  
*Tel: (204) 586-3093*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 4 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Saturday - 7 5:00 p.m. - Vespers - **Selo**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy; Blessing of Harvest - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 11 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Friday - 13 2:45 p.m. - Obidnytsia - **Care Home Pioneers**  
Saturday - 14 10:00 a.m. - Liturgy - **Selo**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy - **Descent of the Holy Spirit**  
3:00 p.m. - Obidnytsia; Blessing of Harvest - **Moose Jaw**

19-22 Central Eparchy Assembly - **Regina**  
Wednesday - 25 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Saturday - 28 5:00 p.m. - Akaphist - **Selo**  
Sunday - 29 10:30 a.m. - Liturgy (*Khram*); Blessing of Harvest - **Candiac**  
5:00 p.m. - Hallelujah Night

Nov. Wednesday - 1 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Saturday - 4 10:00 a.m. - Liturgy - **Moose Jaw**  
Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Selo**

6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
2:45 p.m. - Obidnytsia - **Care Home Pioneers**  
10:30 a.m. - Panakhyya - **Selo**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy; Panakhyya - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 15 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Saturday - 18 5:00 p.m. - Vespers - **Selo**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **Descent of the Holy Spirit**  
2:30 p.m. - Obidnytsia - **Care Home Montmartre**

10:00 a.m. - Liturgy - **Selo**  
Tuesday - 21 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 22 5:00 p.m. - Akaphist - **Selo**  
Saturday - 25 10:00 a.m. - Liturgy - **Descent of the Holy Spirit**  
Sunday - 26 6:15 p.m. - Akaphist - **Descent of the Holy Spirit**  
Wednesday - 29

NORTH BATTLEFORD–GLASLYN–HAFFORD PARISHES  
*Priest: Rev. Bohdan Demczuk*  
*Tel: (306) 373-8920*

Sunday - 4 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **Hafford**  
Sunday - 11 10:00 a.m. - Liturgy; Blessing Graves - **Hafford, Kindrachuks, Whitkow**  
Sunday - 18 10:00 a.m. - Liturgy - **Glaslyn**  
Sunday - 25 10:00 a.m. - Liturgy - **North Battleford**  
Nov. Sunday - 2 10:00 a.m. - Liturgy - **Hafford**  
Sunday - 9 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **North Battleford**  
Sunday - 16 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **Hafford**  
Sunday - 23 10:00 a.m. - Liturgy - **North Battleford**

MELFORT–NIPAWIN–WAKAW PARISH DISTRICT  
*Priest: Rev. Fr. Patrick Powalinsky*  
*Tel: (306) 382-1510*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **Lepine**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Codette**  
Saturday - 14 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*) - **St. Julien**  
Sunday - 15 10:00 a.m. - Liturgy - **Gronlid**  
19-22 Central Eparchy Assembly - **Regina**  
Sunday - 22 10:00 a.m. - Liturgy - **Lepine**  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **Melfort**  
Nov. *Priest’s vacation*  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy - **Codette**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy (*Khram*); Parish Meeting - **Lepine**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **Melfort**

YORKTON DISTRICT PARISH  
*Priest: V. Rev. Archpriest Mel Slashinsky*  
*Tel: (306) 782-2998*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**  
Saturday - 7 10:00 a.m. - Liturgy; Blessing of Harvest - **Melville**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**  
Thursday - 12 10:30 a.m. - Moleben’ - **Yorkton Nursing Home**  
Sunday - 15 9:00 a.m. - Liturgy; Blessing of Harvest - **Sheho T**  
Tuesday - 17 2:00 p.m. - Obidnytsia - **Theodore Nursing Home**  
19-22 Central Eparchy Assembly - **Regina**  
Sunday - 29 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**  
Nov. Sunday - 5 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**  
Tuesday - 7 7:00 p.m. - Yorkton Mission District Meeting - **Yorkton**  
Thursday - 9 10:30 a.m. - Moleben’ - **Yorkton Nursing Home**  
Saturday - 11 11:00 a.m. - Liturgy - **Sheho**  
Sunday - 12 10:00 a.m. - Liturgy - **Ituna**  
3:00 p.m. - Obidnytsia - **Yorkton**  
Sunday - 19 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**  
4:00 p.m. - District Memorial - **Yorkton**  
Sunday - 26 10:00 a.m. - Liturgy - **Yorkton**

WESTERN EPARCHY–ALBERTA

VEGREVILLE PARISH DISTRICT  
*Priest: V. Rev. Archpriest Slawomir Lomaszkiewicz*  
*Tel: (780) 632-2078*

Sunday - 1 10:00 a.m. - Liturgy (English) - **Vegreville**  
Wednesday - 4 3:00 p.m. - Obidnytsia - **Heritage House**  
Thursday - 5 10:15 a.m. - Obidnytsia - **Homestead Lodge**  
Sunday - 8 10:00 a.m. - Liturgy - **Sich Kolomea**  
Thursday - 12 3:00 p.m. - Obidnytsia - **St. Michael Manor**

continued on p.31



continued from p.30

Sunday - 15	10:00 a.m. - Liturgy - Vegreville 3:00 p.m. - Obidnytsia - Camrose
Saturday - 21	6:30 p.m. - Vespers - Lloydminster
Sunday - 22	10:30 a.m. - Liturgy - Lloydminster
Wednesday - 25	10:30 a.m. - Obidnytsia - Vegreville C.C.
27-29	Western Eparchy Assemble - Edmonton
Nov. Wednesday - 1	3:00 p.m. - Obidnytsia - Heritage House
Sunday - 5	10:00 a.m. - Liturgy (English); Panakhyda - Vegreville
Thursday - 9	10:00 a.m. - Obidnytsia - St. Michael Manor
Sunday - 12	10:00 a.m. - Liturgy - Camrose 1:00 p.m. - Annual Parish Meeting - Camrose
Tuesday - 14	10:00 a.m. - Obidnytsia - Mary Immaculate
Sunday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Vegreville 1:00 p.m. - Budget Meeting VPDC - Vegreville
Saturday - 25	11:00 a.m. - Panakhyda - Lloydminster 6:30 p.m. - Vespers - Lloydminster
Sunday - 26	10:30 a.m. - Liturgy - Lloydminster
<b>BONNYVILLE-ST. PAUL DISTRICT</b>	
<b>Priest: Rev. Fr. Peter Haugen</b> Contact number: Cell: 1 (587) 252-2715	
Sunday - 1	10:00 a.m. - Liturgy - St. Paul 3:00 p.m. - Obidnytsia - Stry
Saturday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Nowa Bukowina
Sunday - 15	10:00 a.m. - Liturgy - Sandy Rapids
Sunday - 22	10:00 a.m. - Liturgy - Bonnyville
27-29	Western Eparchy Assemble - Edmonton
Nov. Sunday - 5	10:00 a.m. - Liturgy - St. Paul
Sunday - 12	10:00 a.m. - Liturgy - Nowa Bukowina
Sunday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Glendon
Sunday - 26	10:00 a.m. - Liturgy - Bonnyville
<b>RADWAY CENTRAL DISTRICT</b>	
<b>Priest: Rev. Fr. Michael Maranchuk</b> Tel: (780) 579-6226	
Sunday - 1	10:00 a.m. - Liturgy - Radway
Sunday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Egremont
Sunday - 15	10:00 a.m. - Liturgy - Redwater
Sunday - 22	10:00 a.m. - Liturgy - Westlock
Sunday - 29	10:00 a.m. - Liturgy (Western Eparchy Assemble) - Edmonton
Nov. Sunday - 5	10:00 a.m. - Liturgy (Khram) - Jaroslaw
Sunday - 12	10:00 a.m. - Liturgy - Waskatenau
Sunday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Thorhild
Sunday - 26	10:00 a.m. - Liturgy (Khram) - Redwater
<b>OKANAGAN PARISH DISTRICT</b>	
<b>Priest: Rev. Fr. Chad Pawlyshyn</b> Tel: (250) 319-5979	
Sunday - 1	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Saturday - 7	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon
Sunday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna
Saturday - 14	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna
Sunday - 15	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Saturday - 21	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Sunday - 22	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon
26-29	Western Eparchy Assemble - Edmonton
Nov. Sunday - 5	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Saturday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon
Sunday - 12	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna
Saturday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Sunday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Saturday - 25	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna

NOTICE OF 2017 ANNUAL GENERAL MEETING  
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH  
OF CANADA FOUNDATION



at  
**ST. ANDREW’S COLLEGE**  
University of Manitoba Campus, 29 Dysart Road,  
Winnipeg, MB R3T 2M7

**SATURDAY, DECEMBER 9, 2017  
12:30 P.M.**

PLEASE NOTE THAT ALL UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA  
PARISH MEMBERS ARE OFFICIAL MEMBERS OF THE FOUNDATION.  
A QUORUM OF TWENTY FIVE MEMBERS IS REQUIRED TO HOLD THE  
MEETING, THEREFORE, YOUR ATTENDANCE IS VERY MUCH APPRECIATED!

*Oleg Holowaty*, President *Yoris Gella*, Secretary

**РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 2017 РОКУ  
ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ  
ЦЕРКВИ В КАНАДІ**



В  
**КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ**  
Кампус Університету Манітоби 29 Dysart Road,  
Winnipeg, MB R3T 2M7

**В СУБОТУ 9-ГО ГРУДНЯ, 2017  
О ГОДИНІ 12:30 ПОПОЛУДНІ**

ВСІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ  
Є ОФІЦІЙНИМИ ЧЛЕНАМИ ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ  
ЦЕРКВИ В КАНАДІ. НЕОБХІДНИЙ КВОРУМ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЗБОРІВ  
—25 ЧЛЕНІВ, ТОМУ ВАША ПРИСУТНІСТЬ ВАЖЛИВА І ПОТРІБНА.

*ДО ЗУСТРІЧІ НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ ФУНДАЦІЇ!*

*Олег Головатий*, президент *Юрій Гела*, секретарка

Sunday - 26	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon
<b>VANCOUVER ISLAND PARISH DISTRICT</b>	
<i>Please contact Consistory Office</i> Tel: (204) 586-3093	
No schedule of services	

**Вічна Пам'ять!**

Священнослужителям, що спочили в Бозі в жовтні місяці.

Вселенський Патріярх Димитрій	† 02. 10. 1991
Митрополит Полікарп (Сікорський)	† 22. 10. 1953
Прот. Василь Кудрик	† 07. 10. 1963
Пресв. Сава Цетухин	† 14. 10. 1970
Протопресв. Євген Олендій	† 17. 10. 1981
Пресв. Данило Мацелюх	† 21. 10. 1981
Архипресв. Семен Савчук	† 28. 10. 1983
Прот. Іван Майба	† 30. 10. 1983
Архипресв. Сергій Герус	† 08. 10. 1988
Прот. Дем'ян Свириденко	† 10. 10. 1990
Прот. Володимир Кокорудз	† 06. 10. 1997
Протопресв. Остап Фляк	† 12. 10. 2002
Протопресв. Мирослав Парфенюк	† 27. 10. 2014

Добродійкам, що спочили в Бозі в жовтні місяці.

Добр. Галина Галицька	† 14.10. 1950
Добр. Марія Архангельська	† 16.10. 1969
Добр. Марія Грицина	† 24.10. 1986
Добр. Гелена Крісфалюсі	† 26.10. 1986
Добр. Марія Зубрицька	† 18.10. 1988
Добр. Анна Ковалишин	† 11.10. 1994
Добр. Марія Малюжинська	† 05.10. 1999
Добр. Емілія Гомик	† 23.10. 2003
Добр. Марія Шадурська	† 22.10. 2006
Добр. Емілія Труфин	† 09.10. 2013
Добр. Лідія Боднарчук	† 12.10. 2015
Добр. Марія Гупка	† 15.10. 2015

Шановні Читачі! Будемо щиро вдячні, якщо, завваживши помилку чи про-  
пуск в цій колонці, повідомите нас.

**Memory Eternal!**

Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in October.

Ecumenical Patriarch Dimitrios	† 02. 10. 1991
Metropolitan Polikarp (Sikorsky)	† 22. 10. 1953
Archpriest Wasyl Kudryk	† 07. 10. 1963
Reverend Fr. Sawa Cetuchin	† 14. 10. 1970
Presbyter Evhen Olendy	† 17. 10. 1981
Reverend Fr. Danylo Maceliuch	† 21. 10. 1981
Archpresbyter Semen W. Sawchuk	† 28. 10. 1983
Archpriest Ivan Mayba	† 30. 10. 1983
Archpriest Sergey Gerus	† 08. 10. 1988
Archpriest Demian Swyrydenko	† 10. 10. 1990
Archpriest Wolodymyr Kokorudz	† 06. 10. 1997
Protopresbyter Ostap Flak	† 12. 10. 2002
Archpriest Myroslaw Parfeniuk	† 27. 10. 2014

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiyykas who fell asleep in the Lord in October.

Dobr. Halyna Halytsky	† 14.10. 1950
Dobr. Maria Archangelsky	† 16.10. 1969
Dobr. Maria Hrycyna	† 24.10. 1986
Dobr. Helena Krisfaliusi	† 26.10. 1986
Dobr. Maria Zubrytsky	† 18.10. 1988
Dobr. Anna Kowalyshyn	† 11.10. 1994
Dobr. Maria Maluzynsky	† 05.10. 1999
Dobr. Emilia Homyk	† 23.10. 2003
Dobr. Maria Shadursky	† 22.10. 2006
Dobr. Emilia Trufyn	† 09.10. 2013
Dobr. Lidia Bodnarchuk	† 12.10. 2015
Dobr. Maria (Mary) Hupka	† 15.10. 2015

Dear Readers! If there are errors or omissions in this column, please let us know.  
Thank You.



# CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY

Tel: (204) 589-1191 (24-hour answering service) Fax: (204) 582-5241 Toll-free: 1-800-804-6040 (24-hour answering service)  
9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8 Hours: Monday to Friday 9:00 a.m.-5:00 p.m. email: churchgoods@uocc.ca

Prices in effect  
while quantities last.



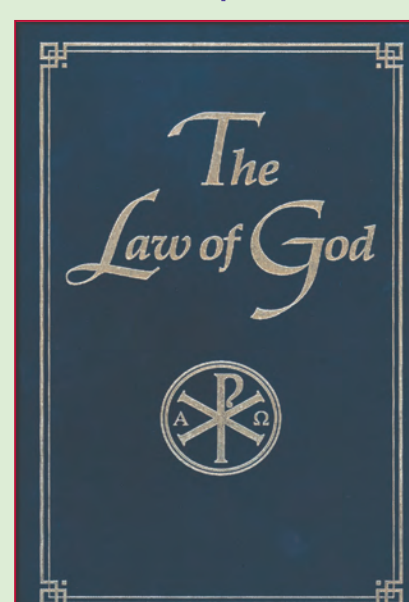
St. Mary The Protectress icon  
\$54.95 Sale \$50.00



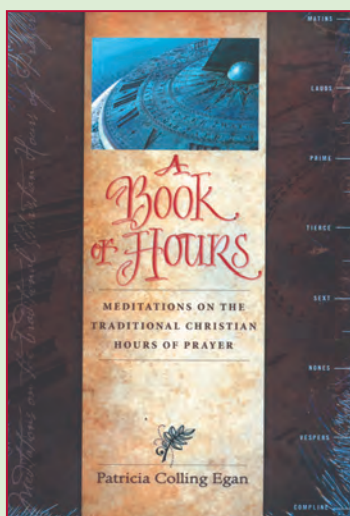
Sts. Peter & Paul icon  
\$39.95- Sale \$35.00



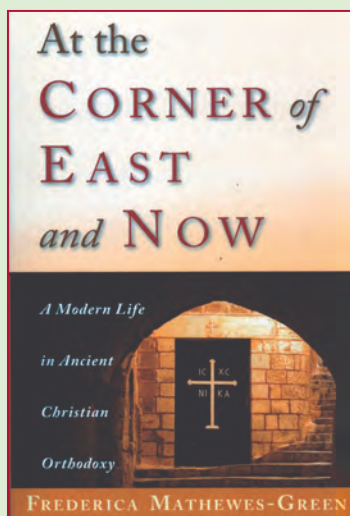
Holy Trinity icon \$29.95 Sale \$25.00



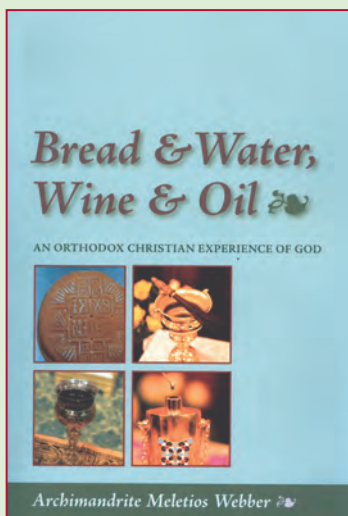
Book \$49.95 Sale \$45.00



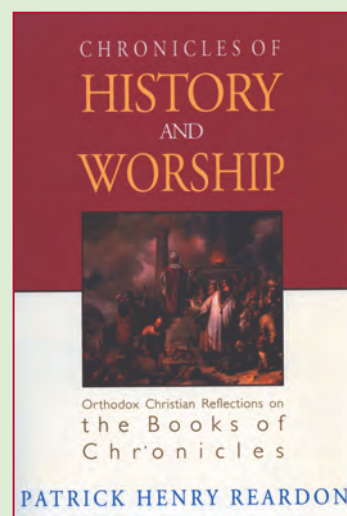
Book \$21.50 Sale \$19.95



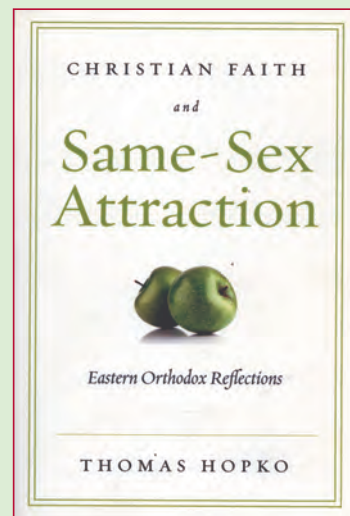
Book \$25.00 Sale \$20.00



Book \$24.95 \$20.00



Book \$22.95 Sale \$19.95



Book \$13.95

## Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity Honours Graduates, Winnipeg, MB

continued from p.17

**NATALIE ELLEN NERO** was born and currently lives in Winnipeg, Manitoba. Natalie is Dean and Patricia Nero's youngest child, and sister to, Steven. Her grandparents, Betsy Kuryk-Kolabinski, and Henry Nero of Calgary, Alberta.

Natalie is currently attending J. H. Bruns Collegiate and is looking forward to completing her final year of grade 12.

When not at school, Natalie was busy with dancing lessons and softball. She has now devoted her time to softball, preparing for the spring season over the fall and winter. Natalie is a pitcher and also plays other infield positions. Her father, Dean is quite invested with her softball development, and is also the head coach of her team. Most recently she was an advocate to initiate a High School Softball team, a first for her high school!

Natalie and her family are members of the Holy Trinity Ukrainian Cathedral. Natalie attended Sunday School, and has fond memories of participating in the St. Nicholas concerts. At a young age, Natalie joined The Rozmai

School of Dance and continues her passion of dancing with the Senior Company. Natalie also instructs the young students of the Rozmai School.

Natalie has been accepted into The University of Winnipeg where she will pursue her post secondary studies this fall focusing on business administration.

**NIKKI UDOD** is the daughter of Greg and Sonia Udod, the granddaughter of Mary Petrow and the late Michael Petrow, also granddaughter of the late Very Reverend Mitred Archpriest Dr. Hryhory and Dobrodiyka Lesia Udod. Nikki is graduating from Grade 12 from Miles MacDonell Collegiate.

Nikki was born in Winnipeg and was baptized at the Holy Trinity Metropolitan Cathedral. She attended and also helped out with Sunday School at both All Saints Parish and Holy Trinity. She has danced with the Rozmai School of Dance for many years and has been very active with the Ukraine-Kyiv Pavilion of Folkorama. She was a member of *Plast* and also graduated from Sts. Vladimir and Olga Ukrainian School. She is also a graduate of the

English-Ukrainian Bilingual Program having attended both Springfield Elementary and Chief Peguis Junior High.

Nikki has also been working part-time at Boston Pizza since the age of 15. In the Fall of 2017 she will be attending the University of Winnipeg where

she plans to study Business. Nikki enjoys spending time with her family and friends, and cherishes and honours her Ukrainian heritage and Orthodox faith. We wish Nikki all the very best in her future endeavours!

